

Europeiska unionens officiella tidning

L 287

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

29 oktober 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1021/2013 av den 9 oktober 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG och 2000/36/EG samt rådets direktiv 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG vad gäller de befogenheter som ska ges till kommissionen ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1022/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), när det gäller tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 5
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen 15
- ★ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut 63

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning) (EUT L 269 av den 10.10.2013, s. 1) 90

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1021/2013

av den 9 oktober 2013

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG och 2000/36/EG samt rådets direktiv 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG vad gäller de befogenheter som ska ges till kommissionen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 43.2 och 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/36/EG av den 23 juni 2000 om kakao- och chokladvaror avsedda som livsmedel ⁽⁴⁾, rådets direktiv 2001/111/EG av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda

som livsmedel ⁽⁵⁾, rådets direktiv 2001/113/EG av den 20 december 2001 om sylt, gelé och marmelad samt sötad kastanjepuré avsedda som livsmedel ⁽⁶⁾ och rådets direktiv 2001/114/EG av den 20 december 2001 om vissa former av hållbarhetsbehandlad, helt eller delvis dehydratiserad mjölk avsedd som livsmedel ⁽⁷⁾ tilldelar kommissionen befogenheter så att den kan tillämpa vissa bestämmelser i dessa direktiv. Dessa befogenheter har utövats i enlighet med förfarandena i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁸⁾. Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande är det lämpligt att anpassa den tilldelningen av befogenheter till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

(2) Direktiven 2000/36/EG, 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG ger särskilt kommissionen befogenheter att anta de åtgärder som krävs för att genomföra dessa direktiv rörande anpassning till den tekniska utvecklingen. Sådana åtgärder omfattas för närvarande av det föreskrivande förfarandet med kontroll när det gäller direktiv 2000/36/EG och av det föreskrivande förfarandet när det gäller direktiven 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG. Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande är det lämpligt att anpassa den tilldelningen av befogenheter till artikel 290 i EUF-fördraget och se över omfattningen av dessa befogenheter.

(3) Bilagorna till direktiven 2000/36/EG, 2001/111/EG och 2001/113/EG innehåller tekniska delar som kan behöva anpassas eller uppdateras för att ta hänsyn till utvecklingen av relevanta internationella normer. Direktiven

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 143.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 september 2013.

⁽³⁾ EGT L 66, 13.3.1999, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 3.8.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 53.

⁽⁶⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 67.

⁽⁷⁾ EGT L 15, 17.1.2002, s. 19.

⁽⁸⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2000/36/EG och 2001/111/EG ger dock inte kommissionen lämpliga befogenheter så att den snabbt kan ändra bilagorna till dessa för att ta hänsyn till sådan utveckling. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av direktiven 2000/36/EG och 2001/111/EG bör därför ytterligare befogenheter att ändra avsnitten C och D i bilaga I till direktiv 2000/36/EG och del B i bilagan till direktiv 2001/111/EG delegeras till kommissionen för att ta hänsyn till utvecklingen av relevanta internationella normer. Vidare ger direktiv 2001/113/EG kommissionen befogenheter att anpassa det direktivet till utvecklingen av relevanta internationella normer i enlighet med det föreskrivande förfarandet. Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande är det lämpligt att anpassa den tilldelningen av befogenheter till artikel 290 i EUF-fördraget och se över omfattningen av dessa befogenheter.

- (4) I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och utvecklingen av relevanta internationella normer bör därför befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på följande: ändring av avsnitten C och D i bilaga I till direktiv 2000/36/EG, ändring av del B i bilagan till direktiv 2001/111/EG och ändring av bilaga II och del B i bilaga III till direktiv 2001/113/EG. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (5) Till följd av antagande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾, som tillämpas på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan på unionsnivå och på nationell nivå, ska allmänna unionsbestämmelser för livsmedel tillämpas direkt på de produkter som omfattas av direktiven 1999/4/EG, 2000/36/EG, 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG. Det är därför inte längre nödvändigt att kommissionen har befogenhet att anpassa bestämmelserna i de direktiven till unionens allmänna bestämmelser om livsmedel. De bestämmelser som tilldelar sådana befogenheter bör därför utgå.

- (6) Denna förordning innebär endast att den nuvarande tilldelningen av befogenheter till kommissionen enligt direktiven 1999/4/EG, 2000/36/EG, 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG anpassas till artikel 290 i EUF-fördraget och att omfattningen av dessa befogenheter, där det är lämpligt, ses över. Eftersom målen för de

direktiven fortfarande inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (7) Direktiven 1999/4/EG, 2000/36/EG, 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Eftersom ändringarna av direktiven 1999/4/EG, 2000/36/EG, 2001/111/EG, 2001/113/EG och 2001/114/EG endast rör kommissionens befogenheter, behöver de inte införlivas av medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 1999/4/EG

Artiklarna 4 och 5 i direktiv 1999/4/EG ska utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2000/36/EG

Direktiv 2000/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och utvecklingen av relevanta internationella normer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6 för att ändra avsnitten C och D i bilaga I."

2. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 18 november 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2001/111/EG

Direktiv 2001/111/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och utvecklingen av relevanta internationella normer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5 för att ändra del B i bilagan."

2. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 18 november 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2001/113/EG

Direktiv 2001/113/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och utvecklingen av relevanta internationella normer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6 för att ändra bilaga II och del B i bilaga III."

2. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 18 november 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 5

Ändringar av direktiv 2001/114/EG

Artiklarna 5 och 6 i direktiv 2001/114/EG ska utgå.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 9 oktober 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1022/2013**av den 22 oktober 2013****om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), när det gäller tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Den 29 juni 2012 uppmanade euroområdet stats- eller
regeringschefer kommissionen att lägga fram förslag om
inrättande av en gemensam tillsynsmekanism som in-
begriper Europeiska centralbanken (ECB). I sina slutsatser
av den 29 juni 2012 uppmanade Europeiska rådet sin
ordförande att i nära samarbete med kommissionens ord-
förande, Eurogruppens ordförande och ECB:s ordförande
utarbета en särskild färdplan med bestämda tidsramar för
hur en verklig ekonomisk och monetär union ska upp-
nås, som inbegriper konkreta förslag till bevarande av
enheten och integriteten inom den inre marknaden för
finansiella tjänster.

(2) Inrättandet av en gemensam tillsynsmekanism är ett
första steg mot skapandet av en europeisk bankunion,
som stöds av ett verkligt enhetligt regelverk för finansi-
ella tjänster och nya ramverk för insättningsgarantier och
rekonstruktion och avveckling av banker.

(3) För att inrätta en gemensam tillsynsmekanism tilldelar
rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽⁴⁾ ECB särskilda
uppgifter i fråga om politiken för tillsyn över kreditinsti-
tut i de medlemsstater som har euron som valuta och
andra medlemsstater tillåts inleda ett nära samarbete med
ECB.

(4) Det faktum att ECB tilldelas tillsynsuppgifter avseende
kreditinstitut i vissa medlemsstater bör på intet sätt
hindra en fungerande inre marknad för finansiella tjäns-
ter. Den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska
bankmyndigheten) (nedan kallad EBA) som inrättades
genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)
nr 1093/2010 ⁽⁵⁾ bör därför behålla sin roll och alla
sina nuvarande befogenheter och uppgifter. Den bör fort-
sätta att utveckla och bidra till en konsekvent tillämpning
av det enhetliga regelverket, som ska gälla för alla med-
lemsstater, och stärka konvergensen av tillsynspraxis i
unionen i sin helhet.

(5) Det är mycket viktigt att bankunionen innehåller meka-
nismen för demokratisk ansvarighet.

(6) När den utför de uppgifter som den tilldelats, och med
beaktande av det övergripande målet om att säkerställa
kreditinstitutens säkerhet och sundhet, bör EBA ta full
hänsyn till de skillnader som finns mellan kreditinstituten
och till deras storlek och affärsmodeller, samt till de
systemfördelar som mångfald i den europeiska bankbran-
schen innebär.

(7) För att främja bästa tillsynspraxis på den inre marknaden
är det av största vikt att det enhetliga regelverket åtföljs
av en europeisk tillsynshandbok om tillsyn över finansi-
ella institut som utarbetats av EBA i samråd med de
behöriga myndigheterna. Den tillsynshandboken bör
identifiera bästa praxis i unionen när det gäller tillsyns-
metoder och tillsynsprocesser för att uppnå efterlevnad
av centrala principer på internationell nivå och unions-
nivå följs. Handboken bör inte utformas som bindande
rättsakter eller begränsa en tillsyn baserad på egna be-
dömningar. Den bör omfatta alla frågor som ligger inom
EBA:s behörighet, inbegripet, i den utsträckning det är
tillämpligt, konsumentskydd och bekämpande av pen-
ningtvätt. Den bör ange mallar och metoder för risk-
bedömningar, tidiga varningar och kriterier för tillsyns-
åtgärder. De behöriga myndigheterna bör använda hand-
boken. Användningen av handboken bör ses som ett

⁽¹⁾ EUT C 30, 1.2.2013, s. 6.

⁽²⁾ EUT C 11, 15.1.2013, s. 34.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 oktober 2013.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om
tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga
om politiken för tillsyn över kreditinstitut (Se sidan 63 i detta num-
mer av EUT).

⁽⁵⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

väsentligt inslag i bedömningen av konvergensen av tillsynspraxis och för inbördes utvärderingar enligt förordning (EU) nr 1093/2010.

- (8) EBA bör kunna begära information från finansiella institut i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010 avseende information som de finansiella instituten har laglig tillgång till, inbegripet information som innehas av personer som avlönas av de finansiella instituten för att utföra relevant verksamhet, revisioner som tillhandahålls de finansiella instituten av externa revisorer och kopior av relevanta dokument, redovisning och registeruppgifter.
- (9) En begäran från EBA om information bör vara vederbör-ligen motiverad. Invändningar mot en specifik begäran från EBA om information på grund av att den inte uppfyller kraven i förordning (EU) nr 1093/2010 bör göras i enlighet med relevanta förfaranden. När adressaten för en begäran om information gör en sådan invändning bör detta inte befria honom från att lämna den begärda informationen. Europeiska unionens domstol bör ha behörighet att, i enlighet med förfarandena i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, avgöra huruvida en specifik begäran från EBA om information uppfyller den förordningen.
- (10) Den inre marknaden och sammanhållningen inom unionen bör säkras och i det sammanhanget bör frågor som rör EBA:s styrning och omröstningsförfaranden övervägas noga, och likabehandling mellan medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen upprättad enligt förordning (EU) nr 1024/2013 och övriga medlemsstater bör garanteras.
- (11) Eftersom EBA, där alla medlemsstater deltar med lika rättigheter, inrättades i syfte att utveckla det enhetliga regelverket och bidra till att det tillämpas konsekvent och främja enhetlig tillsynspraxis inom unionen, och eftersom EBA har en ledande roll inom den gemensamma tillsynsmekanismen, bör EBA utrustas med lämpliga instrument för att ge den möjlighet att effektivt utföra de uppgifter som den anförtrots beträffande den inre marknadens integritet.
- (12) Med anledning av de tillsynsuppgifter som ECB tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 bör EBA kunna utföra sina uppgifter även i förhållande till ECB på samma sätt som den gör i förhållande till andra behöriga myndigheter. I synnerhet bör befintliga mekanismer för tvistlösning och åtgärder i krissituationer justeras i enlighet med detta för att förbli ändamålsenliga.
- (13) För att kunna utföra sin underlättande och samordnande roll i krissituationer bör EBA vara fullt informerad om all relevant utveckling, och bör bjudas in att delta som observatör vid alla relevanta sammankomster som de berörda behöriga myndigheterna anordnar, med rätt att yttra sig eller bidra på annat sätt.
- (14) För att säkerställa att samtliga medlemsstaters intressen beaktas tillräckligt och möjliggöra att EBA fungerar korrekt med avseende på behovet av att upprätthålla och fördjupa den inre marknaden för finansiella tjänster bör tillsynsstyrelsens regler för omröstning anpassas.
- (15) Beslut om överträdelser av unionsrätten och om tvistlösning bör granskas av en oberoende panel bestående av röstberättigade tillsynsstyrelseledamöter som inte har några intressekonflikter och som utses av tillsynsstyrelsen. De beslut som panelen föreslår tillsynsstyrelsen bör antas med en enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen, vilken bör innefatta en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen (nedan kallade *deltagande medlemsstater*) och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i medlemsstater som inte deltar (nedan kallade *icke deltagande medlemsstater*).
- (16) Beslut om åtgärder i krissituationer bör antas med en enkel majoritet av tillsynsstyrelsen, vilken bör innefatta en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i icke deltagande medlemsstater.
- (17) Beslut om de akter som anges i artiklarna 10–16 i förordning (EU) nr 1093/2010 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI i den förordningen bör antas med kvalificerad majoritet av tillsynsstyrelsen, vilken bör innefatta minst en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i icke deltagande medlemsstater.
- (18) EBA bör utforma en arbetsordning för panelen som säkerställer dess oberoende och objektivitet.
- (19) Förvaltningsstyrelsen bör ha en balanserad sammansättning och det bör säkerställas att icke deltagande medlemsstater är företrädna på lämpligt sätt.

- (20) Vid utnämningen av ledamöterna i EBA:s interna organ och kommittéer bör en geografisk balans mellan medlemsstaterna säkerställas.
- (21) För att EBA ska fungera korrekt och för att samtliga medlemsstater ska bli tillräckligt företrädade bör omröstningsförfarandena samt förvaltningsstyrelsens och den oberoende panelens sammansättning övervakas. De bör ses över efter en lämplig tidsperiod, med beaktande av de erfarenheter som gjorts och utvecklingen.
- (22) Ingen medlemsstat eller grupp av medlemsstater bör diskrimineras, direkt eller indirekt, som plats för finansiella tjänster.
- (23) EBA bör få lämpliga finansiella resurser och personalresurser för att på ett adekvat sätt kunna utföra eventuella ytterligare uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning. Det förfarande för fastställande, genomförande av och kontroll över dess budget som anges i artiklarna 63 och 64 i förordning (EU) nr 1093/2010 bör ta vederbörlig hänsyn till de ytterligare uppgifterna. EBA bör säkerställa att högsta effektivitetsstandarder uppnås.
- (24) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa en hög nivå av ändamålsenlig och konsekvent reglering och tillsyn i alla medlemsstater, att skydda integriteten, effektiviteten och den korrekta funktionen på den inre marknaden, och att upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (25) Förordning (EU) nr 1093/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv

94/19/EG, direktiv 2002/87/EG, förordning (EG) nr 1781/2006, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (*), Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (**) och, i den mån som dessa akter tillämpas på kreditinstitut och finansiella institut och de behöriga myndigheter som utövar tillsynen över dem, inom ramen för de tillämpliga delarna av direktiv 2002/65/EG, direktiv 2005/60/EG, direktiv 2007/64/EG och direktiv 2009/110/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa akter och andra framtida rättsligt bindande unionsakter avseende myndighetens uppgifter. Myndigheten ska också agera i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013. (***)

(*) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

(**) EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

(***) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63)"

b) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

"I detta syfte ska myndigheten bidra till en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av de akter som avses i punkt 2, främja enhetlig tillsyn, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt genomföra ekonomiska analyser av marknaderna för att verka för att myndighetens mål uppnås."

c) I punkt 5 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt och objektivt och på ett icke-diskriminerande sätt i hela unionens intresse."

2. I artikel 2.2 ska led f ersättas med följande:

"f) de behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, inbegripet Europeiska centralbanken med avseende på de uppgifter som den tilldelats enligt förordning (EU) nr 1024/2013, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010."

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Myndigheternas ansvar

De myndigheter som avses i artikel 2.2 a–2.2 d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. Europeiska centralbanken ska vara ansvarig inför Europaparlamentet och rådet med avseende på utövandet av de tillsynsuppgifter som den tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013, i enlighet med den förordningen."

4. I artikel 4.2 ska led i ersättas med följande:

"i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 4.1 led 40, inbegripet Europeiska centralbanken för frågor som rör de uppgifter som den tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013, och direktiv 2007/64/EG samt i den mening som avses i direktiv 2009/110/EG,"

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och praxis av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att avge yttranden till unionsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer, förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande och andra åtgärder som ska grundas på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad, med hänsyn till bland annat att finansiella instituts affärspraxis och affärsmodeller förändras, en europeisk tillsynshandbok om tillsyn över finansiella institut i unionen i sin helhet, som beskriver bästa praxis för metoder och processer."

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Att underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter."

iii) Led i ska ersättas med följande:

"i) Att verka för enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, att sörja för en hög skyddsnivå för insättare och investerare i hela unionen och utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallerande finansiella institut samt en bedömning av behovet av lämpliga finansieringsinstrument, i syfte att främja samarbetet mellan de behöriga myndigheter som är involverade i hanteringen av kriser hos gränsöverskridande institut som kan utgöra en systemrisk, i enlighet med artiklarna 21–26."

iv) Led l ska utgå.

b) Följande punkt ska införas:

"1a. När myndigheten utför sina uppgifter i enlighet med denna förordning ska den

a) använda alla sina befogenheter till fullo, och

b) med beaktande av det övergripande målet att säkerställa kreditinstituts säkerhet och sundhet, ta full hänsyn till olika typer av kreditinstitut och kreditinstituts storlek och affärsmodeller."

c) Följande punkt ska läggas till:

"2a. När myndigheten utför de uppgifter som avses i punkt 1 och utövar de befogenheter som avses i punkt 2 ska den ta vederbörlig hänsyn till principerna om bättre lagstiftning, inbegripet resultaten av den analys av kostnader och fördelar som ska genomföras i enlighet med denna förordning."

6. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla berörda behöriga tillsynsmyndigheter i syfte att samordna regleringen och övervakningen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

b) I punkt 5 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar av vissa former av finansiell verksamhet och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.”

7. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, ska myndigheten aktivt underlätta och, när det anses nödvändigt, samordna alla åtgärder som vidtas av de behöriga tillsynsmyndigheter som berörs.

För att kunna uppfylla denna underlättande och samordnande roll ska myndigheten ha fullständiga uppgifter om relevant utveckling, och ska bjudas in att delta såsom observatör vid alla relevanta möten i de behöriga tillsynsmyndigheter som berörs.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av behöriga myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansiella instituten och behöriga myndigheter uppfyller kraven i den lagstiftningen.”

8. I artikel 19.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Om en behörig myndighet har invändningar mot en annan behörig myndighets förfarande eller innehåll i någon av denna myndighets åtgärder eller avsaknad av åtgärder i de fall som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten, utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, på begäran av en eller

flera av de berörda behöriga myndigheterna bistå de berörda myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i den här artikeln.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 20a

Enhetligheten i översynsprocessen

Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter främja enhetligheten i översyns- och utvärderingsprocessen i enlighet med direktiv 2013/36 EU för att åstadkomma starka tillsynsstandarder i unionen.”

10. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter främja effektivt, ändamålsenligt och konsekvent arbete i de tillsynskollegier som avses i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och verka för enhetlig tillämpning av unionsrätten av de olika tillsynskollegierna. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska myndigheten främja gemensamma tillsynsplaner och undersökningar, och myndighetens personal får delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.”

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska inta en ledande roll för att säkerställa att i tillsynskollegier för gränsöverskridande institut i hela unionen fungerar konsekvent, med beaktande av den systemrisk som de finansiella institut som avses i artikel 23 utgör och ska där det är lämpligt sammankalla ett möte i ett kollegium.”

11. I artikel 22 ska följande punkt införas:

”1a. Åtminstone en gång per år ska myndigheten bedöma om det är lämpligt att genomföra unionsomfattande bedömningar av finansiella instituts motståndskraft i enlighet med artikel 32 och ska informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sina överväganden. När sådana unionsomfattande bedömningar utförs och myndigheten anser att det är lämpligt att göra det, ska den lämna ut upplysningar om resultaten till varje deltagande finansiellt institut.”

12. Artikel 25.1 ska ersättas med följande:

”1. Myndigheten ska bidra till och delta aktivt i utveckling och samordning av effektiva, konsekventa och uppdaterade rekonstruktions och avvecklingsplaner för finansiella institut. Myndigheten ska också, då det föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2, medverka till att utveckla förfaranden för krissituationer och förebyggande åtgärder för att minimera systemeffekterna av eventuella fallissemang.”

13. I artikel 27. 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska tillhandahålla sin bedömning av behovet av ett system med samstämmiga, stabila och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument som är kopplade till en uppsättning samordnade krishanteringsarrangemang.”

14. I artikel 29.2 ska följande stycke läggas till:

”I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten, med hänsyn till bland annat förändringar i finansiella instituts affärspraxis och affärsmodeller, utarbeta och hålla uppdaterad en europeisk tillsynshandbok om tillsyn över finansiella institut i unionen i sin helhet. Den europeiska tillsynshandboken ska ange bästa tillsynspraxis för metoder och processer.”

15. Artikel 30.3 ska ersättas med följande:

”3. Myndigheten får på grundval av en inbördes utvärdering utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna eftersträva att följa dessa riktlinjer och rekommendationer. När myndigheten utvecklar förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande i enlighet med artiklarna 10–15 ska den ta hänsyn till resultaten av den inbördes utvärderingen och all annan information som den inhämtar när den utför av sina uppgifter för att säkerställa enhetliga standarder och metoder av högsta kvalitet.

3a. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den inbördes utvärderingen eller någon annan information som den inhämtar under utförandet av sina uppgifter visar att ett lagstiftningsinitiativ är nödvändigt för att säkerställa ytterligare harmonisering av regler på tillsynsområdet.”

16. I artikel 31 ska andra stycket ändras på följande sätt:

a) led b ska ersättas med följande:

”b) fastställa omfattningen av och, när så är lämpligt, kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som ska göras tillgängliga för alla berörda behöriga myndigheter,”

b) Leden d, e och f ska ersättas med följande:

”d) utan dröjsmål underrätta ESRB, rådet och kommissionen om krissituationer som kan komma att uppstå,

e) vidta alla lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att samordna åtgärder vidtagna av relevanta behöriga myndigheter,

f) centralisera uppgifter som mottagits från behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 21 och 35 till följd av lagstadgade rapporteringskrav för institut. Myndigheten ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga berörda behöriga myndigheterna.”

17. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansiella instituts förmåga att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta:

a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna av olika ekonomiska scenarier på ett instituts finansiella ställning.

b) Gemensamma tillvägagångssätt för att förmedla resultaten av dessa bedömningar av finansiella instituts motståndskraft.

c) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna av specifika produkter eller distributionsprocesser på ett institut,

d) Gemensamma metoder för värdering av tillgångar, när det är nödvändigt, i syfte att genomföra stresstester.”

b) Följande punkter ska införas:

”3a. I syfte att kunna genomföra unionsomfattande bedömningar av finansiella instituts motståndskraft enligt den här artikeln får myndigheten i enlighet med artikel 35 och med förbehåll för villkoren i den artikeln, begära uppgifter direkt från de finansiella instituten. Myndigheten får också kräva att de behöriga myndigheterna genomför specifika utvärderingar. Den får begära att de behöriga myndigheterna utför inspektioner på plats, och får delta i sådana inspektioner i enlighet med artikel 21 och med förbehåll för villkoren i den artikeln, för att säkerställa att metoder, praxis och resultat är jämförbara och tillförlitliga.

3b. Myndigheten får begära att de behöriga myndigheterna kräver att finansiella institut låter de uppgifter som de måste lämna enligt punkt 3a bli föremål för en oberoende granskning.”

18. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna lämna alla nödvändiga uppgifter i angivna format så att den kan utföra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna. Uppgifterna ska vara korrekta, sammanhängande, fullständiga och lämnas i tid.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas med regelbundna intervall och i angivna format eller i jämförbara mallar som godkänts av myndigheten. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet ska myndigheten, i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70 i denna förordning, tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter.”

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

”6. Om fullständiga eller korrekta uppgifter inte finns tillgängliga eller inte tillhandahålls i tid enligt punkterna

1 eller 5 får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till:

- a) relevanta finansiella institut,
- b) holdingbolag eller filialer till ett relevant finansiella institut,
- c) operativa enheter inom en finanskoncern eller ett finanskonglomerat som inte är föremål för tillsyn men som är betydande för den finansiella verksamheten hos de relevanta finansiella instituten.

Mottagaren av en sådan begäran ska snabbt och utan onödiga dröjsmål förse myndigheten med tydliga, korrekta och fullständiga upplysningar.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”7a. Om mottagaren av en begäran i enlighet med punkt 6 inte snabbt lämnar tydliga, korrekta och fullständiga uppgifter ska myndigheten i tillämpliga fall informera Europeiska centralbanken och de relevanta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna som, enligt nationell rätt, ska samarbeta med myndigheten i syfte att säkerställa fullständig tillgång till uppgifter och till alla ursprungliga dokument, redovisning och registeruppgifter som mottagaren har laglig tillgång för att kontrollera uppgifterna.”

19. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation ska den ange skälen för att inte göra detta till rådet och till ESRB. ESRB ska informera Europaparlamentet om detta i enlighet med artikel 19.5 i förordning (EU) nr 1092/2010.”

b) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

”När den behöriga myndigheten, i enlighet med artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1092/2010, underrättar rådet och ESRB om de åtgärder den har vidtagit med anledning av en rekommendation från ESRB, ska den vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter och även informera kommissionen.”

20. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Bankintressentgruppen ska sammanträda på eget initiativ när det är nödvändigt, och i alla händelser minst fyra gånger om året.”

b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. Myndigheten ska tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter, med förbehåll för den tystnadsplikt som anges i artikel 70, och se till att bankintressentgruppen ges tillfredsställande sekretariatsstöd. De ledamöter i bankintressentgruppen, med undantag för branschföreträdare, som företräder ideella organisationer ska få tillfredsställande ekonomisk ersättning. Denna ersättning ska minst motsvara ersättningsnivåerna för tjänstemän enligt avdelning V kapitel I avsnitt 2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i dessa gemenskaper som fastställts i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*) (tjänsteföreskrifterna). Bankintressentgruppen får inrätta arbetsgrupper för tekniska frågor. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

(*) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.”

21. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) En företrädare (utan rösträtt) utsedd av Europeiska centralbanken tillsynsnämnd.”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. I diskussioner som inte avser enskilda finansiella institut, enligt vad som föreskrivs i artikel 44.4, får den företrädare som utsetts av Europeiska centralbankens tillsynsstyrelse åtföljas av en företrädare från Europeiska centralbanken med expertkunskap om centralbanksuppgifter.”

22. I artikel 41 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”1a. Vid tillämpningen av artikel 17 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel bestående av tillsynsstyrelsens ordförande och sex andra ledamöter, som inte får vara företrädare för den behöriga myndighet som påstås ha överträtt unionsrätten, och som varken har något intresse i frågan eller någon direkt anknytning till den berörda behöriga myndigheten.

Varje ledamot i panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska antas om minst fyra ledamöter röstar för beslutet.

2. Vid tillämpningen av artikel 19 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel bestående av tillsynsstyrelsens ordförande, och sex andra ledamöter, som inte får vara företrädare för de behöriga myndigheter som är tvistande parter, och som varken har något intresse i konflikten eller någon direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

Varje ledamot i panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska antas om minst fyra ledamöter röstar för beslutet.

3. De paneler som avses i den här artikeln ska föreslå beslut enligt artikel 17 eller artikel 19 för slutligt antagande av tillsynsstyrelsen.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta en arbetsordning för de paneler som avses i denna artikel.”

23. I artikel 42 ska följande stycke läggas till:

”Första och andra stycket ska inte påverka de uppgifter som Europeiska centralbanken tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013.”

24. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med en enkel majoritet av dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst.

När det gäller de akter som anges i artiklarna 10–16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 3 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, vilket ska innebära minst en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i medlemsstater som är deltagande medlemsstater enligt artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 (nedan kallade *deltagande medlemsstater*) och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i medlemsstater som är inte är deltagande medlemsstater enligt artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 (nedan kallade *icke-deltagande medlemsstater*).

När det gäller beslut i enlighet med artiklarna 17 och 19 ska de beslut som föreslås av panelen antas av en enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen, vilken ska innebära en enkel majoritet av ledamöterna från behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater.

Från och med den dag då fyra eller färre röstberättigade ledamöter är från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater ska, genom undantag från tredje stycket, det beslut som panelen föreslår antas av en enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen vilken ska innebära minst en röst från ledamöter från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater.

Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller panelens sammansättning i enlighet med artikel 41.2 ska tillsynsstyrelsen sträva efter att nå konsensus. Om konsensus inte kan nås ska tillsynsstyrelsen fatta beslut med tre fjärdedels majoritet av dess röstberättigade ledamöter. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller beslut som antas i enlighet med artikel 18.3 och 18.4, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av en enkel majoritet av dess röstberättigade ledamöter, vilken ska innebära en enkel majoritet av dess ledamöter från deltagande medlemsstater, och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna, med undantag för ordföranden, den verkställande direktören och företrädaren för Europeiska centralbanken som utsetts av dess tillsynsnämnd, ska inte närvara vid några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansiella institut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller de akter som avses i artikel 1.2.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4a. Myndighetens ordförande ska ha rätt att när som helst begära omröstning. Utan att det påverkar denna befogenhet eller effektiviteten i myndighetens beslutsprocesser ska myndighetens tillsynsstyrelse sträva efter att nå konsensus när den fattar sina beslut.”

25. I artikel 45.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”De ledamöter som utses av tillsynsstyrelsen ska förordnas på två och ett halvt år. Förordnandet kan förlängas en gång. Förvaltningsstyrelsens sammansättning ska vara väl avvägd och proportionell samt avspegla unionen som helhet. Förvaltningsstyrelsen ska innebära minst två företrädare för icke-deltagande medlemsstater. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.”

26. Artikel 47. 4 ska ersättas med följande:

”4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, enligt artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna.”

27. Följande artikel ska införas:

”Artikel 49a

Utgifter

Ordföranden ska offentliggöra möten som hållits samt motagen gästfrihet. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.”

28. Följande artikel ska införas:

"Artikel 52a

Utgifter

Den verkställande direktören ska offentliggöra möten som hållits samt mottagen gästfrihet. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna."

29. Artikel 63.7 ska utgå.

30. Artikel 81.3 ska ersättas med följande:

"3. När det gäller direkt tillsyn över institut eller infrastrukturer med alleuropeisk räckvidd och med beaktande av marknadsutvecklingen, den inre marknadens stabilitet och sammanhållningen av unionen som helhet, ska kommissionen upprätta en årlig rapport med en bedömning om huruvida det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare tillsynsansvar på detta område."

31. Följande artikel ska införas:

"Artikel 81a

Översyn av omröstningsförfaranden

Från och med den dag då antalet icke-deltagande medlemsstater blir fyra ska kommissionen se över och rapportera till

Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet om hur de omröstningsförfaranden som anges i artiklarna 41 och 44 fungerar, med beaktande av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning."

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 81 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska kommissionen senast den 31 december 2015 offentliggöra en rapport om tillämpningen av bestämmelserna i den här förordningen med avseende på följande:

- a) Förvaltningsstyrelsens sammansättning.
- b) Sammansättningen av de oberoende paneler som avses i artikel 41 i förordning (EU) nr 1093/2010, som ska förbereda beslut för tillämpningen av artiklarna 17 och 19 i den förordningen.

I rapporten ska utvecklingen av antalet deltagande medlemsstater särskilt beaktas och det ska, mot bakgrund av denna utveckling, undersökas om ytterligare justeringar av dessa bestämmelser är nödvändiga för att säkerställa att Europeiska bankmyndigheten fattar beslut med sikte på behovet av att upprätthålla och stärka den inre marknaden för finansiella tjänster.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, EURATOM) nr 1023/2013**av den 22 oktober 2013****om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 336,

med beaktande av protokollet om Europeiska unionens immu-
nitet och privilegier, särskilt artikel 12,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, som lagts
fram efter samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av domstolens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen, och dess över 50 institutioner och byråer, bör även i fortsättningen ha en europeisk offentlig förvaltning av hög kvalitet, så att den kan uppnå sina mål, genomföra sin politik och sin verksamhet och utföra sina uppgifter på bästa möjliga sätt i enlighet med fördragen, för att möta de inre och yttre utmaningar som den kommer att ställas inför i framtiden och för att stå till unionsmedborgarnas tjänst.
- (2) Det är därför nödvändigt att säkerställa ramar för att dra till sig, rekrytera och behålla högkvalificerad och flerspråkig personal, som rekryteras över största möjliga geografiska område bland medborgare i medlemsstaterna, och

med vederbörlig hänsyn till könsfördelningen, och som är oberoende och har högsta möjliga yrkesstandard, samt att ge denna personal möjlighet att sköta sina arbetsuppgifter så ändamålsenligt och effektivt som möjligt. I detta sammanhang är det nödvändigt att komma till rätta med institutionernas nuvarande svårigheter att rekrytera tjänstemän eller personal från vissa medlemsstater.

- (3) Med tanke på den europeiska offentliga förvaltningens storlek, sett till unionens mål och befolkning, bör en nedskärning i antalet anställda vid unionens institutioner och byråer inte leda till att de anställda hindras från att utföra sitt arbete, sina uppgifter och funktioner i enlighet med de skyldigheter och befogenheter som fastställs i fördragen. I detta hänseende är det nödvändigt med insyn beträffande personalkostnaderna vid varje enskild institution och byrå när det gäller alla personalkategorier som är anställda av dem.
- (4) Den europeiska offentliga förvaltningen förväntas uppfylla de strängaste yrkesetiska kraven och i alla lägen förbli oberoende. Avdelning II i tjänsteföreskrifterna ⁽⁴⁾, som ger en ram för rättigheter och skyldigheter, bör därför förtydligas. Om en tjänsteman eller före detta tjänsteman underlåter att uppfylla någon av dessa skyldigheter bör disciplinära åtgärder kunna vidtas mot honom eller henne.
- (5) Den europeiska offentliga förvaltningens värde ligger också i dess kulturella och språkliga mångfald, vilket endast kan säkerställas om en jämn fördelning av tjänstemännens nationalitet uppnås. Vid rekrytering och tillsättning av tjänster bör det säkerställas att personal anställs från ett så brett geografiskt område som möjligt, bland medborgare från samtliga medlemsstater i Europeiska unionen, dock utan att reservera vissa tjänster för medborgare från en viss medlemsstat. Av denna anledning, och för att komma åt betydande obalanser när det gäller tjänstemännens medborgarskap som inte kan motiveras av objektiva kriterier, bör varje institution ges möjlighet att anta berättigade och lämpliga åtgärder. Dessa åtgärder bör aldrig resultera i andra rekryteringskriterier än sådana som baseras på meriter. Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av institutionernas lämpliga åtgärder.

⁽¹⁾ Yttrande av den 22 mars 2012 (ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 205, 12.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 juli 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2013.

⁽⁴⁾ Tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska unionen, fastställda i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

- (6) För att underlätta en rekrytering från ett så stort geografiskt område som möjligt bör institutionerna sträva efter att stödja en flerspråkig och multikulturell utbildning för de anställdas barn. Det är önskvärt att ett bidrag från unionen till finansieringen av Europaskolorna, fastställt av budgetmyndigheten i enlighet med gällande bestämmelser, kommer från unionens budget. Om det behövs för att institutionernas förvaltning ska fungera bör kommissionen ha möjlighet att begära att de behöriga myndigheterna överväger att upprätta en ny Europaskola.
- (7) Ett mer övergripande syfte bör vara att så långt möjligt effektivisera personaladministrationen i en europeisk offentlig förvaltning som särskilt utmärker sig genom sin expertis, kompetens, oberoende, lojalitet, opartiskhet, kontinuitet samt kulturella och språkliga mångfald, och för sina attraktiva rekryteringsvillkor.
- (8) Tjänstemän bör omfattas av en provanställningsperiod på nio månader. Vid beslutet om tillsvidareanställning av en tjänsteman bör tillsättningsmyndigheten ta hänsyn till den provanställningsrapport som görs mot slutet av provanställningsperioden och till om den provanställda har uppfyllt sina skyldigheter enligt tjänsteföreskrifterna. Om den provanställdes arbetsinsats är uppenbart otillfredsställande bör det vara möjligt att när som helst upprätta en rapport om den provanställda. I normala fall bör emellertid en rapport endast upprättas i slutet av provanställningsperioden.
- (9) För att garantera att köpkraften hos tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen utvecklas i takt med köpkraften hos nationella tjänstemän i medlemsstaternas centrala statsförvaltning är det viktigt att behålla principen om en flerårig mekanism för en uppdatering av löner, kallad "metoden", genom att se till att den är tillämplig till och med slutet av 2023, med en översyn i början av 2022, inklusive en mekanism för en tillfällig förlängning av metoden. För att lösa de problem som tillämpningen av denna metod tidigare har orsakat, bör man dessutom tillhandahålla en metod som möjliggör en årlig automatisk uppdatering av alla löner, pensioner och tillägg, inklusive en automatisk krisklausul. De gällande belopp som ingår i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen bör därför ses som referensbelopp som regelbundet och automatiskt kommer att uppdateras. Dessa uppdaterade belopp bör i informationssyfte offentliggöras av kommissionen i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*. Denna uppdateringsmekanism bör också användas av andra instanser om en sådan uppdatering föreskrivs.
- (10) Det är viktigt att sörja för kvaliteten på de statistiska uppgifter som används vid uppdateringen av lönerna och pensionerna. Nationella statistiska institut eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna bör i enlighet med principen om opartiskhet samla in uppgifterna på nationell nivå och överföra dem till Eurostat.
- (11) För att uppväga eventuella fördelar för tjänstemän och andra anställda i Europeiska unionen som tillämpningen av metoden kan medföra bör systemet med en "avgift" återinföras. Precis som i fallet med metoden kan tillämpningen av en solidaritetsavgift tillfälligt förlängas. Det förefaller i nuläget lämpligt att höja solidaritetsavgiften, jämfört med den särskilda avgift som var tillämplig från 2004 till 2012, och att införa en mer progressiv avgift. Detta sker av hänsyn till den särskilt svåra ekonomiska och sociala situationen i unionen, och dess konsekvenser för de offentliga finanserna i hela unionen. Behovet av att konsolidera de offentliga finanserna i unionen, även på kort sikt, kräver snabba och extra solidariska insatser från personalen vid unionens institutioner. Solidaritetsavgiften bör därför tillämpas på alla tjänstemän och övriga anställda i unionen från och med den 1 januari 2014.
- (12) I sina slutsatser av den 8 februari 2013 om den fleråriga budgetramen framhöll Europeiska rådet att behovet av att konsolidera de offentliga finanserna på kort, medellång och lång sikt kräver att varje offentlig förvaltning och dess personal gör en särskild insats för att effektivisera verksamheten och anpassa sig till en ekonomisk verklighet stadd i förändring. Uppmaningen var en upprepning av målet i kommissionens förslag 2011 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, som strävar efter att säkerställa kostnadseffektivitet och en bekräftelse på att de utmaningar som Europeiska unionen står inför ställer krav på alla offentliga förvaltningar och var och en av deras anställda att effektivisera arbetet och anpassa sig till de förändrade ekonomiska och sociala förutsättningarna i Europa. Europeiska rådet efterlyste dessutom, som en del av reformen av tjänsteföreskrifterna, en justering av lönerna och pensionerna för alla anställda vid Unionens institutioner genom att inte tillämpa metoden under två år och genom att återinföra solidaritetsavgiften som en del av reformen av lönemetoden.
- (13) Mot bakgrund av dessa slutsatser, och för att bemöta kommande budgetrestriktioner och visa solidaritet från den europeiska offentliga förvaltningens sida med hänsyn till de kraftåtgärder som medlemsstaterna vidtagit på grund av den värsta finanskrisen någonsin och den särskilt svåra sociala och ekonomiska situationen i medlemsstaterna och i unionen som helhet, är det nödvändigt att inte tillämpa metoden på tjänstemännens löner, pensioner och tillägg under två års tid samtidigt som solidaritetsavgiften tillämpas under denna tid.

- (14) De demografiska förändringarna och den ändrade åldersstrukturen hos den berörda befolkningen förutsätter att pensionsåldern höjs, men övergångsåtgärder bör tillämpas på Europeiska unionens tjänstemän och övriga anställda som redan är i tjänst. Dessa övergångsåtgärder är nödvändiga för att respektera de rättigheter som förvärvats av tjänstemän som redan är i tjänst, eftersom de har betalat in avgifter till den fiktiva pensionsfonden för Europeiska unionens tjänstemän. Pensionsåldern bör också göras mer flexibel genom att underlätta för personalen att om de så önskar fortsätta att arbeta fram till 67 års ålder och göra det möjligt att under särskilda omständigheter och i undantagsfall arbeta till 70 års ålder.
- (15) Eftersom Europeiska unionens pensionssystem är i försäkringsteknisk balans och denna balans måste upprätthållas på kort och lång sikt, bör den personal som anställdts före 1 januari 2014 kompenseras för sina pensionsinbetalningar i form av övergångsåtgärder, t.ex. en justerad utvecklingstakt för tjänsteår efter att den pensionsberättigade åldern uppnåtts (Barcelonainitiativet) och en halvering av den minskning som sker vid förtidspension mellan 60 års ålder och den fastställda pensionsåldern.
- (16) Enligt gängse försäkringsteknisk praxis bör tidigare noteringar under en period på 20–40 år användas för räntesatserna och löneutvecklingen för att balans ska uppnås i pensionssystemen. Det glidande medelvärde för räntesatser och löneutveckling bör därför ökas till 30 år, med en övergångsperiod på sju år.
- (17) Rådet begärde att kommissionen skulle utföra en studie och lägga fram lämpliga förslag avseende artikel 5.4, bilaga I avsnitt A och artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna, för att fastställa ett klart samband mellan ansvar och lönegrad och för att se till att ansvarsnivån ges en större tyngd vid jämförelsen av meriter i samband med befordringsförfarandet.
- (18) Med hänsyn till denna begäran är det lämpligt att befordran till en högre lönegrad sker på villkor att tjänstemannen visar prov på personligt engagemang, ökad kunskap och kompetens samt utför uppgifter som till sin betydelse motiverar att vederbörande utnämns till den högre lönegraden.
- (19) Karriärsystemet i tjänstegrupperna AD och AST bör omstruktureras så att de högsta lönegraderna reserveras för ett begränsat antal tjänstemän som har ett ansvar på den högsta nivån. Handläggare bör därför inte kunna nå längre än till lönegrad AD 12, såvida de inte utses till en särskild tjänst över den lönegraden, och lönegraderna AD 13 och 14 bör reserveras för personal vars uppgifter innebär betydande ansvar. På motsvarande sätt bör tjänstemän i lönegrad AST 9 kunna befordras till lönegrad AST 10 endast i enlighet med förfarandet i artiklarna 4 och 29.1 i tjänsteföreskrifterna.
- (20) I syfte att justera karriärstrukturerna för den nuvarande AST-personalen så att de ännu bättre återspeglar de olika ansvarsnivåerna och som en nödvändig åtgärd för att bidra till begränsningen av de administrativa utgifterna bör en ny tjänstegrupp för sekreterare och kontorister införas med beteckningen "AST/SC". Lönerna och befordringstakten bör utformas så att de anställdas ansvarsnivå återspeglas på lönenivån. På så sätt blir det möjligt att bevara en stabil och övergripande europeisk offentlig förvaltning. Kommissionen bör utvärdera och rapportera om omfattningen och verkningarna av att införa denna nya tjänstegrupp, särskilt med hänsyn till kvinnors situation, så att en stabil och omfattande europeisk offentlig förvaltning kan säkerställas.
- (21) Minimiperioden på två år i en lönegrad innan en tjänsteman befordras till den närmast högre lönegraden behålls för att ge utrymme för snabbare befordran för högpresterande. Varje institution bör se till att dess interna personalpolitik utnyttjar de möjligheter som tjänsteföreskrifterna erbjuder för att tjänstemän med hög potential och högpresterande tjänstemän ska kunna befordras på lämpligt sätt.
- (22) Den arbetstid som tillämpas inom institutionerna bör anpassas till den som gäller i vissa av Europeiska unionens medlemsstater för att kompensera för personalminskningen inom institutionerna. I samband med denna anpassning bör man beakta den arbetstid som tillämpas inom medlemsstaternas offentliga förvaltningar. Att det införs ett minsta antal arbetstimmar per vecka kommer att säkerställa att de anställda vid institutionerna har möjlighet att klara av den arbetsbörda som följer av Europeiska unionens politiska mål, och innebär samtidigt en harmonisering av arbetsvillkoren inom institutionerna, vilket är till fördel för solidariteten inom unionens offentliga förvaltning.
- (23) Flexibla arbetstidslösningar är ett viktigt inslag i en modern och effektiv offentlig förvaltning, eftersom de möjliggör familjevänliga arbetsvillkor och en lämplig könsfördelning inom institutionerna. Det är därför nödvändigt att införa en uttrycklig hänvisning till dessa arrangemang i tjänsteföreskrifterna.

- (24) Reglerna för resdagarna och det årliga bidraget för resor mellan anställningsorten och ursprungsorten bör moderniseras, rationaliseras och kopplas samman med status som utlandsstationerad arbetstagare, i syfte att göra tillämpningen av dem enklare och öppnare. Särskilt bör de årliga resdagarna ersättas av ledighet i hemlandet och begränsas till högst två och en halv dag.
- (25) På samma sätt bör bestämmelserna om ersättning för flyttkostnader förenklas, för att underlätta tillämpningen av dem för både förvaltningen och de berörda anställda. Det bör därför införas kostnadstak som anpassas efter tjänstemannens eller den berörda anställdas familjesituation och de genomsnittliga kostnaderna för flyttning och därtill knutna försäkringar.
- (26) Vissa tjänstemän åker ofta på tjänsteresor till de orter där institutionen har sina andra huvudkontor. Dessa situationer beaktas för närvarande inte på ett lämpligt sätt i reglerna för tjänsteresor. Reglerna bör därför anpassas så att ersättningen för logi i dessa fall ska betalas ut som schablonbelopp.
- (27) Arbetsvillkoren bör moderniseras för personal i tredjeland och göras mer kostnadseffektiva, samtidigt som kostnadsbesparingar bör uppnås. Den årliga ledigheten bör justeras och en möjlighet bör tillhandahållas för att införa ännu flera parametrar för att fastställa tillägget för levnadsvillkor, utan att det påverkar det allmänna målet att uppnå kostnadsbesparingar. Villkoren för att bevilja ersättning för tillfällig bostad bör ses över för att bättre beakta de lokala förhållandena och minska den administrativa bördan.
- (28) Det är lämpligt att tillhandahålla en flexiblere ram för kontraktsanställning. Unionens institutioner bör därför kunna rekrytera kontraktsanställda för högst sex år för att utföra arbetsuppgifter under överinseende av tjänstemän eller tillfälligt anställda. Trots att merparten av tjänstemännen även framöver kommer att anställas på grundval av öppna uttagningsprov bör institutionerna dessutom ges rätt att anordna interna uttagningsprov som undantagsvis och på särskilda villkor kan vara öppna även för kontraktsanställda.
- (29) Det bör införas övergångsbestämmelser så att de nya bestämmelserna och åtgärderna kan börja tillämpas gradvis, med hänsyn till de anställdas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar, innan dessa ändringar av tjänsteföreskrifterna träder i kraft.
- (30) Precis som all annan personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna täcks även personal vid byråerna av EU:s pensionssystem. Byråer som är helt självfinansierade betalar för närvarande arbetsgivaravgift till systemet. För att säkerställa insyn i budgeten och en jämnare fördelning av bördan bör byråer som delvis finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget betala den del av arbetsgivaravgifterna som motsvarar förhållandet mellan byråns intäkter utan subventionerna från Europeiska unionens allmänna budget och byråns totala intäkter. Eftersom denna nya bestämmelse kan komma att kräva en justering av de gällande bestämmelserna om de avgifter som tas ut av byråerna, bör den gälla först från och med den 1 januari 2016. Kommissionen bör vid behov lägga fram förslag om att anpassa dessa bestämmelser.
- (31) För enkelhetens skull och för att kunna genomföra en konsekvent personalpolitik bör de bestämmelser som kommissionen antar för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna tillämpas på motsvarande sätt för byråerna. För att de särskilda förhållandena vid varje byrå vid behov ska kunna beaktas bör byråerna ha rätt att begära kommissionens godkännande för att anta egna tillämpningsföreskrifter som avviker från dem som antagits av kommissionen, eller att inte alls tillämpa kommissionens föreskrifter.
- (32) Ett register över alla bestämmelser som antagits för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna bör inrättas och förvaltas vid Europeiska unionens domstol. Detta register, som alla institutioner, byråer och medlemsstater kan ta del av, medger insyn och främjar en konsekvent tillämpning av tjänsteföreskrifterna.
- (33) För att harmonisera och förtydliga reglerna om antagandet av tillämpningsföreskrifterna och med hänsyn till reglernas interna och administrativa karaktär är det lämpligt att relevanta befogenheter att fatta beslut tilldelas tillsättningsmyndigheten och den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal.
- (34) Med hänsyn till det stora antalet tillfälligt anställda inom byråerna och behovet av att fastställa en konsekvent personalpolitik är det nödvändigt att inrätta en ny kategori av tillfälligt anställda och att fastställa särskilda regler för denna kategori.
- (35) Kommissionen bör fortsätta att övervaka budgetläget för det gemensamma sjukförsäkringssystemet och vidta alla åtgärder som krävs i händelse av strukturella obalanser i systemet.

(36) Enligt artikel 15 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska vissa uppgifter om tjänstemän och andra anställda meddelas medlemsstaternas regeringar.

(37) I syfte att uppnå de mål som anges i tjänsteföreskrifterna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen, i synnerhet med avseende på vissa aspekter av arbetsvillkoren. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1d ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska ordet "Institutionerna" ersättas med "Institutionernas tillsättningsmyndigheter".

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en person med funktionsnedsättning innefatta personer med varaktiga fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar, som i samspel med olika hinder kan motverka deras fulla och verkliga deltagande i samhället på lika villkor som andra. Funktionsnedsättningen ska fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 33.

Personer med funktionsnedsättning uppfyller villkoren i artikel 28 e om de kan fullgöra tjänstens kärnuppgifter sedan rimliga anpassningsåtgärder har vidtagits.

Med "rimliga anpassningsåtgärder" i samband med tjänstens kärnuppgifter ska i detta sammanhang avses lämpliga åtgärder som gör det möjligt för en person med funktionsnedsättning att få tillträde till, inneha eller avancera i en anställning eller att genomgå utbildning, dock utan att det innebär en oproportionerlig börda för arbetsgivaren.

Principen om likabehandling får inte hindra institutionernas tillsättningsmyndigheter från att behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för personer med funktionsnedsättning att bedriva yrkesverksamhet eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären."

2. Artikel 1e.1 ska ersättas med följande:

"1. Tjänstemän i aktiv tjänst ska ha tillgång till sociala förmåner, som har antagits av institutionerna, bland annat särskilda förmåner som gör det lättare att förena arbetsliv med familjeliv, och till tjänster som tillhandahålls av de organ för social trygghet som avses i artikel 9. Före detta tjänstemän kan få tillgång till vissa begränsade sociala förmåner."

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. De tjänster som omfattas av dessa tjänsteföreskrifter ska klassificeras efter arbetsuppgifternas art och nivå i en tjänstegrupp för handläggare (nedan kallad AD), en tjänstegrupp för assistenter (nedan kallad AST) och en tjänstegrupp för sekreterare och kontorspersonal (nedan kallad AST/SC)."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Tjänstegrupp AD ska omfatta 12 lönegrader för personal med ledande, utredande, analyserande, språkliga och vetenskapliga uppgifter. Tjänstegrupp AST ska omfatta 11 lönegrader för personal med verkställande uppgifter och tekniska arbetsuppgifter. Tjänstegrupp AST/SC ska omfatta 6 lönegrader för personal med kontors- och sekretariatsuppgifter."

c) I punkt 3.a ska orden "och tjänstegrupp AST/SC" införas efter orden "För tjänstegrupp AST".

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. En tabell som beskriver de olika grundtjänsterna finns i bilaga I avsnitt A. Varje institutions tillsättningsmyndighet får med hänvisning till denna tabell och efter samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna närmare fastställa arbetsuppgifter och befogenheter för varje typ av tjänst."

4. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

1. I den tjänsteförteckning som är bifogad varje institutions budgetavsnitt fastställs antalet tjänster i varje lönegrad och tjänstegrupp.

2. Utan att det påverkar principen om befordran efter merit i enlighet med artikel 45, ska tjänsteförteckningen på varje institution den 1 januari varje år ha ett antal lediga tjänster i varje lönegrad som motsvarar det antal tjänstemän institutionen den 1 januari föregående år hade i aktiv tjänst i lönegraden under, multiplicerat med de faktorer som anges i bilaga I avsnitt B för den lönegraden. Dessa faktorer ska tillämpas på grundval av ett femårigt genomsnitt från och med den 1 januari 2014.

3. De faktorer som fastställs i bilaga I avsnitt B ska ingå i den rapport som avses i artikel 113.

4. Genomförandet av de bestämmelser som gäller tjänstegruppen AST/SC och de övergångsbestämmelser som fastställs i artikel 31 i bilaga XIII, med beaktande av hur behoven av personal med sekretariats- och kontorsuppgifter på alla institutioner har utvecklats och hur utvecklingen har varit för fasta och tillfälliga tjänster i tjänstegrupperna AST och AST/SC ska ingå i den rapport som avses i artikel 113."

5. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1a ska det för varje institution inrättas

— en personalkommitté som kan indelas i sektioner för de olika anställningsorterna,

— en eller flera partssammansatta kommittéer beroende på antalet tjänstemän på anställningsorterna,

— en eller flera disciplinnämnder beroende på antalet tjänstemän på anställningsorterna,

— en eller flera rådgivande partssammansatta kommittéer för frågor om bristande arbetsinsats, beroende på antalet tjänstemän på anställningsorterna,

— vid behov, en bedömningskommitté,

— en invaliditetskommitté

som ska fullgöra de uppgifter som de tilldelas genom dessa tjänsteföreskrifter."

b) Punkt 1a ska ersättas med följande:

"1a. För tillämpningen av vissa bestämmelser i dessa tjänsteföreskrifter får en gemensam partssammansatt kommitté för två eller flera institutioner inrättas. Övriga kommittéer som avses i punkt 1 och disciplinnämnden kan inrättas som gemensamma organ av två eller flera byråer."

c) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Byråerna får avvika från bestämmelserna i artikel 1 i bilaga II om medlemskap i personalkommittéer för att ta hänsyn till deras personalsammansättning. Byråerna får besluta att inte utse suppleanter i den eller de partssammansatta kommittéer som fastställs i artikel 2 i bilaga II."

6. I andra meningen i artikel 10 första stycket ska ordet "institutionerna" ersättas med "institutionernas tillsättningsmyndigheter".

7. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

En tjänsteman ska fullgöra sina uppgifter och uppträda med enbart unionens bästa för ögonen. Tjänstemannen får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering, myndighet, organisation eller person utanför sin institution. Tjänstemannen ska fullgöra sina arbetsuppgifter på ett opartiskt och objektivt sätt och i överensstämmelse med sin skyldighet att vara lojal mot unionen.

En tjänsteman får inte utan tillsättningsmyndighetens medgivande ta emot hedersbetygelser, ordnar, förmåner, gåvor eller ersättning av något slag från någon regering eller annan källa utanför sin institution utom för tjänster som denne utfört antingen före sin tillsättning eller under särskild ledighet för militärtjänstgöring eller annan nationell tjänstgöring.

Innan en tjänsteman anställs ska tillsättningsmyndigheten undersöka om den sökande har ett personligt intresse som kan hindra hans eller hennes oberoende eller om det finns någon annan intressekonflikt. Den sökande ska därför med hjälp av ett särskilt formulär underrätta tillsättningsmyndigheten om alla faktiska eller eventuella intressekonflikter. I sådana fall ska tillsättningsmyndigheten ta hänsyn till detta i ett vederbörligen motiverat yttrande. Om nödvändigt ska tillsättningsmyndigheten vidta de åtgärder som avses i artikel 11a.2.

Denna artikel ska tillämpas på motsvarande sätt för tjänstemän som kommer tillbaka från tjänstledighet av personliga skäl.”

8. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

En tjänsteman ska även efter att ha lämnat tjänsten vara skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller ta emot vissa förmåner.

Tjänstemän som har för avsikt att utöva yrkesverksamhet, med eller utan förvärvssyfte, inom två år efter det att de har avslutat sin tjänstgöring ska underrätta sin institution om detta med hjälp av ett särskilt formulär. Om verksamheten har något samband med det arbete som tjänstemannen utfört under de tre senaste årens tjänsteutövning och riskerar att vara oförenlig med institutionens legitima intressen får tillsättningsmyndigheten, med beaktande av tjänstens intressen, antingen förbjuda tjänstemannen att utöva verksamheten eller föreskriva lämpliga villkor för att godkänna den. Tillsättningsmyndigheten ska efter yttrande från den partssammansatta kommittén meddela sitt beslut inom 30 arbetsdagar efter det att den fick underrättelsen. Om inget beslut meddelas inom den tiden ska det betraktas som ett underförstått samtycke.

Tillsättningsmyndigheten ska i princip förbjuda före detta högre tjänstemän, enligt definitionen i tillämpningsföreskrifterna, att inom de närmaste tolv månaderna efter det att de har avslutat sin tjänstgöring utöva lobbyverksamhet eller stödverksamhet gentemot anställda inom sin tidigare institution för sin affärsverksamhet, sina kunder eller sina arbetsgivare i frågor som de ansvarat för under de tre senaste årens tjänstgöring.

I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 (*) ska varje institution varje år offentliggöra information om tillämpningen av tredje stycket, inbegripet en förteckning över alla ärenden som har bedömts.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).”

9. Artikel 18.1 ska ersättas med följande:

”1. Alla rättigheter i samband med arbete som utförts av en tjänsteman i tjänsteutövningen ska tillhöra Europeiska unionen om detta arbete är knutet till dess verksamhet

eller, om detta arbete är knutet till Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet, till den gemenskapen. Unionen eller, om så är tillämpligt, Europeiska atomenergigemenskapen, ska ha en tvingande rätt att förvärva upphovsrätten till sådana arbeten.”

10. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

En tjänsteman får inte utan tillstånd från tillsättningsmyndigheten av något som helst skäl i samband med ett rättsligt förfarande avslöja uppgifter som denne fått kännedom om genom sitt arbete. Tillstånd får endast vägras om unionens intressen kräver det och denna vägran inte har straffrättsliga konsekvenser för den berörde tjänstemannen. Denna skyldighet åligger tjänstemannen även efter det att denne har lämnat tjänsten.

Bestämmelserna i första stycket ska inte tillämpas på en tjänsteman eller före detta tjänsteman som vittnar inför Europeiska unionens domstol eller inför en institutions disciplinnämnd i ett ärende som rör en anställd eller tidigare anställd vid Europeiska unionen.”

11. I artikel 21a ska följande punkt läggas till:

”3. En tjänsteman som underrättar sina överordnade om instruktioner som enligt hans eller hennes uppfattning är regelstridiga eller kan orsaka allvarliga svårigheter får inte av denna anledning behandlas på ett sätt som är till hans eller hennes nackdel.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 22c

Varje institution ska i enlighet med artiklarna 24 och 90 införa ett förfarande för hantering av klagomål som framförts av tjänstemän beträffande det sätt på vilket de behandlats efter det att eller till följd av att de fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 22a eller 22b. Den berörda institutionen ska se till att sådana klagomål hanteras konfidentiellt och, om det är motiverat med hänsyn till omständigheterna, innan de tidsfrister som anges i artikel 90 löper ut.

Varje institutions tillsättningsmyndighet ska fastställa interna bestämmelser om bland annat

— tillhandahållande av information till de tjänstemän som avses i artikel 22a.1 eller 22b om hanteringen av de ärenden som de har rapporterat om,

— skydd av dessa tjänstemäns legitima intressen och integritet, och

— det förfarande för hantering av klagomål som avses i första stycket i denna artikel.”

13. I artikel 26a ska ordet ”institutionerna” ersättas med ”institutionernas tillsättningsmyndigheter”.

14. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Rekryteringen ska vara inriktad på att de tjänstemän som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och integritet samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i unionens medlemsstater. Inga tjänster ska vara förbehållna medborgare från en viss bestämd medlemsstat.

Principen om jämlikhet mellan unionens medborgare ska göra det möjligt för alla institutioner att anta lämpliga åtgärder om det konstateras en betydande obalans mellan olika medborgarskap bland tjänstemännen som inte berättigas av objektiva kriterier. Dessa lämpliga åtgärder ska vara berättigade och får aldrig leda till andra rekryteringskriterier än efter merit. Innan sådana lämpliga åtgärder antas ska den berörda institutionens tillsättningsmyndighet anta allmänna bestämmelser för detta stycke i enlighet med artikel 110.

Efter en treårsperiod som inleds den 1 januari 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av det andra stycket.

För att underlätta rekrytering över största möjliga geografiska område ska institutionerna sträva efter att stödja en flerspråkig och multikulturell utbildning för de anställdas barn”.

15. Artikel 29.1 ska ersättas med följande:

”1. Tillsättningsmyndigheten ska innan den tillsätter en ledig tjänst vid en institution först ta ställning till

a) om tjänsten kan tillsättas genom

i) förflyttning,

ii) tillsättning enligt artikel 45a, eller

iii) befordran

inom institutionen,

b) om tjänstemän i samma lönegrad från andra institutioner har ansökt om förflyttning, och/eller,

c) om det inte har varit möjligt att tillsätta den lediga tjänsten genom de möjligheter som nämns i leden a och b, om ställning ska tas till förteckningar över godkända sökande i den mening som avses i artikel 30, i förekommande fall med beaktande av relevanta bestämmelser om godkända sökande i bilaga III, och/eller

d) om man ska anordna ett internt uttagningsprov inom institutionen som är öppet endast för tjänstemän och tillfälligt anställda enligt artikel 2 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen,

eller följa förfarandet för uttagning på grundval av antingen meriter eller prov eller bådadera. I bilaga III fastställs bestämmelser om uttagningsförfarandet.

Uttagningsförfarandet kan också följas för att upprätta en reserv för framtida rekrytering.

Även om principen behålls att huvuddelen av tjänstemännen ska rekryteras genom öppna uttagningsprov, får tillsättningsmyndigheten, genom undantag från led d och endast i undantagsfall, besluta att anordna ett internt uttagningsprov för institutionen, som också ska vara öppet för kontraktsanställda i den mening som avses i artiklarna 3 a och 3 b i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Denna personalkategori ska omfattas av begränsningar med avseende på denna möjlighet enligt vad som anges i artikel 82.7 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och med avseende på de specifika arbetsuppgifter som denna kategori haft rätt att utföra som kontraktsanställda.”

16. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

För varje uttagningsprov ska en uttagningskommitté utses av tillsättningsmyndigheten. Denna kommitté ska utarbeta en förteckning över godkända sökande.

Tillsättningsmyndigheten ska besluta om vilka av de sökande som ska tillsättas på de lediga tjänsterna.

Dessa sökande ska ha tillgång till adekvata uppgifter om lämpliga vakanser som offentliggörs av institutionerna och organen.”

17. I artikel 31.2 första stycket ska första meningen ersättas med följande:

"Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.2 ska tjänstemän bara rekryteras till lönegraderna SC1–SC2, AST 1–AST 4 eller AD 5–AD 8."

18. I artikel 32 tredje stycket ska ordet "institutionen" ersättas med "varje institutions tillsättningsmyndighet".

19. Artikel 34 ska ersättas med följande:

"Artikel 34

1. Tjänstemän ska fullgöra en provanställningsperiod på nio månader innan de kan få tillsvidareanställning. Beslutet att ge en tjänsteman tillsvidareanställning ska fattas på grundval av den rapport som avses i punkt 3 samt på tillsättningsmyndighetens kännedom om den provanställdes uppträdande med beaktande av avdelning II.

Om en tjänsteman under provanställningstiden på grund av sjukdom, mammaledighet enligt artikel 58 eller olycksfall är förhindrad att utföra sina arbetsuppgifter under en sammanhängande period på minst en månad, får tillsättningsmyndigheten förlänga provanställningstiden med motsvarande tid. Provanställningstidens totala längd får under inga omständigheter överstiga 15 månader.

2. Om tjänstemannen utför sitt arbete på ett uppenbart otillfredsställande sätt kan detta göras till föremål för en rapport när som helst före utgången av provanställningen.

Rapporten ska föreläggas den berörde, som ska ha rätt att skriftligen kommentera den inom åtta arbetsdagar. Den provanställdes närmaste överordnade ska genast vidarebefordra rapporten och kommentarerna till tillsättningsmyndigheten, som inom tre veckor ska inhämta yttrande från den partssammansatta bedömningskommittén om de åtgärder som ska vidtas. Tillsättningsmyndigheten får besluta att den provanställd ska sägas upp före provanställningstidens utgång, med en månads uppsägningstid, eller förflytta tjänstemannen till en annan enhet under den återstående provanställningstiden.

3. Senast en månad före provanställningstidens utgång ska tjänstemannens förmåga att fullgöra sina uppgifter samt hans eller hennes effektivitet och uppförande i tjänsten

göras till föremål för en rapport. Denna rapport ska föreläggas den berörde, som ska ha rätt att skriftligen kommentera den inom åtta arbetsdagar.

Om rapporten rekommenderar uppsägning eller, i undantagsfall, förlängning av provanställningstiden i enlighet med punkt 1, ska den provanställdes närmaste överordnade genast vidarebefordra rapporten och kommentarerna till tillsättningsmyndigheten, som inom tre veckor ska samråda med den partssammansatta bedömningskommittén om de åtgärder som ska vidtas.

En provanställd vars arbete eller uppträdande inte anses tillfredsställande för en tillsvidareanställning ska sägas upp.

4. Med undantag för de fall då tjänstemannen har möjlighet att omgående få ett annat arbete, ska en uppsagd provanställd få kompensation motsvarande tre månaders grundlön om denne fullgjort minst ett års provtjänstgöring, två månaders grundlön om denne fullgjort minst sex månaders provtjänstgöring och en månads grundlön om denne fullgjort mindre än sex månaders provtjänstgöring.

5. Punkterna 2, 3 och 4 ska inte tillämpas på tjänstemän som säger upp sig före provanställningstidens utgång."

20. I artikel 35 ska följande led läggas till:

"g) Entledigande i tjänstens intresse."

21. I artikel 37.b andra strecksatsen ska ordet "gemenskapsinstitutionerna" ersättas med "institutionernas tillsättningsmyndigheter".

22. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Artikel 12b ska fortsätta att tillämpas under den tid tjänstledigheten av personliga skäl varar. Tillstånd enligt artikel 12b får inte beviljas tjänstemän som har avsikt att utöva yrkesverksamhet, med eller utan förvärvssyfte, som omfattar lobbyverksamhet eller stödverksamhet gentemot deras institution och som skulle kunna leda till att en konflikt med institutionens legitima intressen uppstår eller kan komma att uppstå."

b) I punkt 2 andra stycket ska orden "15 år" ersättas med "12 år".

c) Punkt 2 tredje stycket ska ändras på följande sätt:

i) led ii ska ersättas med följande:

”ii) för att kunna följa sin make som också är tjänsteman eller annan anställd i unionen och som på grund av tjänsten måste bosätta sig så långt från den berörda tjänstemannens anställningsort att parets gemensamma bosättning på denna ort skulle innebära svårigheter för den berörda tjänstemannen att fullgöra sina uppgifter, eller”

ii) Följande led ska läggas till:

”iii) för att hjälpa sin make, en släkting i upp- eller nedstigande led eller ett syskon som lider av allvarlig sjukdom eller ett svårt funktionshinder som intygats av läkare,”

23. Artikel 42a ska ersättas med följande:

”Artikel 42a

Tjänstemän ska för varje barn ha rätt till högst sex månaders föräldraledighet utan grundlön, som måste tas ut inom tolv år från barnets födelse eller adoption. Denna ledighet kan fördubblas för ensamstående föräldrar som uppfyller de krav som fastställs i de allmänna genomförandebestämmelser som varje institutions tillsättningsmyndighet antar och för föräldrar till underhållsberättigade barn som har ett funktionshinder eller en allvarlig sjukdom som har bekräftats av institutionens förtroendeläkare. Ledigheten får tas ut i omgångar med minst en månad åt gången.

Under föräldraledigheten ska tjänstemannen förbli ansluten till socialförsäkringssystemet, fortsätta att förvärva pensionsrättigheter och ha kvar barntillägg och utbildningstillägg. Tjänstemannen ska ha kvar sin tjänst och sin rätt att placeras i en högre löneklass eller lönegrad. Ledigheten kan tas ut som hel eller halv ledighet. Vid halv föräldraledighet ska den maxtid som avses i första stycket fördubblas. Under föräldraledighet ska en tjänsteman ha rätt till en ersättning på 911,73 EUR per månad, och vid halv ledighet halva det beloppet, men får inte bedriva någon annan förvärvsverksamhet. Hela socialförsäkringsavgiften enligt artiklarna 72 och 73 ska betalas av institutionen och beräknas på tjänstemannens grundlön. Vid halv ledighet ska denna bestämmelse dock bara tillämpas på skillnaden mellan hela grundlönen och den proportionellt minskade grundlönen. Den

avgift som tjänstemannen ska betala på den del av grundlönen som betalas ut ska beräknas med samma procentsats som om denne arbetade heltid.

Ersättningen ska uppgå till 1 215,63 EUR per månad, eller halva det beloppet om tjänstemannen arbetar halvtid, för ensamstående föräldrar och föräldrar till underhållsberättigade barn som har ett funktionshinder eller allvarlig sjukdom som bekräftats av institutionens förtroendeläkare enligt första stycket och under föräldraledighetens tre första månader när denna tas ut av fadern under mammaledigheten eller av endera föräldern omedelbart efter mammaledigheten eller under eller omedelbart efter adoptionsledigheten.

Föräldraledigheten får förlängas med ytterligare sex månader, varvid ersättningen ska uppgå till endast halva det belopp som avses i andra stycket. För de ensamstående föräldrar som avses i första stycket får föräldraledigheten förlängas med ytterligare tolv månader, varvid ersättningen ska uppgå till endast halva det belopp som avses i tredje stycket.

De belopp som nämns i denna artikel ska anpassas på samma sätt som lönen.”

24. I Avdelning III kapitel 2 ska följande avsnitt läggas till:

”Avsnitt 7

Entledigande i tjänstens intresse

Artikel 42c

Tidigast fem år före tjänstemannens pensionsålder får en tjänsteman med minst tio tjänsteår efter beslut av tillsättningsmyndigheten entledigas i tjänstens intresse på grund av organisatoriska behov knutna till tillägnandet av ny kompetens inom institutionerna.

Det totala antalet tjänstemän som entledigas i tjänstens intresse varje år får inte överstiga fem procent av de tjänstemän vid alla institutioner som gick i pension föregående år. Det sålunda beräknade totala antalet ska fördelas mellan institutionerna i enlighet med deras respektive antal tjänstemän den 31 december föregående år. Resultatet som erhålls vid fördelningen ska avrundas uppåt till närmaste heltal vid varje institution.

Sådant entledigande ska inte utgöra någon disciplinåtgärd.

Varaktigheten av entledigandet ska i princip motsvara tidsperioden fram till tjänstemannens pensionsålder. I exceptiöna fall får tillsättningsmyndigheten besluta att avsluta entledigandet och återinsätta tjänstemannen.

När tjänstemän entledigade i tjänstens intresse uppnår sin pensionsålder ska de automatiskt pensioneras.

För entledigande i tjänstens intresse ska följande regler gälla:

- a) En annan tjänsteman kan tillsättas på tjänstemannens tjänst.
- b) En tjänsteman entledigad i tjänstens intresse ska inte ha rätt att placeras i en högre löneklass eller lönegrad.

En sålunda entledigad tjänsteman är berättigad till ersättning beräknad i enlighet med bilaga IV.

På tjänstemannens begäran ska avdrag göras från ersättningen för avgifter till pensionssystemet, beräknade på ersättningen. I ett sådant fall ska tjänstetiden som entledigad tjänsteman i tjänstens intresse beaktas vid beräkning av pensionsberättigande tjänsteår enligt artikel 2 i bilaga VIII.

Ingen korrigeringskoefficient ska tillämpas för ersättningen."

25. Artikel 43 ska ersättas med följande:

"Artikel 43

Varje tjänstemans kompetens, prestationsförmåga och uppträdande i tjänsten ska redovisas i en årlig rapport enligt tillsättningsmyndighetens bestämmelser vid varje institution i enlighet med artikel 110. Av rapporten ska framgå om tjänstemannens prestation varit tillfredsställande eller inte. Varje institutions tillsättningsmyndighet ska fastställa bestämmelser om rätten att överklaga inom ramen för bedömningsförfarande, och denna rätt ska utövas innan tjänstemannen framför klagomål i enlighet med artikel 90.2.

För tjänstemän i lönegrad AST 5 och högre kan rapporten också innehålla ett yttrande om huruvida tjänstemannens prestationer tyder på att denne har förutsättningar att utföra en handläggares arbetsuppgifter.

Tjänstemannen ska få ta del av innehållet i rapporten. Tjänstemannen ska ha rätt att lämna de synpunkter på rapporten som denne anser vara av betydelse."

26. Artikel 44 ska ersättas med följande:

"Artikel 44

En tjänsteman som varit placerad i en löneklass i sin lönegrad i två år ska automatiskt flyttas upp till nästa klass i den lönegraden, om inte tjänstemannens prestationer har bedömts som otillfredsställande enligt den senaste årliga rapporten enligt artikel 43. En tjänsteman ska efter högst fyra år flyttas upp till nästa löneklass i sin lönegrad, om inte förfarandet i artikel 51.1 tillämpas.

Om en tjänsteman har tillsatts som enhetschef, direktör eller generaldirektör i samma lönegrad och hans eller hennes prestationer under de första nio månaderna efter tillsättningen har varit tillfredsställande enligt artikel 43, ska denne retroaktivt flyttas upp en löneklass i samma lönegrad från och med det att tillsättningen får verkan. Detta ska innebära en ökning av grundmånadslönen som motsvarar procentsatsen mellan första och andra löneklassen i varje lönegrad. Om ökningen blir mindre eller om tjänstemannen redan befinner sig i sista löneklassen i sin lönegrad, ska tjänstemannen få en ökning av grundlönen som motsvarar den avsedda ökningen mellan första och andra löneklassen fram till dess att hans eller hennes nästa befordran får verkan."

27. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En tjänstemans befordran ska beslutas av tillsättningsmyndigheten med beaktande av artikel 6.2. Om förfarandet i artiklarna 4 och 29.1 inte tillämpas får en tjänsteman befordras endast om tjänstemannen innehar en tjänst som motsvarar en av grundtjänsterna enligt bilaga I avsnitt A för närmast högre lönegrad. Befordran ska ske genom att tjänstemannen placeras i den närmast högre lönegraden i den tjänstegrupp som denne tillhör. Befordran ska ske uteslutande genom ett urval bland de tjänstemän som fullgjort en minimiperiod på två år i sin lönegrad och efter en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran. Vid jämförelsen av kvalifikationerna ska tillsättningsmyndigheten särskilt beakta tjänstemannens rapport, de språkkunskaper som används i arbetet, utöver de fördjupade kunskaper i ett språk som tjänstemannen redan har visat i enlighet med artikel 28 f, och det ansvar tjänstemannen har."

b) I punkt 2 första meningen ska orden "artikel 55 i fördraget om Europeiska unionen" ersättas med "artikel 55.1 i fördraget om Europeiska unionen".

c) I punkt 2 andra meningen ska ordet "Institutionerna" ersättas med "Institutionernas tillsättningsmyndigheter".

28. Artikel 45a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 första stycket ska orden "de regelbundet återkommande rapporter" ersättas med "de årliga rapporter".

b) I punkt 5 ska ordet "Institutionerna" ersättas med "Varje institutions tillsättningsmyndighet".

29. I artikel 48 tredje stycket ska orden "tjänstegrupp AST" ersättas med "tjänstegrupperna AST och AST/SC".

30. I artikel 50 åttonde stycket ska siffran "55" ersättas med "58".

31. Artikel 51 ska ersättas med följande:

"Artikel 51"

1. Varje institutions tillsättningsmyndighet ska fastställa förfaranden för hur fall av bristande arbetsinsats ska upptäckas, hanteras och åtgärdas i tid och på lämpligt sätt.

Varje institutions tillsättningsmyndighet ska respektera följande krav när den antar interna föreskrifter:

a) En tjänsteman som utgående från tre på varandra följande otillfredsställande årliga rapporter enligt artikel 43 fortfarande inte förbättrat sin yrkesmässiga kompetens ska flyttas ned en lönegrad. Om de följande två årliga rapporterna fortfarande är otillfredsställande ska tjänstemannen sägas upp.

b) Varje förslag om nedflyttning till lägre lönegrad eller uppsägning av en tjänsteman ska innehålla de skäl på vilka det grundar sig och meddelas den berörde tjänstemannen. Tillsättningsmyndighetens förslag ska överlämnas till den rådgivande partssammansatta kommitté som avses i artikel 9.6.

2. Tjänstemannen ska ha rätt att ta del av hela sin personalakt och ta kopior av alla handlingar som berör förfarandet. Tjänstemannen ska ha minst femton, men högst trettio, dagar på sig att förbereda sitt försvar, räknat från den dag då denne mottog förslaget. Tjänstemannen får biträdas av en person som denne själv väljer. Tjänstemannen har rätt att skriftligt framföra sina synpunkter. Denne ska höras av den rådgivande partssammansatta kommittén. Tjänstemannen får också kalla in vittnen.

3. Institutionen ska inför den rådgivande partssammansatta kommittén företräddas av en tjänsteman som för ändamålet utsetts av tillsättningsmyndigheten. Den sistnämnde tjänstemannen ska ha samma rättigheter som den tjänsteman som ärendet gäller.

4. På grundval av förslaget enligt punkt 1 b och eventuella skriftliga eller muntliga uttalanden från den berörda tjänstemannen eller från vittnen ska den rådgivande partssammansatta kommittén efter ett majoritetsbeslut avge ett motiverat yttrande om vilken åtgärd som den anser lämplig. Kommittén ska lämna sitt yttrande till tillsättningsmyndigheten och den berörda tjänstemannen inom två månader från den dag då ärendet hänsköts till kommittén. Ordföranden i den rådgivande partssammansatta kommittén får inte rösta i andra frågor än ordningsfrågor eller vid lika röstetal.

5. En tjänsteman som sägs upp på grund av bristande arbetsinsats ska ha rätt till en månatlig uppsägningsersättning som motsvarar den månatliga grundlönen för en tjänsteman i lönegrad AST 1 första löneklassen under en tid som fastställs enligt punkt 6. Tjänstemannen ska också ha rätt till familjetillägg enligt artikel 67 under samma tid. Hushållstillägget ska beräknas på grundval av den månatliga grundlönen för en tjänsteman i lönegrad AST 1 enligt bestämmelserna i artikel 1 i bilaga VII.

Denna ersättning ska inte betalas ut om tjänstemannen säger upp sig från anställningen efter det att det förfarande som avses i punkterna 1 och 2 har inletts eller om tjänstemannen har rätt till omedelbar utbetalning av full pension. Om tjänstemannen har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt nationella bestämmelser ska det förmånsbeloppet dras av från uppsägningsersättningen.

6. En tjänsteman ska ha rätt till ersättning enligt punkt 5

a) i tre månader om tjänstemannen har mindre än fem års tjänstgöringstid den dag då beslutet om uppsägning fattas,

b) i sex månader om tjänstemannen har minst fem men mindre än tio års tjänstgöringstid,

c) i nio månader om tjänstemannen har minst tio men mindre än tjugo års tjänstgöringstid,

d) i tolv månader om tjänstemannen har minst tjugo års tjänstgöringstid.

7. En tjänsteman som nedflyttats till en lägre lönegrad på grund av bristande arbetsinsats kan efter sex år begära att varje hänvisning till denna åtgärd tas bort ur hans eller hennes personalakt.

8. En tjänsteman ska ha rätt till ersättning för rimliga utgifter som denne har haft i samband med det förfarande som föreskrivs i denna artikel, inbegripet arvode till en försvarare som inte tillhör institutionen, om förfarandet avslutas utan att det fattas något beslut om att tjänstemannen ska sägas upp eller nedflyttas till en lägre lönegrad."

32. Artikel 52 ska ersättas med följande:

"Artikel 52

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 50 ska en tjänsteman pensioneras

a) antingen automatiskt den sista dagen i den månad då han fyller 66 år, eller

b) på egen begäran, den sista dagen i den månad för vilken ansökan lämnades in, om tjänstemannen uppnått pensionsberättigande ålder, eller om tjänstemannen är mellan 58 år och pensionsberättigande ålder och uppfyller kraven för att beviljas pension omedelbart enligt artikel 9 i bilaga VIII. Artikel 48 andra stycket andra meningen ska tillämpas på motsvarande sätt.

En tjänsteman får dock, på egen begäran och om tillsättningsmyndigheten anser det berättigat i tjänstens intresse, fortsätta att arbeta fram till 67 års ålder, eller i undantagsfall fram till 70 års ålder, och ska i så fall pensioneras automatiskt den sista dagen i den månad då han når den åldern.

Om tillsättningsmyndigheten beslutar att en tjänsteman ska få fortsätta att arbeta efter fyllda 66 år ska detta beslut gälla högst ett år. Det får förnyas på begäran av tjänstemannen."

33. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

a) Styckena ska numreras.

b) Andra stycket första meningen ska ersättas med följande:

"Den normala arbetstiden i veckan ska vara 40 till 42 timmar som fördelas enligt en arbetstidsplan som ska fastställas av tillsättningsmyndigheten."

c) Tredje stycket andra meningen ska ersättas med följande:

"Varje institutions tillsättningsmyndighet ska fastställa detaljerade bestämmelser för tillämpningen av denna punkt efter att ha samrått med personalkommittén."

d) Följande punkt ska läggas till:

"4. Varje institutions tillsättningsmyndighet får införa flexibla arbetstidslösningar. Enligt dessa arbetstidslösningar får inte hela arbetsdagar beviljas som ledighet för tjänstemän i lönegraderna AD/AST 9 eller högre. Dessa arbetstidslösningar ska inte tillämpas på tjänstemän som omfattas av bestämmelserna i artikel 44 andra stycket. Dessa tjänstemän ska ordna uppläggningsen av sin arbetstid i samförstånd med sina överordnade."

34. Artikel 55a.2 ska ersättas med följande:

"2. En tjänsteman ska ha rätt att deltidsarbeta i följande fall:

a) För att ta hand om ett underhållsberättigat barn som är yngre än 9 år.

b) För att ta hand om ett underhållsberättigat barn som är mellan 9 och 12 år om förkortningen av den normala arbetstiden är högst 20 %.

c) För att ta hand om ett underhållsberättigat barn som är yngre än 14 år om tjänstemannen är ensamstående förälder.

d) För att, i händelse av allvarliga svårigheter, ta hand om ett underhållsberättigat barn fram till dess att barnet uppnår 14 års ålder om förkortningen av den normala arbetstiden är högst 5 %. I så fall ska artikel 3 första och andra styckena i bilaga IVa inte tillämpas. Om bägge föräldrarna är anställda av unionen ska endast endera av dem ha rätt till sådant deltidsarbete.

e) För att ta hand om make, släkting i rakt upp- eller nedstigande led eller syskon som lider av en allvarlig sjukdom eller funktionshinder.

f) För att delta i vidareutbildning.

g) Från och med 58 års ålder under de tre sista åren innan tjänstemannen når pensionsberättigande ålder.

Om deltid begärs för att tjänstemannen ska delta i vidareutbildning eller för deltidarbete under de tre sista åren innan tjänstemannen uppnår pensionsberättigande ålder, dock inte före 58 års ålder, får tillsättningsmyndigheten bara i undantagsfall och av tvingande hänsyn till tjänstens intresse vägra tillstånd eller skjuta upp datumet för deltidarbetets ikraftträdande.

Deltidsarbete för att ta hand om make, släkting i rätt upp- eller nedstigande led eller syskon som lider av en allvarlig sjukdom eller funktionshinder, eller för att delta i vidareutbildning, får beviljas under sammanlagt högst fem år under tjänstemannens hela karriär."

35. Artikel 56 tredje stycket ska ersättas med följande:

"Tjänstemän i lönegraderna SC 1–SC 6 och AST 1–AST 4 som arbetar övertid ska i enlighet med bilaga VI ha rätt till kompensationsledighet eller, om de krav som tjänsten ställer inte medger kompensationsledighet inom två månader efter den månad då tjänstemannen arbetade övertid, till ersättning."

36. Artikel 56a andra stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska, efter samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna, genom delegerade akter enligt artiklarna 111 och 112 bestämma vilka kategorier tjänstemän som ska vara berättigade till sådan ersättning, villkoren för att bevilja den samt ersättningssatserna för denna."

37. Artikel 56b andra stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska, efter samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna, genom delegerade akter enligt artiklarna 111 och 112 bestämma vilka kategorier tjänstemän som ska vara berättigade till sådan ersättning, villkoren för att bevilja den samt ersättningssatserna för denna."

38. Artikel 56c andra stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska, efter samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna, genom delegerade akter enligt artiklarna 111 och 112 bestämma vilka kategorier tjänstemän som ska vara berättigade till sådan särskild ersättning, villkoren för att bevilja den samt ersättningssatserna för denna."

39. I artikel 57 första stycket ska orden "unionens institutioner" ersättas med "tillsättningsmyndigheterna vid unionens institutioner".

40. Artikel 58 ska ersättas med följande:

"Artikel 58

Förutom ledighet enligt artikel 57 ska gravida kvinnor mot uppvisande av läkarintyg ha rätt till tjugo veckors ledighet. Ledigheten får påbörjas tidigast sex veckor före beräknad nedkomst enligt läkarintyget och ska upphöra tidigast fjorton veckor efter nedkomsten. Vid flerbarns- eller förtidsbörd, eller om det nyfödda barnet har ett funktionshinder eller en allvarlig sjukdom, ska ledigheten vara tjugofyra veckor. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med förtidsbörd en födelse före slutet av den 34:e graviditetsveckan."

41. Artikel 61 ska ersättas med följande:

"Artikel 61

Förteckningar över allmänna helgdagar ska fastställas genom överenskommelse mellan tillsättningsmyndigheterna vid unionens institutioner och efter yttrande från kommittén för tjänsteföreskrifterna."

42. Artikel 63 ska ersättas med följande:

"Artikel 63

Tjänstemännens lön uttrycks i euro. Den utbetalas i valutan i det land där tjänstemannen utför sina arbetsuppgifter eller i euro.

Lön som betalas ut i annan valuta än euro ska beräknas på grundval av de växelkurser som användes vid genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget den 1 juli det året.

Växelkurserna ska varje år uppdateras retroaktivt vid den årliga uppdateringen av lönerna enligt artikel 65."

43. Artikel 64 ska ersättas med följande:

"Artikel 64

En tjänstemans lön i euro ska efter de obligatoriska avdrag som anges i dessa tjänsteföreskrifter eller i genomförandeförordningar till dessa, korrigeras med en koefficient som är över, under eller lika med 100 % beroende på levnadskostnaderna på de olika anställningsorterna.

Korrigeringskoefficienterna ska framräknas, återkallas och årligen uppdateras i enlighet med bilaga XI. I fråga om uppdateringen ska alla värden tolkas som referensvärden. Kommissionen ska, inom två veckor efter uppdateringen, offentliggöra de uppdaterade värdena i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* i informationssyfte.

På grund av att Belgien och Luxemburg intar en särställning i och med att flertalet av unionens institutioner har sitt huvudsakliga och ursprungliga säte där, och länderna därför tjänar som referensort för anställningen, ska ingen korrigeringskoefficient tillämpas i någotdera landet."

44. Artikel 65 ska ersättas med följande:

"Artikel 65

1. Lönerna till tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska unionen ska uppdateras varje år, varvid hänsyn ska tas till unionens ekonomiska politik och socialpolitik. Särskild hänsyn ska tas till eventuella löneökningar i medlemsstaternas offentliga förvaltning och till rekryteringsbehoven. Uppdateringen av lönerna ska genomföras i enlighet med bilaga XI. Denna uppdatering ska göras före årets slut på grundval av en rapport som läggs fram av kommissionen och som bygger på statistiska uppgifter som utarbetats av Europeiska unionens statistikkontor i överensstämmelse med medlemsstaternas nationella statistikkontor; de statistiska uppgifterna ska återge situationen den 1 juli i var och en av medlemsstaterna. Av rapporten ska det framgå hur lönerna och pensionerna för unionens tjänstemän påverkar budgeten. Rapporten ska översändas till Europaparlamentet och rådet.

De belopp som anges i artikel 42a andra och tredje styckena, artiklarna 66 och 69, artiklarna 1.1, 2.1, 3.1, 3.2, 4.1, 7.2, 8.2 och 10.1 i bilaga VII och i artikel 8.2 i bilaga XIII, samt i f.d. artikel 4a i bilaga VII som ska uppdateras enligt artikel 18.1 i bilaga XIII, de belopp som anges i artikel 24.3, artikel 28a.3 andra stycket, artiklarna 28a.7, 93, 94, artikel 96.3 andra stycket och artiklarna 96.7, 133, 134 och 136 i anställningsvillkoren för övriga anställda, de

belopp som avses i artikel 1.1 första stycket i rådets förordning (EKS, EEG, Euratom) nr 300/76 (*) Svensk specialutgåva: Område 01 Volym 1 s. 116). samt koefficienten för de belopp som anges i artikel 4 i rådets förordning (EKG, Euratom, EKS) nr 260/68 (**) ska uppdateras årligen i enlighet med bilaga XI. Kommissionen ska, inom två veckor efter uppdateringen, offentliggöra de uppdaterade beloppen i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* i informationssyfte.

2. Om levnadskostnaderna förändras väsentligt ska de belopp som avses i punkt 1 och de koefficienter som avses i artikel 64 uppdateras i enlighet med bilaga XI. Kommissionen ska, inom två veckor efter uppdateringen, offentliggöra de uppdaterade beloppen i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* i informationssyfte.

3. De belopp som avses i punkt 1 och de koefficienter som anges i artikel 64 ska uppfattas som belopp och koefficienter vilkas faktiska värde när som helst kan uppdateras utan att någon annan rättsakt om detta föreligger.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.5 och 3.6 i bilaga XI ska ingen uppdatering av det slag som föreskrivs i punkterna 1 och 2 göras under åren 2013 och 2014.

(*) Rådets förordning (EKS, EEG, Euratom) nr 300/76 av den 9 februari 1976 om fastställande av de grupper av tjänstemän som är berättigade till ersättning för skiftarbete samt storleken på och villkoren för denna ersättning (EGT L 38, 13.2.1976, s. 1,

(**) Rådets förordning (EKG, Euratom, EKS) nr 260/68 av den 29 februari 1968 om villkoren för och förfarandet vid skatt till Europeiska gemenskaperna (EGT L 56, 4.3.1968, s. 8. Svensk specialutgåva: Område 01 Volym 1 s. 45)."

45. Artikel 66 ska ändras på följande sätt:

a) Den inledande meningen i första stycket ska ersättas med följande:

"Månatliga grundlöner för varje lönegrad och löneklass i tjänstegrupperna AD och AST fastställs enligt följande tabell:"

b) Följande ska läggas till:

"Månatliga grundlöner för varje lönegrad och löneklass i tjänstegruppen AST/SC fastställs enligt följande tabell:

Lönegrad	Löneklass				
	1	2	3	4	5
SC 6	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28
SC 5	3 844,31	4 005,85	4 174,78	4 290,31	4 349,59
SC 4	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
SC 3	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
SC 2	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02
SC 1	2 345,84	2 444,41	2 547,14	2 617,99	2 654,17"

46. Artikel 66a ska ersättas med följande:

"Artikel 66a

1. Med avvikelse från artikel 3.1 i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 och för att ta hänsyn till tillämpningen av metoden för uppdatering av tjänstemännens löner och pensioner, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 65.3, ska en tillfällig åtgärd, nedan kallad *solidaritetsavgift*, tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2023 på de löner som unionen betalar till personal i aktiv tjänst.

2. Denna solidaritetsavgift ska tas ut med 6 % av den beräkningsgrund som anges i punkt 3. Procentsatsen ska dock vara 7 % för tjänstemän från och med lönegrad AD 15, löneklass 2 och uppåt.

3. a) Beräkningsgrunden för solidaritetsavgiften ska vara den grundlön som används vid beräkning av lön, efter avdrag för

i) socialförsäkringsavgifter och pensionsavgifter samt den skatt som en tjänsteman i samma lönegrad och löneklass utan underhållsskyldighet enligt artikel 2 i bilaga VII ska betala före avdraget för solidaritetsavgiften, och

ii) ett belopp som är lika med grundlönen för en tjänsteman i lönegrad AST 1, löneklass 1.

b) De komponenter som ingår i beräkningsgrunden för solidaritetsavgiften ska uttryckas i euro och tilldelas korrigeringskoefficienten 100.

4. Solidaritetsavgiften ska dras av varje månad vid källan och avkastningen av detta ska bokföras som intäkter i Europeiska unionens allmänna budget."

47. Artikel 67.3 ska ersättas med följande:

"3. Barntillägget får fördubblas genom ett särskilt, motiverat beslut av tillsättningsmyndigheten på grundval av läkarintyg som fastställer att barnet har ett funktionshinder eller en kronisk sjukdom som medför betungande utgifter för tjänstemannen."

48. Artikel 72 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 första stycket första meningen ska "unionens institutioner" ersättas med "tillsättningsmyndigheterna vid unionens institutioner" och i punkt 1 tredje stycket ska "Institutionerna" ersättas med "Institutionernas tillsättningsmyndigheter".

b) I punkt 2 ska orden "till 63 års ålder" ersättas med "till pensionsberättigande ålder".

c) I punkt 2a i och ii ska orden "före 63 års ålder" ersättas med "före uppnådd pensionsberättigande ålder".

d) I punkt 2b ska orden "lönegrad 1" ersättas med "lönegrad AST 1".

49. I artikel 73.1 ska orden "unionens institutioner" ersättas med "tillsättningsmyndigheterna vid unionens institutioner".

50. I andra meningen i artikel 76a ska ordet "institutionerna" ersättas med "institutionernas tillsättningsmyndigheter".

51. Artikel 77 ska ersättas med följande:

"Artikel 77

Tjänstemän som tjänstgjort i minst 10 år ska ha rätt till avgångspension. Tjänstemän har emellertid rätt till sådan pension oberoende av tjänstgöringstidens längd om de

är över den pensionsberättigande åldern och om det inte har varit möjligt att återinsätta dem i tjänst under en period av icke aktiv tjänst eller om de entledigats i tjänstens intresse.

Den maximala avgångspensionen ska vara 70 % av den sista grundlönen i den sista lönegrad tjänstemannen varit placerad i under minst ett år. Pensionens storlek ska vara 1,80 % av denna senaste grundlön, multiplicerat med antalet tjänsteår enligt artikel 3 i bilaga VIII.

När det gäller tjänstemän som har assisterat en person som innehar en tjänst som föreskrivs i fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, en vald ordförande för någon av unionens institutioner eller organ eller en vald ordförande för någon av Europaparlamentets politiska grupper, ska den rätt till pension som motsvarar de pensionsberättigande tjänsteår som de fått under den tjänstgöringen dock beräknas på grundval av den slutliga grundlön de fick under den tiden, om den erhållna grundlönen överstiger den som tas i beräkning vid tillämpningen av andra stycket i denna artikel.

Avgångspensionsbeloppet får inte understiga 4 % av existensminimum per tjänsteår.

Rätten till avgångspension erhålls vid 66 års ålder.

Den pensionsberättigande åldern ska bedömas vart femte år från och med den 1 januari 2014 på grundval av en rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det framför allt ske en utvärdering av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna.

När så är lämpligt ska kommissionen lägga fram förslag om att justera den pensionsberättigande åldern i enlighet med slutsatserna i denna rapport, och då särskilt fokusera på utvecklingen i medlemsstaterna."

52. Artikel 78 ska ersättas med följande:

"Artikel 78

En tjänsteman ska på de villkor som föreskrivs i artiklarna 13–16 i bilaga VIII ha rätt till invaliditetsersättning vid total bestående invaliditet som hindrar honom att utföra de arbetsuppgifter som en tjänst i hans tjänstegrupp omfattar.

Artikel 52 ska tillämpas på motsvarande sätt på den som uppbär invaliditetsersättning. Om en person som uppbär invaliditetsersättning går i pension före 66 års ålder utan att ha uppnått maximal rätt till avgångspension ska de

allmänna reglerna för avgångspension tillämpas. Avgångspensionens storlek ska fastställas på grundval av lönen för den lönegrad och löneklass som tjänstemannen hade när han blev invaliderad.

Invaliditetsersättningen ska vara 70 % av tjänstemannens senaste grundlön. Den får dock inte understiga existensminimum.

Från invaliditetsersättningen ska göras avdrag för avgifter till pensionssystemet, beräknade på den ersättningen.

Om invaliditeten beror på ett olycksfall som inträffat under eller i samband med tjänsteutövningen, på yrkessjukdom, på en uppostrande handling i allmänhetens intresse eller på att tjänstemannen utsatt sig för livsfara för att rädda människoliv, får invaliditetsersättningen inte understiga 120 % av existensminimum. I sådana fall ska avgiften till pensionssystemet betalas ur budgeten för den institution eller det organ som avses i artikel 1b."

53. I artikel 80 ska sjätte stycket ersättas med följande:

"Om en tidigare tjänsteman som hade rätt till bidrag i enlighet med artikel 50 i tjänsteföreskrifterna, artikel 5 i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*) Svensk specialutgåva: Område 01 Volym 1 s. 39), artikel 3 i rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 2530/72 (**) eller artikel 3 i rådets förordning (EKSG, EEG, Euratom) nr 1543/73 (***) dör, ska de rättigheter som föreskrivs i första, andra och tredje styckena tillämpas, liksom om en tidigare tjänsteman dör som lämnat tjänsten före den pensionsberättigande åldern och begärt att få sin avgångspension uppskjuten till den första dagen i kalendermånaden efter den månad under vilken han uppnår den pensionsberättigande åldern.

(*) Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

(**) Council Regulation (Euratom, ECSC, EEC) No 2530/72 of 4 December 1972 introducing special and temporary measures applicable to the recruitment of officials of the European Communities in consequences of the accession of new Member States, and for the termination of service of officials of those Communities (ej översatt till svenska) (EGT L 272, 5.12.1972, s. 1)

(***) Council Regulation (ECSC, EEC Euratom) No 1543/73 of 4 June 1973 introducing special measures temporarily applicable to officials of the European Communities paid from research and investment funds (ej översatt till svenska) (EGT L 155, 11.6.1973, s. 1)."

54. Artikel 81a.1 ska ändras på följande sätt:

a) I led b ska orden "65 år" ersättas med "66 år".

b) Led d ska ersättas med följande:

"d) Om en tidigare tjänsteman dör sedan han har lämnat tjänsten före den pensionsberättigande åldern och begärt att få sin avgångspension uppskjuten till den första dagen i kalendermånaden efter den under vilken han uppnår den pensionsberättigande åldern: summan av den pension han skulle ha haft rätt till vid den pensionsberättigande åldern om han hade levtt, med förbehåll för de tillägg och avdrag som anges i b."

c) I led e ska orden "bidrag i enlighet med artikel 41 eller 50" ersättas med "bidrag i enlighet med artikel 41, 42c eller 50".

55. Artikel 82.2 ska ersättas med följande:

"2. När lönerna uppdateras enligt artikel 65.1 ska pensionerna uppdateras på samma sätt."

56. I artikel 83.1 ska andra stycket utgå.

57. Artikel 83a.2, 83a.3, 83a.4 och 83a.5 ska ändras på följande sätt:

"2. Byråer som inte subventioneras genom Europeiska unionens budget ska till denna budget oavkortat betala de avgifter som krävs för att finansiera systemet. Byråer som delvis finansieras genom den budgeten ska från och med den 1 januari 2016 betala den del av arbetsgivarnas avgifter som motsvarar förhållandet mellan byråns intäkter utan subventionerna från Europeiska unionens allmänna budget och byråns totala intäkter.

3. Balansen i försäkringssystemet ska säkerställas genom den pensionsberättigande åldern och storleken på avgiften till systemet. Vid den försäkringstekniska bedömning som ska göras vart femte år i enlighet med bilaga XII ska avgiften till pensionssystemet uppdateras för att säkerställa balansen i systemet.

4. Kommissionen ska varje år uppdatera den försäkringstekniska bedömning som avses i punkt 3, i enlighet med artikel 1.2 i bilaga XII. Om skillnaden mellan de gällande avgiftssatserna och de avgiftssatser som behövs för att

hålla systemet i balans visar sig vara 0,25 procentenheter eller större ska avgiftssatserna uppdateras i enlighet med bestämmelserna i bilaga XII.

5. Vid tillämpningen av punkt 3 och 4 i denna artikel ska den referensuppgift som anges i artikel 83.2 uppdateras. Kommissionen ska, inom två veckor efter uppdatering, offentliggöra de uppdaterade avgiftssatserna i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* i informationssyfte".

58. Avdelning VIII ska utgå.

59. Artikel 110 ska ersättas med följande:

"Artikel 110

1. Varje institutions tillsättningsmyndighet ska anta allmänna genomförandebestämmelser till dessa tjänsteföreskrifter efter samråd med personalkommittén och med kommittén för tjänsteföreskrifterna.

2. De genomförandebestämmelser som kommissionen antar för dessa tjänsteföreskrifter, däribland de allmänna genomförandebestämmelser som avses i punkt 1, ska tillämpas på motsvarande sätt på byråerna. Kommissionen ska i detta syfte omedelbart informera byråerna när den har antagit genomförandebestämmelser.

Sådana genomförandebestämmelser ska träda i kraft vid byråerna nio månader efter det att de trätt i kraft vid kommissionen eller nio månader efter den dag då kommissionen underrättar byråerna om att bestämmelserna har antagits, beroende på vilket som infaller senast. Trots vad som sägs ovan får en byrå också besluta att sådana genomförandebestämmelser ska träda i kraft tidigare.

Med avvikelse från ovanstående får en byrå, innan den niomånadersperiod som avses i andra stycket i denna punkt har löpt ut och efter samråd med sin personalkommitté, lämna in genomföranderegler, som skiljer sig från dem som kommissionen antagit, till kommissionen för godkännande. En byrå kan på samma villkor begära att kommissionen godkänner att den inte tillämpar vissa genomföranderegler. I det senare fallet får kommissionen, i stället för att godta eller avslå begäran, uppmana byrån att lämna in genomförandebestämmelser som skiljer sig från dem som kommissionen antagit, för godkännande av kommissionen.

Den niomånadersperiod som avses i andra stycket i denna punkt ska upphöra att löpa från och med den dag då byrån begär kommissionens godkännande till och med den dag då kommissionen meddelar sin ståndpunkt.

En byrå får också, efter samråd med sin personalkommitté, lämna in genomförandebestämmelser till kommissionen för godkännande som rör andra frågor än de genomförandebestämmelser som kommissionen antagit.

När det gäller antagande av genomförandebestämmelser ska byråerna företrädas av styrelsen eller det motsvarande organ som avses i den unionsakt varigenom byrån inrättas.

3. När det gäller antagande av regler genom överenskommelse mellan institutionerna ska byråerna inte betraktas som institutioner. Kommissionen ska emellertid samråda med byråerna innan dessa regler antas.

4. Bestämmelser till dessa tjänsteföreskrifter, däribland de allmänna genomförandebestämmelser som avses i punkt 1 och bestämmelser som antas genom överenskommelse mellan institutionernas tillsättningsmyndigheter, ska meddelas personalen.

5. De administrativa avdelningarna vid institutionerna och byråerna ska regelbundet samråda med varandra angående tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter. Vid samråden ska byråerna företrädas gemensamt enligt regler som ska antas genom överenskommelse dem emellan.

6. Europeiska unionens domstol ska föra ett register över de regler till dessa tjänsteföreskrifter som antas av varje institutions tillsättningsmyndighet och de som antas av byråerna i den mån de avviker från de regler som kommissionen antagit, i enlighet med förfarandet i punkt 2, samt över alla ändringar av dessa. Institutioner och byråer ska ha direkt tillgång till detta register och full rätt att ändra sina egna regler. Medlemsstaterna ska ha direkt tillgång till det. Vart tredje år ska dessutom kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om de regler som antagits av varje enskild institutions tillsättningsmyndighet för dessa tjänsteföreskrifter."

60. Följande artiklar ska läggas till:

"Artikel 111

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 112 med avseende på vissa aspekter av

arbetsvillkor och vissa aspekter av genomförandet av reglerna när det gäller löner och socialförsäkringssystem.

Artikel 112

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 56a, 56b och 56c i tjänsteföreskrifterna, artikel 13.3 i bilaga VII och artikel 9 i bilaga XI till desamma samt artiklarna 28a.11 och 96.11 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 januari 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 56a, 56b och 56c i tjänsteföreskrifterna, artikel 13.3 i bilaga VII och artikel 9 i bilaga XI till desamma samt artiklarna 28a.11 och 96.11 i anställningsvillkoren för övriga anställda får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 56a, 56b och 56c i tjänsteföreskrifterna, artikel 13.3 i bilaga VII eller artikel 9 i bilaga XI till desamma eller artiklarna 28a.11 och 96.11 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 113

Kommissionen ska, senast den 31 december 2020, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter."

61. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Avsnitt A ska ersättas med följande:

”A. Grundtjänster i varje tjänstegrupp enligt artikel 5.4

1. Tjänstegrupp AD

Generaldirektör	AD 15–AD 16
Direktör	AD 14–AD 15
Rådgivare eller motsvarande	AD 13–AD 14
Enhetschef eller motsvarande	AD 9–AD 14
Handläggare	AD 5–AD 12

2. Tjänstegrupp AST

Ledande assistent Utför administrativa eller tekniska arbetsuppgifter eller fortbildningsuppgifter som kräver en hög grad av självständighet och betydande ansvar vad gäller personalförvaltning, förvaltning av budgetmedel eller politisk samordning	AST 10–AST 11
Assistent Utför administrativa eller tekniska arbetsuppgifter eller fortbildningsuppgifter som kräver en viss grad av självständighet, framförallt när det gäller genomförande av regler och bestämmelser eller allmänna instruktioner som personlig assistent till en medlem av institutionen, till chefen för en medlems kontor eller en (biträdande) generaldirektör eller motsvarande högre chef	AST 1–AST 9

3. Tjänstegrupp AST/SC

Sekreterare/Kontorspersonal Utför sekretariats- och kontorsuppgifter, sköter kontor och utför andra arbetsuppgifter som kräver en viss grad av självständighet (*)	SC 1–SC 6
---	-----------

(*) Antalet tjänster som parlamentsvaktmästare i Europaparlamentet ska inte överstiga 85.”

b) Avsnitt B ska ersättas av följande:

”B. Vägledande multiplikationsfaktorer för likvärdighet i den genomsnittliga karriärutvecklingen

1. Vägledande multiplikationsfaktorer för likvärdighet i den genomsnittliga karriärutvecklingen för tjänstegrupperna AST och AD

Lönegrad	Assistenter	Handläggare
13	—	15 %
12	—	15 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	8 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	36 %
6	25 %	36 %
5	25 %	36 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

2. Vägledande multiplikationsfaktorer för likvärdighet i den genomsnittliga karriärutvecklingen för tjänstegrupperna AST/SC

Lönegrad	Sekreterare/Kontorspersonal
SC 6	—
SC 5	12 %
SC 4	15 %
SC 3	17 %
SC 2	20 %
SC 1	25 %”

62. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 1 första stycket andra meningen ska ordet ”Institutionen” ersättas med ”Varje institutions tillsättningsmyndighet”.

b) Andra meningen i artikel 1 andra stycket ska ersättas med följande.

”Varje institutions tillsättningsmyndighet får emellertid besluta att villkoren för val skall fastställas på det sätt som institutionens personal väljer genom allmän omröstning.”

- c) I artikel 1 fjärde stycket ska orden "båda de tjänstegrupper" ersättas med "de tre tjänstegrupper".
- d) I artikel 2 andra stycket första strecksatsen ska orden "tredje stycket i" utgå.
63. Den enda artikeln i bilaga IV ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 andra stycket ska siffran "63" ersättas med "66".
- b) Punkt 1 tredje stycket ska utgå.
- c) På den sista raden i tabellen i stycke tre ska orden "59 till 64" ersättas med "59 till 65".
- d) I punkt 4 fjärde stycket ska siffran "63" ersättas med "66".
64. Bilaga IVa ska ändras på följande sätt:
- a) I artikel 1 andra stycket ska orden "artikel 55a.2 e" ersättas med "artikel 55a.2 g".
- b) I artikel 4 första stycket ska "skall en tjänsteman som har fyllt 55 år och har beviljats halvtidsarbete som förberedelse inför pensioneringen" ersättas med "ska en tjänsteman som har beviljats halvtidsarbete i enlighet med artikel 55a.2 g i tjänsteföreskrifterna".
65. Bilaga V ska ändras på följande sätt:
- a) Artikel 6 ska ersättas med följande:
- "Artikel 6*
- Utöver den årliga ledigheten får en tjänsteman efter ansökan beviljas särskild ledighet. I synnerhet ska sådan ledighet beviljas enligt följande:
- Tjänstemannens giftermål: fyra dagar.
 - Tjänstemannens bostadsbyte: upp till två dagar.
 - Makes allvarliga sjukdom: upp till tre dagar.
 - Makes dödsfall: fyra dagar.
- Anförvants i uppstigande led allvarliga sjukdom: upp till två dagar.
- Anförvants i uppstigande led dödsfall: två dagar.
- Barns giftermål: två dagar.
- Barns födelse: tio dagar, som ska tas ut inom fjorton veckor från födelsen.
- Födelse av barn med funktionsnedsättning eller allvarlig sjukdom: 20 dagar, som ska tas ut inom fjorton veckor från födelsen.
- Makas bortgång under mammaledigheten: det antal dagar som återstår av mammaledigheten; om den bortgångna maken inte var tjänsteman ska den återstående mammaledigheten beräknas med motsvarande tillämpning av artikel 58 i tjänsteföreskrifterna.
- Barns allvarliga sjukdom: upp till två dagar.
- Barns mycket allvarliga sjukdom, enligt läkarintyg, eller sjukhusvistelse för barn som är högst tolv år: upp till fem dagar.
- Barns dödsfall: fyra dagar.
- Adoption av ett barn: tjugo veckor, och vid adoption av ett barn med funktionsnedsättning tjugofyra veckor.
- Ett adoptivbarn ska ge rätt till en enda period av särskild ledighet, som kan delas mellan adoptivföräldrarna om båda är tjänstemän. Ledigheten ska beviljas bara om tjänstemannens make förvärvsarbetar minst halvtid. Om maken arbetar utanför unionens institutioner och har rätt till en jämförbar ledighet ska ett motsvarande antal dagar dras från tjänstemannens ledighet.
- Tillsättningsmyndigheten får vid behov bevilja ytterligare särskild ledighet om adoptionsförfarandet äger rum i ett land som inte är den adopterande tjänstemannens anställningsland och den nationella lagstiftningen i det landet kräver att en eller båda adoptivföräldrarna vistas där.
- En särskild ledighet på tio dagar ska beviljas om tjänstemannen inte har rätt till hela den särskilda ledigheten på sammanlagt tjugo eller tjugofyra veckor enligt första meningen i denna strecksats; denna ytterligare särskilda ledighet ska beviljas bara en gång per adoptivbarn.

Institutionen får också bevilja särskild ledighet vid vidareutbildning, inom de gränser som fastställs i det program för vidareutbildning som institutionen upprättar i enlighet med artikel 24a i tjänsteföreskrifterna.

Särskild ledighet får dessutom i undantagsfall beviljas tjänstemän vid exceptionellt arbete som sträcker sig utöver tjänstemannens normala skyldigheter. Sådan särskild ledighet ska beviljas senast tre månader efter det att tillsättningsmyndigheten har fattat ett beslut om den exceptionella karaktären av tjänstemannens arbete.

Vid tillämpningen av denna artikel ska en ogift partner till en tjänsteman betraktas som tjänstemannens make om de tre första villkoren i artikel 1.2 c i bilaga VII är uppfyllda.

Om särskild ledighet beviljas i enlighet med detta avsnitt ska resedagarna fastställas genom ett särskilt beslut med hänsyn till de speciella förutsättningarna.”

b) Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Tjänstemän som har rätt till utlandstillägg eller särskilt utlandstillägg ska ha rätt till två och en halv dags extra ledighet varje år för att besöka sina hemländer.

Första stycket ska tillämpas på tjänstemän vilkas anställningsort ligger inom medlemsstaternas territorier. Om anställningsorten ligger utanför medlemsstaternas territorier ska längden på ledigheten i hemlandet fastställas genom ett särskilt beslut med hänsyn till de speciella förutsättningarna.”

66. Bilaga VI ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Inom de begränsningar som fastställs i artikel 56 i tjänsteföreskrifterna ska tjänstemän i lönegrad SC 1–SC 6 eller AST 1–AST 4 som arbetar övertid vara berättigad till kompensationsledighet eller ersättning enligt följande:

a) För varje övertidstimme ska de ha rätt till en och en halv timmes ledighet; om de arbetar övertid under en timme mellan kl. 22.00 och 7.00 eller på en söndag eller en allmän helgdag ska de ha rätt till två timmars ledighet; vid beviljandet av kompensationsledigheten ska hänsyn tas till tjänstens krav och den berörda tjänstemannens önskemål.

b) Om det på grund av tjänstens krav inte har varit möjligt att ta ut kompensationsledigheten inom två månader efter den månad då tjänstemännen arbetade övertid ska tillsättningsmyndigheten medge övertidsersättning för de övertidstimmar för vilka kompensationsledighet ej tagits ut till en sats på 0,56 % av grundmånadslönen för varje övertidstimme i enlighet med led a.

c) För att ge rätt till kompensationsledighet eller ersättning för en timmes övertid, måste övertidsarbetet omfatta mer än 30 minuter.”

b) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Trots bestämmelserna ovan i denna bilaga kan övertidsersättning för arbete som utförts av vissa grupper av tjänstemän i lönegrad SC 1–SC 6 och AST 1–AST 4 under särskilda förhållanden betalas ut i form av en fast ersättning vars belopp och villkor ska fastställas av tillsättningsmyndigheten efter yttrande från den partsammansatta kommittén.”

67. Bilaga VII ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 1.3 ska orden ”lönegrad 3” ersättas med ”lönegrad AST 3.”

b) Artikel 3.1 andra stycket ska ersättas med följande:

”Rätten till detta tillägg ska börja den första dagen i den månad barnet börjar grundskolan och upphöra antingen vid utgången av den månad under vilken barnen avslutar sin utbildning eller vid utgången av den månad då barnet fyller 26 år, beroende på vad som infaller tidigast.”

c) Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

1. Tjänsteman ska ha rätt till schablonersättning för resekostnader för sig själv, sin make och andra underhållsberättigade som faktiskt bor i hushållet enligt följande:

- a) Då de tillträder sin tjänst, från den ort där de rekryterades till anställningsorten.
- b) Då de lämnar sin tjänst enligt artikel 47 i tjänsteföreskrifterna, från anställningsorten till ursprungsorten enligt punkt 4 i den här artikeln.
- c) Vid alla förflyttningar som innebär byte av anställningsort.

Vid en tjänstemans bortgång ska änkan och andra underhållsberättigade ha rätt till schablonersättning på samma villkor.

Resekostnader för barn som inte har fyllt två år vid kalenderårets utgång ska inte ersättas.

2. Schablonersättningen ska grundas på en ersättning per kilometer för det geografiska avståndet mellan de orter som avses i punkt 1.

Kilometerersättningen ska uppgå till

0 EUR per km för	0 till 200 km
0,1895 EUR per km för	201 till 1 000 km
0,3158 EUR per km för	1 001 till 2 000 km
0,1895 EUR per km för	2 001 till 3 000 km
0,0631 EUR per km för	3 001 till 4 000 km
0,0305 EUR per km för	4 001 till 10 000 km
0 EUR per km över	10 000 km.

Till kilometerersättningen ska läggas ett schablon tillägg på

— 94,74 EUR om det geografiska avståndet mellan de orter som avses i punkt 1 är mellan 600 km och 1 200 km,

— 189,46 EUR om det geografiska avståndet mellan de orter som avses i punkt 1 är längre än 1 200 km.

Kilometerersättningen och schablon tillägget ska uppdateras varje år i samma grad som lönen.

3. Med avvikelse från punkt 2 ska resekostnader som gäller en förflyttning mellan en anställningsort i Europeiska unionens medlemsstaters territorier till en anställningsort utanför medlemsstaterna eller en förflyttning mellan anställningsorter utanför medlemsstaterna ersättas i form av en schablonersättning som beräknas på kostnaden för en flygresor i klassen närmast över turistklass.

4. Tjänstemän ursprungsort ska fastställas då de tillträder sin tjänst, varvid hänsyn i princip ska tas till rekryteringsorten eller, vid uttrycklig och motiverad begäran, till den ort där de har sina huvudsakliga intressen. Den ursprungsort som på detta sätt fastställs kan genom ett särskilt beslut av tillsättningsmyndigheten ändras under tjänstgöringen eller när tjänsten lämnas. Så länge tjänstemannen är i tjänst ska dock ett sådant beslut fattas endast i undantagsfall och om tjänstemännen företer styrkande handlingar.

En sådan ändring får dock inte resultera i att en ort utanför Europeiska unionens medlemsstaters territorier eller utanför de länder och territorier som anges i bilaga II till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Eftamedlemsstaternas territorier godkänns som den ort där tjänstemannen har sina huvudsakliga intressen."

d) Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

"1. Tjänstemän som har rätt till utlandstillägg eller särskilt utlandstillägg ska, inom de begränsningar som anges i punkt 2 ha rätt till en årlig schablonmässig ersättning som motsvarar resekostnaderna från anställningsorten till ursprungsorten enligt artikel 7 för egen del och, om de har rätt till hushållstillägg, för sin make och andra underhållsberättigade i den mening som avses i artikel 2.

Om båda makarna är tjänstemän i Europeiska unionen, ska var och en av dem för egen del och för andra underhållsberättigade ha rätt till en schablonersättning för resekostnaderna i enlighet med bestämmelserna ovan; varje underhållsberättigad person ska endast ha rätt till en ersättning. Vad gäller underhållsberättigade barn ska denna ersättning fastställas på begäran av makarna på grundval av en av makarnas ursprungsort.

Om en tjänsteman gifter sig under kalenderåret och av detta skäl får rätt till hushållstillägg, ska de resekostnader som ska ersättas för makens del beräknas i förhållande till tiden från giftermålet till årets slut.

Eventuella ändringar av beräkningsunderlaget som kan uppstå på grund av ändrade familjeförhållanden efter dagen för utbetalning av beloppen i fråga ska inte göra tjänstemannen återbetalningsskyldig.

Resekostnader för barn som inte har fyllt två år vid kalenderårets utgång ska inte ersättas.

2. Schablonersättningen ska beräknas på en ersättning per kilometer för det geografiska avståndet mellan tjänstemannens anställningsort och ursprungsorten.

Om ursprungsorten i den mening som avses i artikel 7 är en ort utanför unionens medlemsstaters territorier eller utanför de länder och territorier som anges i bilaga II till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Eftamedlemsstaternas territorier ska schablonersättningen beräknas på en kilometerersättning och det geografiska avståndet mellan tjänstemännens anställningsort och huvudstaden i den medlemsstat i vilken de är medborgare. Tjänstemän vars ursprungsort är en ort utanför unionens medlemsstaters territorier eller utanför de länder och territorier som anges i bilaga II till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Eftamedlemsstaternas territorier och som inte är medborgare i någon av de medlemsstaterna har inte rätt till schablonersättning.

Kilometerersättningen ska uppgå till

0 EUR per km för	0 till 200 km
0,3790 EUR per km för	201 till 1 000 km
0,6316 EUR per km för	1 001 till 2 000 km
0,3790 EUR per km för	2 001 till 3 000 km
0,1262 EUR per km för	3 001 till 4 000 km
0,0609 EUR per km för	4 001 till 10 000 km
0 EUR per km över	10 000 km.

Till kilometerersättningen ska läggas ett schablontillägg på

— 189,48 EUR om det geografiska avståndet mellan anställningsorten och ursprungsorten är mellan 600 km och 1 200 km,

— 378,93 EUR om det geografiska avståndet mellan anställningsorten och ursprungsorten är längre än 1 200 km.

Kilometerersättningen och schablontillägget ska uppdateras varje år i samma grad som lönen.

3. Tjänstemän som under ett kalenderår lämnar sin tjänst av andra skäl än genom dödsfall eller som får tjänstledighet av personliga skäl beviljad ska, om de varit i aktiv tjänst vid någon av unionens institutioner under mindre än nio månader av det året, endast ha rätt till en del av den schablonersättning som avses i punkterna 1 och 2 beräknad i förhållande till tiden i aktiv tjänst.

4. Punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln ska tillämpas på tjänstemän vilkas anställningsort ligger inom medlemsstaternas territorier. Tjänstemän vars anställningsort ligger utanför medlemsstaternas territorium ska för egen del och, om de har rätt till hushållstillägg, för sin maka och andra underhållsberättigade enligt artikel 2, varje kalenderår ha rätt till en schablonersättning för resekostnaderna till ursprungsorten eller, upp till detta belopp, för resekostnaderna till någon annan ort. Om tjänstemannens maka och de personer som avses i artikel 2.2 inte sammanbor med tjänstemannen på

anställningsorten ska de en gång per kalenderår ha rätt till ersättning för resekostnader från ursprungsorten till anställningsorten eller, upp till detta belopp, för resekostnader till någon annan ort.

Schablonersättningen ska beräknas på kostnaden för en flygresä i turistklass.”

e) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

1. Inom ramen för kostnadstak ska tjänstemän som förflyttas till en ny bosättningsort för att uppfylla villkoren i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna vid tillträde av tjänsten eller en därpå följande ändring av anställningsort då de är i tjänst och som inte har ersatts för dessa kostnader från någon annan källa, ha rätt till ersättning för de kostnader som uppkommer för flytt av bohag och personliga tillhörigheter, inbegripet kostnaden för försäkring mot vanliga risker (skador, stöld, brand).

Kostnadstaken ska ta hänsyn till tjänstemännens familjeförhållanden vid flytten och de genomsnittliga kostnaderna för flyttning och därtill knutna försäkringar.

Allmänna genomförandebestämmelser för denna punkt ska antas av varje institutions tillsättningsmyndighet.

2. När tjänstemannen lämnar tjänsten eller avlider ska flyttkostnaderna från anställningsorten till ursprungsorten ersättas inom de gränser som fastställs i punkt 1. Om den avlidne tjänstemannen var ogift ska ersättningen utgå till hans rättsinnehavare.

3. När det gäller en tillsvidareanställd tjänsteman ska flytten ske inom ett år från provanställningsperiodens utgång. När tjänstemannen lämnar sin tjänst ska flytten ske inom tre år enligt artikel 6.4 andra stycket. Flytt som sker efter det att de tidsfrister som anges i den här punkten har löpt ut ska ersättas endast i undantagsfall genom ett särskilt beslut av tillsättningsmyndigheten.”

f) Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska vartannat år se över de belopp som fastställs i punkt 2 a. Översynen ska göras på grundval av en rapport om priser på hotellogi, restaurangmåltider och måltider från måltidsleverantörer, och grundas på index för utvecklingen av dessa priser. I detta syfte ska kommissionen fatta beslut genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 111 och 112 i tjänsteföreskrifterna.”

ii) Följande punkt ska läggas till:

”4. Med avvikelse från punkt 1 ska logikostnader för tjänstemän på tjänsteresa till de orter där institutionerna har sina huvudkontor i enlighet med protokoll nr 6 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ersättas genom en schablonsumma som inte får överstiga det tak som är fastställt för den berörda medlemsstaten.”

g) I artikel 13a ska ordet ”institutionerna” ersättas med ”institutionernas tillsättningsmyndigheter”.

h) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Betalning ska göras till en tjänsteman på den ort och i den valuta som används i det land där denne tjänstgör eller, på tjänstemannens begäran, i euro till en bank inom Europeiska unionen.”

ii) Punkt 2 första stycket ska ersättas med följande:

”Enligt villkoren i regler som ska fastställas genom överenskommelse mellan institutionernas tillsättningsmyndigheter efter yttrande från kommittén för tjänsteföreskrifterna kan en tjänsteman ansöka om att få en särskild regelbunden överföring av en del av sin lön.”

iii) I punkt 3 första meningen ska orden ”i den berörda medlemsstatens valuta” införas efter orden ”skall göras”.

iv) I punkt 4 första meningen ska orden ”i lokal valuta” införas efter ”till en annan medlemsstat”.

68. Bilaga VIII ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 3 led b ska orden "enligt artiklarna 41 och 50" ersättas med "enligt artiklarna 41, 42c och 50".

b) Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Oberoende av bestämmelserna i artikel 2 i denna bilaga ska en tjänsteman som fortsätter att arbeta efter pensionsberättigande ålder ha rätt till en höjning av sin pension motsvarande 1,5 % av den grundlön som ligger till grund för beräkningen av pensionen för varje år denne arbetar efter att ha uppnått pensionsberättigande ålder, men dennes totala pension får inte överstiga 70 % av dennes slutliga grundlön enligt artikel 77 andra eller tredje stycket i tjänsteföreskrifterna.

En sådan höjning av pensionen ska också beviljas vid dödsfall om tjänstemannen stannat kvar i tjänst efter pensionsberättigande ålder."

c) I artikel 6 ska orden "första löneklassen i lönegrad 1" ersättas med "första löneklassen i lönegrad AST 1".

d) Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

En tjänsteman som lämnar tjänsten före pensionsberättigande ålder kan begära att hans eller hennes avgångspension

a) skjuts upp till den första dagen i den kalendermånad som följer på den månad då denne uppnår pensionsberättigande ålder, eller

b) betalas ut omedelbart, förutsatt att denne är minst 58 år. I det fallet ska avgångspensionen minskas med ett belopp som beräknas med hänsyn till tjänstemannens ålder när denne börjar uppbära sin pension.

Pensionen ska minskas med 3,5 % per år för det antal år som återstår innan tjänstemannen skulle bli berättigad till avgångspension enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna. Om skillnaden mellan den ålder då rätt till avgångspension förvärfas enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna

och den berörda tjänstemannens ålder vid tidpunkten i fråga överstiger ett exakt antal år ska ytterligare ett år läggas till minskningen."

e) I artikel 11.2 andra stycket ska ordet "institution" ersättas med "tillsättningsmyndigheten vid den institutionen".

f) Artikel 12 ska ändras på följande sätt

i) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En tjänsteman som ännu inte har uppnått pensionsberättigande ålder och vars tjänstgöring upphör av andra skäl än dödsfall eller invaliditet och som inte är berättigad till omedelbar eller uppskjuten avgångspension ska då denne lämnar tjänsten ha rätt till följande:

a) Om tjänstemannen har fullgjort mindre än ett års tjänstgöring och inte har utnyttjat möjligheten i artikel 11.2, till utbetalning av ett avgångsvederlag som motsvarar tre gånger de belopp som hållits inne av grundlönen som avgift till avgångspensionen, efter avdrag för belopp som har utbetalats enligt artiklarna 42 och 112 i anställningsvillkoren för övriga anställda.

b) I övriga fall, de förmåner som anges i artikel 11.1 eller inbetalning av förmånernas försäkringstekniska värde till valfri privat försäkring eller pensionsfond, under förutsättning att försäkringsbolaget eller fonden garanterar att

i) kapitalbeloppet inte kommer att återbetalas,

ii) ett månatligt belopp kommer att betalas ut tidigast från 60 års ålder och senast från 66 års ålder,

iii) det finns bestämmelser för efterlevandes rättigheter,

iv) överföring till ett annat försäkringsbolag eller en annan fond bara kommer att tillåtas om den fonden uppfyller villkoren i leden i, ii och iii."

ii) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Med avvikelse från punkt 1 b ska en tjänsteman som inte har uppnått pensionsberättigande ålder, och som sedan denne trädde i tjänst har gjort inbetalningar, för att skapa eller bibehålla pensionsrättigheter, till ett nationellt pensionssystem eller till en valfri privat försäkring eller pensionsfond som uppfyller villkoren i punkt 1, och vars tjänstgöring upphör av andra skäl än dödsfall eller invaliditet och som inte är berättigad till omedelbar eller uppskjuten avgångspension, ha rätt att då denne lämnar tjänsten få ett avgångsvederlag som motsvarar det försäkringstekniska värdet av de pensionsrättigheter denne förvärvat under tjänstgöring vid institutionerna. Inbetalningar som gjorts med tillämpning av artikel 42 eller 112 i anställningsvillkoren för övriga anställda för att skapa eller bibehålla pensionsrättigheter inom ett nationellt pensionssystem ska i så fall dras av från avgångsvederlaget."

g) I artikel 15 ska orden "63 år" ersättas med "pensionsberättigande ålder".

h) I artikel 18a ska orden "63 år" ersättas med "pensionsberättigande ålder".

i) I artikel 27 andra stycket ska ordet "anpassas" ersättas med "uppdateras".

j) Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

i) I tredje stycket ska orden "den medlemsstat där pensionären är bosatt" ersättas med "Europeiska unionen".

ii) I fjärde stycket första meningen ska orden "i Europeiska unionen" införas efter "bank".

iii) I fjärde stycket andra meningen ska "i euro till en bank i det land där institutionen har sitt säte, eller" utgå.

69. Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 2.3 ska ordet "Institutionerna" ersättas med "Varje institutions tillsättningsmyndighet".

b) I artikel 5.1 ska första meningen ersättas med följande:

"En disciplinnämnd, nedan kallad *nämnden*, ska inrättas vid varje institution, om inte två eller flera byråer beslutar att i enlighet med artikel 9.1a i tjänsteföreskrifterna inrätta en gemensam nämnd."

c) Artikel 30 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Utan att det påverkar artikel 2.3 ska varje institutions tillsättningsmyndighet, om den anser det lämpligt och efter samråd med sin personalkommitté, anta tillämpningsföreskrifter för denna bilaga."

70. Bilaga X ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

En tjänsteman har varje kalenderår rätt till två arbetsdags semester för varje månads tjänstgöring.

Oberoende av vad som sägs i första stycket i denna artikel har tjänstemän som den 1 januari 2014 redan tjänstgör i ett tredjeland rätt till

— tre arbetsdagar från den 1 januari 2014 till den 31 december 2014,

— två och en halv arbetsdagar från den 1 januari 2015 till den 31 december 2015."

b) Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Under det år då en tjänsteman börjar eller slutar sin tjänstgöring i ett tredjeland, har denne rätt till två arbetsdags semester för varje hel månadstjänstgöring, två arbetsdagar för en del av en månad på mer än 15 dagar och en arbetsdag för en del av en månad på 15 dagar eller mindre.

Om en tjänsteman, av andra orsaker än de krav som tjänsten ställer, inte har tagit ut hela sin årliga semester vid slutet av det innevarande kalenderåret, får den semester som kan överföras till det följande året inte överstiga 14 arbetsdagar."

c) I artikel 8 ska följande stycke läggas till:

"Tjänstemän som deltar i vidareutbildning enligt artikel 24a i tjänsteföreskrifterna och har beviljats vilosemester enligt första stycket i denna artikel ska åta sig att vid behov kombinera sin vidareutbildning med sin vilosemester."

d) Artikel 9.1 ska ersättas med följande:

"1. En tjänsteman får ta ut hela den årliga semestern i en följd eller dela upp den på flera perioder, beroende på vad denne önskar och med hänsyn till de krav som tjänsten ställer. Den måste dock bestå av minst en period av två sammanhängande veckor."

e) Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Ett tillägg för levnadsvillkor ska fastställas på grundval av tjänstemannens arbetsort och utgöra en procentuell del av ett referensbelopp. Detta referensbelopp ska bestå av den totala grundlönen, utlandstillägget, hushållstillägget och barntillägget minus de obligatoriska avdrag som anges i tjänsteföreskrifterna eller i de förordningar som antagits för genomförandet av dessa.

När en tjänsteman är anställd i ett land där levnadsvillkoren kan anses motsvara de som normalt råder inom Europeiska unionen, utbetalas inget sådant tillägg.

Vad gäller övriga arbetsorter ska tillägget för levnadsvillkor fastställas med beaktande av bland annat följande parametrar:

— hälso- och sjukhusförhållanden,

— säkerhet,

— klimat,

— grad av isolering,

— andra lokala levnadsvillkor.

Tillägget för levnadsvillkor, som fastställs för varje arbetsort, ska ses över och, vid behov, justeras varje år av tillsättningsmyndigheten efter det att personalkommittén har avgett sitt yttrande.

Tillsättningsmyndigheten kan besluta att bevilja en bonus utöver tillägget för levnadsvillkor om en tjänsteman har haft mer än en tjänstgöringsperiod på en arbetsort där förhållandena är svåra eller mycket svåra. Denna bonus får inte överstiga 5 % av det referensbelopp som avses i första stycket, och tillsättningsmyndigheten ska vederbörligen motivera sina enskilda beslut, så att principen om likabehandling respekteras, och utgå ifrån svårighetsgraden på den tidigare tjänstgöringen.

2. Om levnadsvillkoren på arbetsorten innebär en fara för tjänstemannens personliga säkerhet, ska ett tillfälligt extra tillägg betalas ut till honom eller henne genom ett särskilt, motiverat beslut fattat av tillsättningsmyndigheten. Detta tillägg ska fastställas som en procentuell del enligt nedan av det referensbelopp som avses i punkt 1 första stycket:

— I fall där myndigheten avråder sin personal från att låta sina familjer eller andra anhöriga bosätta sig på arbetsorten, under förutsättning att denna rekommendation följs.

— I fall där myndigheten beslutar att tillfälligt minska antalet anställda som tjänstgör på arbetsorten.

I vederbörligen motiverade fall kan tillsättningsmyndigheten även besluta att en tjänst är en icke-familjetjänst. Ovannämnda tillägg ska betalas ut till personal som respekterar ett sådant beslut.

3. Detaljerade bestämmelser för tillämpning av denna artikel ska beslutas av tillsättningsmyndigheten."

f) I artikel 11 första meningen ska ordet "Belgien" ersättas med "Europeiska unionen".

g) Artikel 13 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

För att i möjligaste mån säkerställa att tjänstemän har samma köpkraft oavsett arbetsort ska de korrigeringskoefficienter som avses i artikel 12 uppdateras en gång om året i enlighet med bilaga XI. I fråga om uppdateringen ska alla värden tolkas som referensvärden. Kommissionen ska, inom två veckor efter uppdateringen, offentliggöra de uppdaterade värdena i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* i informationssyfte.

Om förändringen i levnadskostnaderna för ett visst land, beräknad på grundval av korrigeringskoefficienten och den aktuella valutakursen, visar sig ha varit större än 5 % sedan den senaste uppdateringen, ska en interimistisk uppdatering för anpassning av denna koefficient i enlighet med förfarandet i första stycket ske.”

undantag från denna skyldighet av vederbörligen motiverade skäl som rör praxis och lokala förhållanden på arbetsorter i det berörda tredjelandet. Bostadsbidraget ska beräknas i första hand utifrån nivån på tjänstemannens tjänst och i andra hand utifrån sammansättningen av hans eller hennes underhållsberättigade familj.

h) Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

På grundval av en lista med länder som ska fastställas av tillsättningsmyndigheten, och i fall där institutionen inte förser tjänstemannen med bostad, ska tillsättningsmyndigheten antingen betala tjänstemannen ett bostadsbidrag eller ersätta den hyra som betalats av tjänstemannen.

Ersättning ska ges för hyra, under förutsättning att bostaden uttryckligen har godkänts av tillsättningsmyndigheten och motsvarar i första hand tjänstens behov och i andra hand sammansättningen av tjänstemannens underhållsberättigade familj.

Detaljerade bestämmelser för tillämpning av denna artikel ska fastställas av tillsättningsmyndigheten. Bostadsbidraget får under inga omständigheter överstiga tjänstemannens kostnader.”

Bostadsbidraget ska betalas efter uppvisande av ett hyreskontrakt, såvida inte tillsättningsmyndigheten gör

71. Bilaga XI ska ersättas med följande:

”BILAGA XI

REGLER FÖR GENOMFÖRANDE AV ARTIKLARNA 64 OCH 65 I TJÄNSTEFÖRESKRIFTERNA

KAPITEL 1

ÅRLIG UPPDATERING AV LÖNENIVÅN ENLIGT ARTIKEL 65.1 I TJÄNSTEFÖRESKRIFTERNA

Avsnitt 1

Faktorer som påverkar de årliga uppdateringarna

Artikel 1

1. Rapport från Europeiska unionens statistikkontor (Eurostat)

Med avseende på den uppdatering som föreskrivs i artikel 65.1 i tjänsteföreskrifterna och i artikel 13 i bilaga X ska Eurostat varje år före utgången av oktober månad utarbeta en rapport om förändringarna av levnadskostnaderna i Belgien och Luxemburg, de ekonomiska pariteterna mellan Bryssel och vissa orter i medlemsstaterna och, vid behov, i tredjeländer och förändringar av köpkraften för lönerna för nationella tjänstemän i central statsförvaltning.

2. Förändringar av levnadskostnader i Belgien och Luxemburg

Eurostat ska utarbeta ett index för att mäta förändringar i levnadskostnaderna för unionens tjänstemän i Belgien och Luxemburg. Indexet (nedan kallat *gemensamma indexet*) ska beräknas genom att den nationella inflationen (mätt genom harmoniserat konsumentprisindex för Belgiens del och konsumentprisindex för Luxemburgs del) mellan juni månad föregående år och juni månad innevarande år viktas mot personalstyrkan i de medlemsstaterna.

3. Förändringar av levnadskostnader utanför Bryssel

a) Eurostat ska, i överenskommelse med nationella statistikkontor eller andra lämpliga myndigheter i medlemsstaterna enligt vad som definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 (*) (nedan kallat *nationella statistikkontor eller andra lämpliga myndigheter i medlemsstaterna*), beräkna de ekonomiska pariteter som fastställer likvärdigheten i köpkraft

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- i) för lönerna till unionens tjänstemän som tjänstgör i medlemsstaternas huvudstäder (utom Nederländerna, där index för Haag används i stället för Amsterdam) och på vissa andra anställningsorter, med Bryssel som referensort,
 - ii) för de pensioner till tjänstemän som betalas ut i medlemsstaterna, med Belgien som referensort.
- b) De ekonomiska pariteterna ska hänföra sig till juni månad varje år.
- c) De ekonomiska pariteterna ska beräknas på så sätt att varje post kan uppdateras två gånger per år och prövas genom en direktkontroll minst en gång vart femte år. Eurostat ska uppdatera de ekonomiska pariteterna med hjälp av förändringarna i medlemsstaternas harmoniserade konsumentprisindex och de lämpligaste index enligt definitionen från den arbetsgrupp för artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna, som avses i artikel 13.
- d) Förändringarna av levnadskostnaderna utanför Belgien och Luxemburg under referensperioden skall mätas med implicita index. Dessa index beräknas genom att det gemensamma indexet multipliceras med förändringen av den ekonomiska pariteten.

4. Förändringar i köpkraft för lönerna för nationella tjänstemän i central statsförvaltning (särskilda indikatorer)

- a) I syfte att kunna mäta såväl den positiva som den negativa procentuella köpkraftsutvecklingen för lönerna för nationella tjänstemän i central statsförvaltning ska Eurostat, på grundval av uppgifter som före utgången av september månad tillhandahålls av de nationella statistikinstitutionerna eller andra lämpliga myndigheter i medlemsstaterna, beräkna särskilda indikatorer som avspeglar reallöneförändringar för tjänstemän i central statsförvaltning mellan juli månad föregående år och juli månad innevarande år. De ska omfatta en tolfedel av alla löneförmåner som utbetalas årligen.

De särskilda indikatorerna ska vara av två slag:

- i) En indikator för var och en av tjänstegrupperna enligt tjänsteföreskrifternas definition.
- ii) En genomsnittlig indikator som viktas efter det antal nationella tjänstemän i central statsförvaltning som motsvarar var och en av tjänstegrupperna.

Var och en av dessa indikatorer ska fastställas i reala termer, såväl brutto som netto. Vid omvandlingen från brutto till netto ska hänsyn tas till obligatoriska avdrag och allmänna skattemässiga faktorer.

För att fastställa brutto- och nettoindikatorerna för hela Europeiska unionen ska Eurostat använda ett urval som består av följande medlemsstater: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Sverige och Storbritannien. Europaparlamentet och rådet får, efter förslag från kommissionen enligt artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anta ett nytt urval som representerar minst 75 % av unionens bruttonationalprodukt och som ska tillämpas från och med året efter det att det har antagits. Resultatet för varje land ska viktas i förhållande till lämplig aggregerad nationell bruttonationalprodukt, beräknad med hjälp av köpkraftspariteter enligt den senaste statistik som offentliggjorts i enlighet med nationalräkenskapsdefinitionerna i det gällande Europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS).

- b) På Eurostats begäran ska de behöriga nationella statistiska institutionerna eller andra lämpliga myndigheter i medlemsstaterna tillhandahålla den kompletterande information som Eurostat anser nödvändig för att utarbeta en särskild indikator som korrekt mäter förändringar i köpkraft för medlemsstaternas nationella tjänstemän i central statsförvaltning.

Om Eurostat efter ytterligare samråd med de nationella statistiska institutionerna eller andra lämpliga myndigheter i medlemsstaterna, finner statistiska avvikelser i den erhållna informationen eller finner det omöjligt att utarbeta indikatorer som med statistisk säkerhet mäter förändringar i realinkomsterna för nationella tjänstemän i central statsförvaltning i en bestämd medlemsstat, ska Eurostat rapportera detta till kommissionen och tillhandahålla allt material som behövs för en bedömning.

- c) Förutom de särskilda indikatorerna ska Eurostat fastställa och beräkna lämpliga kontrollindikatorer. En av dessa ska läggas fram i form av data om per capita-ersättningar i reala termer i central statsförvaltning, utarbetade i enlighet med nationalräkenskapsdefinitionerna i det gällande Europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS).

Eurostats rapport om de särskilda indikatorerna ska åtföljas av kommentarer om skillnaderna mellan dessa indikatorer och de kontrollindikatorer som avses i denna punkt.

Artikel 2

Kommissionen ska, i enlighet med artikel 15 i denna bilaga, regelbundet övervaka institutionernas rekryteringsbehov.

*Avsnitt 2***Närmare regler för den årliga uppdateringen av löner och pensioner***Artikel 3*

1. Enligt artikel 65 i tjänsteföreskrifterna ska, på grundval av de kriterier som föreskrivs i avsnitt 1 i denna bilaga, löner och pensioner uppdateras före utgången av varje år, med verkan från den 1 juli.

2. Värdet av uppdateringen ska fås genom att det gemensamma indexet multipliceras med den särskilda indikatorn. Uppdateringen ska fastställas som nettovärde i form av en enhetlig procentsats.

3. Värdet av den uppdatering som fastställs på så sätt ska i enlighet med följande metod införas i grundlönetabellerna i artikel 66 i tjänsteföreskrifterna och i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna och i artiklarna 20, 93 och 133 i anställningsvillkoren för övriga anställda:

- a) Nettolönen och nettopensionen utan korrigeringskoefficient ska ökas eller minskas med hjälp av den uppdatering som avses ovan.
- b) Den nya grundlönetabellen ska upprättas genom att det beräknas ett bruttobelopp som efter skatteavdrag enligt punkt 4 och obligatoriska avdrag för avgifter för social trygghet och pensionsavgifter motsvarar nettobeloppet.

c) Omräkningen av nettobelopp till bruttobelopp ska grundas på situationen för en ogift tjänsteman som inte får de olika bidrag och tillägg som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna.

4. Vid tillämpningen av förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 ska beloppen i artikel 4 i den förordningen multipliceras med en faktor bestående av

- a) den faktor som är resultatet av den föregående uppdateringen, och/eller
- b) procentsatsen för den uppdatering av lönerna som avses i punkt 2.

5. Ingen korrigeringskoefficient ska tillämpas i Belgien och Luxemburg. Korrigeringskoefficienterna som är tillämplig

- a) på löner till tjänstemän i Europeiska unionen som tjänstgör i övriga medlemsstater och på vissa anställningsorter,
- b) med avvikelse från artikel 82.1 i tjänsteföreskrifterna, på pensioner från Europeiska unionen som betalas ut i övriga medlemsstater, till den del som avser rättigheter som har förvärvats före den 1 maj 2004,

ska fastställas utgående från förhållandena mellan de motsvarande ekonomiska pariteterna som avses i artikel 1 i denna bilaga och de växelkurser för länderna i fråga, som anges i artikel 63 i tjänsteföreskrifterna.

De bestämmelser som fastställs i artikel 8 i denna bilaga avseende retroaktiv tillämpning av korrigeringskoefficienter på anställningsorter med hög inflation ska tillämpas.

6. Institutionerna ska göra motsvarande positiva eller negativa uppdatering av löner och pensioner till tjänstemän, före detta tjänstemän och andra berörda personer med retroaktiv verkan för tiden mellan den dag då beslutet om den nya uppdateringen får verkan och den dag då det träder i kraft.

Om den retroaktiva uppdateringen innebär att för högt utbetalda belopp ska återbetalas kan återbetalningen fördelas över högst 12 månader räknat från den dag då beslutet om nästa årliga uppdatering träder i kraft.

KAPITEL 2

MELLANLIGGANDE UPPDATERINGAR AV LÖNER OCH PENSIONER (ARTIKEL 65.2 I TJÄNSTEFÖRESKRIFTERNA)*Artikel 4*

1. Mellanliggande uppdateringar av löner och pensioner, enligt artikel 65.2 i tjänsteföreskrifterna, med verkan från och med den 1 januari, ska göras om levnadskostnaderna mellan juni och december förändras väsentligt (i förhållande till det tröskelvärde som avses i artikel 6 i denna bilaga) och med vederbörlig hänsyn tagen till prognoserna för köpkraftsutvecklingen under den löpande årliga referensperioden.

2. Dessa mellanliggande uppdateringar ska beaktas vid den årliga uppdateringen av lönerna.

Artikel 5

1. Eurostat ska i mars varje år göra en prognos för köpkraftsutvecklingen för den aktuella perioden på grundval av den information som tillhandahålls vid det sammanträde som föreskrivs i artikel 13 i denna bilaga.

Om denna prognos förutser en negativ procentsats ska hälften av procentsatsen beaktas vid beräkningen av den mellanliggande uppdateringen.

2. Förändringar i levnadskostnader i Belgien och Luxemburg ska mätas med det gemensamma indexet för perioden från juni till december det föregående kalenderåret.

3. För var och en av de anställningsorter för vilka en korrigeringskoefficient har fastställts (utom Belgien och Luxemburg) ska en uppskattning av de ekonomiska pariteter som avses i artikel 1.3 göras för december. Förändringarna av levnadskostnaderna ska beräknas i enlighet med artikel 1.3.

Artikel 6

1. Tröskelvärdet för den sexmånadersperiod som avses i artikel 5.2 i denna bilaga ska vara den procentsats som motsvarar 6 % för en tolv månadersperiod.

2. Om inte annat följer av tillämpningen av artikel 5.1 andra stycket i denna bilaga ska tröskelvärdet tillämpas i enlighet med följande förfarande:

- a) Om tröskelvärdet nås eller överskrids i Belgien och Luxemburg (mätt med utvecklingen av det gemensamma indexet mellan juni och december) ska löner för alla anställningsorter uppdateras i enlighet med det årliga uppdateringsförfarandet.
- b) Om tröskelvärdet inte nås i Belgien och Luxemburg ska korrigeringskoefficienter uppdateras endast på de orter där förändringen av levnadskostnaderna (mätt med som implicit index mellan juni och december) har överskridit tröskelvärdet.

Artikel 7

Vid tillämpningen av artikel 6 i denna bilaga gäller följande:

Värdet av uppdateringen ska motsvara det gemensamma indexet, i förekommande fall multiplicerat med hälften av den särskilda indikator som framgår av prognosen, om prognosen är negativ.

Korrigeringskoefficienterna ska vara lika med förhållandet mellan den relevanta ekonomiska pariteten och motsvarande växelkurs enligt artikel 63 i tjänsteföreskrifterna, samt, om uppdateringströskeln inte nås för Belgien och Luxemburg, multiplicerat med värdet av uppdateringen.

KAPITEL 3

DAG DÅ EN KORRIGERINGSKOEFFICIENT FÅR VERKAN (ANSTÄLLNINGSSORTER MED SNABB ÖKNING AV LEVNADSKOSTNADERNA)*Artikel 8*

1. För orter med snabb ökning av levnadskostnaderna (enligt vad som uppmäts genom ändringarna i de implicita indexen) ska korrigeringskoefficienten få verkan före den 1 januari för den mellanliggande uppdateringen eller före den 1 juli för den årliga uppdateringen. Syftet är att anpassa förlusten i köpkraft till situationen på en anställningsort där förändringen av levnadskostnaderna motsvarar tröskelvärdet.

2. Den årliga uppdateringen ska få verkan enligt följande:

- a) Den 16 maj för anställningsorter där inflationen överstiger 6 % och
- b) den 1 maj för anställningsorter där inflationen överstiger 10 %.

3. Den mellanliggande uppdateringen ska få verkan enligt följande:

- a) Den 16 november för anställningsorter där inflationen överstiger 6 %, och
- b) den 1 november för anställningsorter där inflationen överstiger 10 %.

KAPITEL 4

UTARBETANDE OCH UPPHÄVANDE AV KORRIGERINGSKOEFFICIENTER (ARTIKEL 64 I TJÄNSTEFÖRESKRIFTERNA)*Artikel 9*

1. En behörig myndighet i den berörda medlemsstaten, förvaltningen vid en unionsinstitution eller representanter för unionstjänstemän på en viss anställningsort får begära att en särskild korrigeringskoefficient fastställs för den orten.

Denna begäran bör styrkas av objektiva faktorer som visar på en väsentlig skillnad under flera år i levnadskostnader mellan anställningsorten i fråga och huvudstaden i den berörda medlemsstaten (utom för Nederländerna, där Haag används i stället för Amsterdam). Om Eurostat bekräftar att skillnaden är väsentlig (över 5 %) och bestående ska kommissionen fatta beslut genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 111 och 112 i tjänsteföreskrifterna om fastställande av en korrigeringskoefficient för den orten.

2. Kommissionen ska, genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 111 och 112 i tjänsteföreskrifterna, besluta att den särskilda korrigeringskoefficienten för en viss ort ska upphävas. Beslutet ska grunda sig på någon av följande omständigheter:

- a) En begäran från en behörig myndighet i den berörda medlemsstaten, från förvaltningen vid en unionsinstitution eller från representanter för unionstjänstemän på en viss anställningsort, av vilken det framgår att levnadskostnaderna på den orten inte längre skiljer sig väsentligt (mindre än 2 %) från levnadskostnaderna i huvudstaden i den berörda medlemsstaten. Eurostat ska bekräfta att utjämnningen är bestående.
- b) Unionen har inte längre några tjänstemän och tillfälligt anställda som tjänstgör på orten.

KAPITEL 5

ÄNDRINGS- OCH UNDANTAGSKLAUSULER*Artikel 10*

För värdet på den särskilda indikator som används för den årliga uppdateringen ska ett övre gränsvärde på 2 % och ett nedre gränsvärde på -2 % gälla. Om värdet på den särskilda indikatorn överstiger det övre gränsvärdet eller understiger det lägre gränsvärdet ska gränsvärdet användas för beräkning av uppdateringsvärdet.

Första stycket ska inte tillämpas när artikel 11 tillämpas.

Den återstod av den årliga uppdateringen, som kvarstår som ett resultat av skillnaden mellan det uppdateringsvärde som beräknats med hjälp av den särskilda indikatorn och det uppdateringsvärde som beräknats med hjälp av gränsvärdet ska tillämpas från och med den 1 april under det därpå följande året.

Artikel 11

1. Om unionens reala bruttonationalprodukt enligt kommissionen förutses minska under det innevarande året och den särskilda indikatorn är positiv ska endast en del av den särskilda indikatorn användas för att beräkna värdet av uppdateringen. Den återstod av uppdateringsvärdet som motsvarar återstoden av den särskilda indikatorn ska tillämpas från och med ett senare datum under det följande året. Återstoden av uppdateringsvärdet ska inte beaktas vid tillämpningen av artikel 10. Värdet av unionens bruttonationalprodukt, konsekvenserna av att den särskilda indikatorn uppdelas samt tillämpningsdatumet ska definieras enligt följande tabell:

Unionens bruttonationalprodukt	Konsekvenser för den särskilda indikatorn	Datum för utbetalningen av den andra delen
[– 0,1 %; – 1 %]	33 %; 67 %	Den 1 april år n + 1
[– 1 %; – 3 %]	0 %; 100 %	Den 1 april år n + 1
under – 3 %	0 %	—

2. Om prognosen i punkt 1 inte stämmer överens med de av kommissionen tillgängliggjorda slutliga uppgifterna om unionens bruttonationalprodukt och dessa slutliga uppgifter skulle medföra ändringar av de konsekvenser som fastställts i tabellen i punkt 1, ska de nödvändiga korrigeringarna, inbegripet anpassningar i efterhand, antingen uppåt eller nedåt, företas i enlighet med samma tabell.

3. Eventuella uppdaterade referensbelopp som följer av en korrigering ska kommissionen, inom två veckor efter uppdateringen, i informationssyfte offentliggöra i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. När tillämpningen av punkt 1 eller 2 medfört att värdet på den särskilda indikatorn inte tjänat uppdateringen av löner och pensioner ska detta värde utgöra beräkningsgrund för en kommande uppdatering efter det att den sammanlagda ökningen av unionens bruttonationalprodukt, enligt mätningar från och med det år som punkt 1 eller 2 tillämpats, uppvisat ett positivt värde. Det värde som omnämns i första meningen ska i alla händelser på motsvarande sätt omfattas av de gränsvärden och principer som fastställs i artikel 10 i denna bilaga. Eurostat ska för detta ändamål regelbundet mäta utvecklingen av unionens bruttonationalprodukt.

5. Om så är relevant ska de juridiska konsekvenserna av tillämpningen av artikel 10 och denna artikel ha fortsatt full verkan till och med efter den dag då denna bilaga upphör att gälla, såsom avses i artikel 15.

KAPITEL 6

EUROSTATS ROLL OCH FÖRBINDELSER MED NATIONELLA STATISTISKA INSTITUT ELLER ANDRA LÄMPLIGA MYNDIGHETER I MEDLEMSSTATERNA

Artikel 12

Eurostat ska ha till uppgift att övervaka kvaliteten på de grundläggande uppgifter och statistiska metoder som används för att utarbeta de faktorer som beaktas vid uppdateringen av lönerna. Eurostat ska i synnerhet göra alla bedömningar och studier som kan krävas för denna övervakning.

Artikel 13

Eurostat ska i mars varje år sammankalla en arbetsgrupp bestående av experter från nationella statistiska institut eller andra lämpliga myndigheter i medlemsstaterna. Gruppen ska kallas "arbetsgruppen för artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna".

Vid sammanträdet ska de statistiska metoderna och deras tillämpning i fråga om särskilda indikatorer och kontrollindikatorer, det gemensamma indexet och ekonomiska pariteter behandlas.

Vid sammanträdet ska också framläggas de uppgifter som behövs för att ställa den prognos för köpkraftsutvecklingen som ska användas för den mellanliggande uppdateringen av lönerna, liksom uppgifter om arbetstid i central statsförvaltning.

Artikel 14

Varje medlemsstat ska på begäran informera Eurostat om alla faktorer som direkt eller indirekt kan påverka sammansättningen och förändringar av lönerna till tjänstemän i central statsförvaltning.

KAPITEL 7

SLUTBESTÄMMELSE OCH ÖVERSYNSKLAUSUL

Artikel 15

1. Bestämmelserna i denna bilaga ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2023.
2. Kommissionen ska före den 31 mars 2022 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det tas hänsyn till den undersökning som gjorts enligt artikel 2 i denna bilaga och bedömas framför allt om köpkraftsutvecklingen för uniontjänstemäns löner och pensioner stämmer överens med förändringarna i köpkraften för lönerna för nationella tjänstemän i central statsförvaltning. Utgående från denna rapport ska kommissionen vid behov lägga fram ett förslag om ändring av denna bilaga samt av artikel 66a i tjänsteföreskrifterna på grundval av artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
3. Så länge som Europaparlamentet och rådet inte antagit en förordning utgående från ett förslag från kommissionen ska denna bilaga och artikel 66a i tjänsteföreskrifterna fortsätta att tillämpas provisoriskt, även efter de utgångsdatum som fastställts i punkt 1 i den här artikeln och i artikel 66a i tjänsteföreskrifterna.
4. Kommissionen ska vid utgången av 2018 överlämna en interimrapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna bilaga och av artikel 66a i tjänsteföreskrifterna.

72. Bilaga XII ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

1. En eventuell uppdatering av avgifterna ska få verkan den 1 juli, samtidigt med den årliga uppdateringen av löner enligt artikel 65 i tjänsteföreskrifterna. Uppdateringen får leda till en avgiftshöjning eller avgiftssänkning med högst en procentenhet jämfört med det föregående året.

2. Skillnaden mellan den uppdatering av avgiften som en försäkringsteknisk beräkning skulle ha lett till och den uppdatering som följer av den variation som avses i punkt 1 sista meningen får inte vid någon tidpunkt återvinnas och får därför inte heller beaktas vid senare försäkringstekniska beräkningar. Den avgiftssats som skulle ha följt av den försäkringstekniska beräkningen ska nämnas i den rapport som föreskrivs i artikel 1 i denna bilaga."

b) I artikel 4.6 ska ordet "tolvårigt" ersättas med "trettioårigt".

c) I artiklarna 10.2 och 11.2 ska orden "tolv åren" ersättas med "30 åren".

d) Följande artikel ska införas:

"Artikel 11a

Fram till och med 2020 ska för tillämpningen av artiklarna 4.6, 10.2 och 11.2 i denna bilaga det glidande medeltalet beräknas enligt följande tidsskala:

	2017 – 22 år
2014 – 16 år	2018 – 24 år
2015 – 18 år	2019 – 26 år
2016 – 20 år	2020 – 28 år"

e) Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Den räntesats som ska användas för årlig uppräknings enligt artiklarna 4 och 8 i bilaga VIII ska motsvara den effektiva räntesatsen enligt artikel 10 i den här bilagan och ska vid behov uppdateras i samband med den försäkringstekniska utvärderingen vart femte år.

När det gäller uppdateringen ska räntesatsen som avses i artiklarna 4 och 8 i bilaga VIII förstås som ett referensvärde. Kommissionen ska, inom två veckor efter uppdateringen, offentliggöra de uppdaterade värdena i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* i informationssyfte."

f) Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

1. Kommissionen ska under 2022 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska den föreliggande bilagans konsekvenser för budgeten beaktas och den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet bedömas. Mot bakgrund av denna rapport kommer kommissionen, vid behov, lägga fram ett förslag om ändring av denna bilaga.

2. Kommissionen ska under 2018 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna bilaga."

73. Bilaga XIII ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 7.2 tredje stycket ska ordet "anpassningen" ersättas med "uppdateringen".

b) Artiklarna 10, 14–17 och 18.2 ska utgå.

c) I artikel 18.1 ska ordet "justeras" ersättas med "uppdateras" och ordet "anpassningen" ersättas med "uppdateringen".

d) Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Trots bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1023/2013 (*), ska artiklarna 63, 64, 65, 82 och 83a i tjänsteföreskrifterna, bilagorna XI och XII till dessa samt artiklarna 20.1, 64, 92 och 132 i anställningsvillkoren för övriga anställda såsom de är i kraft innan den 1.11.2013 fortsätta att vara i kraft för de anpassningar som krävs för att följa domar från Europeiska unionens domstol om tillämpning av dessa artiklar i enlighet med artikel 266 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (EUT L 287, 29.10.2013, s. 15)."

e) Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 2 ska utgå.

ii) Punkt 3 andra stycket ska ersättas med följande:

"Korrigeringskoefficienten ska tillämpas på pensionerna endast om tjänstemannen är bosatt på sin sista anställningsort eller i det land där tjänstemannens ursprungsort enligt artikel 7.4 i bilaga VII ligger. Pensionerade tjänstemän får dock av familjeskäl eller medicinska skäl begära att tillsättningsmyndigheten ändrar deras ursprungsor; detta beslut ska fattas på grundval av vederbörlig bevisning från tjänstemannen i fråga."

iii) Den sista meningen i punkt 4 ska utgå.

f) Artikel 21 ska ersättas med följande:

"Artikel 21

Trots artikel 77 andra stycket andra meningen i tjänsteföreskrifterna ska tjänstemän som anställdts före den 1 maj 2004 ha rätt till 2 % av den lön som avses där per pensionsgrundande tjänsteår beräknat i enlighet med artikel 3 i bilaga VIII.

Tjänstemän som anställdts mellan den 1 maj 2004 och den 31 december 2013 ska ha rätt till 1,9 % av den lön som avses där per pensionsgrundande tjänsteår beräknat i enlighet med artikel 3 i bilaga VIII."

g) Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

1. Tjänstemän som hade minst 20 tjänsteår den 1 maj 2004 ska ha rätt till avgångspension vid 60 års ålder.

Tjänstemän som är äldre än 35 år den 1 maj 2014 och som trädde i tjänst före den 1 januari 2014 ska få rätt till avgångspension vid den ålder som framgår av följande tabell:

Ålder den 1 maj 2014	Pensionsberättigande ålder	Ålder den 1 maj 2014	Pensionsberättigande ålder
60 år eller äldre	60 år	47 år	62 år och 6 månader
59 år	60 år och 2 månader	46 år	62 år och 8 månader
58 år	60 år och 4 månader	45 år	62 år och 10 månader

Ålder den 1 maj 2014	Pensionsberättigande ålder	Ålder den 1 maj 2014	Pensionsberättigande ålder
57 år	60 år och 6 månader	44 år	63 år och 2 månader
56 år	60 år och 8 månader	43 år	63 år och 4 månader
55 år	61 år	42 år	63 år och 6 månader
54 år	61 år och 2 månader	41 år	63 år och 8 månader
53 år	61 år och 4 månader	40 år	63 år och 10 månader
52 år	61 år och 6 månader	39 år	64 år och 3 månader
51 år	61 år och 8 månader	38 år	64 år och 4 månader
50 år	61 år och 11 månader	37 år	64 år och 5 månader
49 år	62 år och 2 månader	36 år	64 år och 6 månader
48 år	62 år och 4 månader	35 år	64 år och 8 månader

Tjänstemän som inte har fyllt 35 år den 1 maj 2014 ska få rätt till avgångspension vid 65 års ålder.

För tjänstemän som är äldre än 45 år den 1 maj 2014 och som trädde i tjänst mellan den 1 maj 2004 och den 31 december 2013 förblir dock den pensionsberättigande åldern 63 år.

För tjänstemän som är i tjänst före 1 januari 2014 ska vid tillämpningen av tjänsteföreskrifterna den ålder vid vilken tjänstemannen har rätt till avgångspension bestämmas i enlighet med bestämmelserna ovan, om inte annat anges i tjänsteföreskrifterna.

2. En tjänsteman som anställdes före 1 januari 2014 och stannar i tjänsten efter den ålder då han skulle ha fått rätt till avgångspension ska trots artikel 2 i bilaga VIII ha rätt till en ytterligare ökning av grundpensionen med 2,5 % av grundlönen för varje år som han fortsätter i tjänsten, men den sammanlagda pensionen får inte överskrida 70 % av den sista grundlönen enligt artikel 77 andra eller tredje stycket i tjänsteföreskrifterna.

För tjänstemän som var minst 50 år eller hade minst 20 tjänsteår den 1 maj 2004 får ökningen av pensionen enligt föregående stycke inte understiga 5 % av det pensionsbelopp som tjänats in vid 60 års ålder.

Ökningen ska också betalas ut vid dödsfall om tjänstemannen har stannat kvar i tjänsten efter den ålder då han fick rätt till avgångspension.

Om en tjänsteman som anställdes före 1 januari 2014 arbetar deltid i enlighet med bilaga IVa och betalar sina pensionsavgifter i proportion till arbetstiden ska den ökning i pensionsrättigheter som föreskrivs i denna artikel tillämpas endast i samma proportion.

3. Om en tjänsteman går i pension innan han uppnått den pensionsberättigande ålder som fastställs i denna artikel ska endast hälften av minskningen enligt artikel 9 b i bilaga VIII tillämpas för perioden mellan den tidpunkt då tjänstemannen fyller 60 år och den fastställda pensionsberättigande åldern.

4. Med avvikelse från punkt 1 andra stycket i enda artikeln i bilaga IV ska en tjänsteman vars pensionsberättigande ålder är lägre än 65 år enligt punkt 1 erhålla den ersättning som föreskrivs i den bilagan på de villkor som anges i denna till och med den dag då tjänstemannen uppnår sin pensionsberättigande ålder.

Efter den dagen och fram till den dag då tjänstemannen fyller 65 år ska han emellertid fortsätta att få ersättningen fram till dess att han uppnår maximal avgångspension om inte artikel 42c i tjänsteföreskrifterna tillämpades."

h) Artikel 23 ska ersättas med följande:

"Artikel 23

"1. När artikel 52 a i tjänsteföreskrifterna är tillämplig, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 50, ska tjänstemän som har anställts före den 1 januari 2014 pensioneras automatiskt den sista dagen i den månad då de fyller 65 år. För tjänstemän som anställdes före den 1 januari 2014 ska orden "vid 66 års ålder" och "66 år" i artikel 78 andra stycket och artikel 81a.1 led b i tjänsteföreskrifterna och artikel 12.1 led b i bilaga VIII läsas som "vid 65 års ålder" och "65 år".

2. Trots artikel 52 i tjänsteföreskrifterna får tjänstemän, som trädde i tjänst före den 1 januari 2014 och som lämnar tjänsten före den ålder när de skulle ha fått rätt till avgångspension enligt artikel 22 i denna bilaga, begära att artikel 9 b andra stycket i bilaga VIII tillämpas

a) till och med den 31 december 2015 från och med en ålder av 55 år

b) till om med den 31 december 2016 från och med en ålder av 57 år.

3. Med avvikelse från artikel 50 åttonde stycket i tjänsteföreskrifterna ska en tjänsteman som har entledigats i tjänstens intresse i enlighet med artikel 50 första stycket i tjänsteföreskrifterna ha rätt att erhålla pension i enlighet med artikel 9 i bilaga VIII enligt nedanstående tabell:

Datum för beslut enligt artikel 50 första stycket	Ålder
Till och med den 31 december 2016	55 år
Efter den 31 december 2016	58 år

i) Följande artikel ska införas:

"Artikel 24a

Om en pension har fastställts före 1 januari 2014 ska mottagarens pensionsrättigheter även efter det datumet fortsätta att fastställas enligt de regler som gällde då pensionen ursprungligen fastställdes. Detta gäller även det gemensamma sjukförsäkringssystemet."

j) Artikel 28 ska ersättas med följande:

"Artikel 28

1. De som var anställda genom avtal enligt artikel 2 i anställningsvillkoren för övriga anställda den 1 maj 2004 och som tillsatts som tjänstemän efter detta datum och före den 1 januari 2014 ska vid pensioneringen ha rätt till en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter de har förvärvat som tillfälligt anställda, med beaktande av ändringen av deras pensionsberättigande ålder enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna.

2. De som är anställda genom avtal enligt artiklarna 2, 3a och 3b i anställningsvillkoren för övriga anställda den 1 januari 2014 och senare tillsatts som tjänstemän ska, om de är 35 år eller äldre den 1 maj 2014, vid pensioneringen ha rätt till en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter de har förvärvat som tillfälligt anställda eller kontraktanställda med beaktande av ändringen av deras pensionsberättigande ålder enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna."

k) Följande avsnitt ska läggas till:

"Avsnitt 5

Artikel 30

1. Genom avvikelse från bilaga I avsnitt A punkt 2 ska följande tabell över grundtjänster i tjänstegrupp AD tillämpas på tjänstemän som är i tjänst den 31 december 2013:

Generaldirektör	AD 15–AD 16
Direktör	AD 14–AD 15
Enhetschef eller motsvarande	AD 9–AD 14
Rådgivare eller motsvarande	AD 13–AD 14
Högre handläggare under en övergångsperiod	AD 14
Handläggare under en övergångsperiod	AD 13
Handläggare	AD 5–AD 12

2. Tillsättningsmyndigheten ska med verkan från den 1 januari 2014 klassificera de tjänstemän som den 31 december 2013 var i tjänst i tjänstegrupp AD i följande typer av grundtjänster:

- Tjänstemän i lönegrad AD 14 den 31 december 2013 och som inte var direktör eller motsvarande, enhetschef eller motsvarande eller rådgivare eller motsvarande ska ingå i tjänstekategorin "Högre handläggare under en övergångsperiod".
- Tjänstemän i lönegrad AD 13 den 31 december 2013 och som inte var enhetschef eller motsvarande eller rådgivare eller motsvarande ska ingå i tjänstekategorin "Handläggare under en övergångsperiod".
- Tjänstemän i lönegrad AD 9 till AD 14 den 31 december 2013 och som var enhetschef eller motsvarande ska ingå i tjänstekategorin "Enhetschef eller motsvarande".
- Tjänstemän i lönegrad AD 13 eller AD 14 den 31 december 2013 och som var rådgivare eller motsvarande ska ingå i tjänstekategorin "Rådgivare eller motsvarande".
- Tjänstemän i lönegrad AD 5 till AD 12 den 31 december 2013 och som inte var enhetschef eller motsvarande ska ingå i tjänstekategorin "Handläggare".

3. Med avvikelse från punkt 2 får tillsättningsmyndigheten före den 31 december 2015 klassificera tjänstemän i lönegraderna AD 9 till AD 14 som har särskilt ansvar som "Enhetschefer eller motsvarande" eller "Rådgivare eller motsvarande". Varje tillsättningsmyndighet ska fastställa genomförandebestämmelser för denna artikel. Det sammanlagda antalet tjänstemän som omfattas av denna bestämmelse får dock inte överskrida 5 % av dem som ingick i tjänstegrupp AD den 31 december 2013.

4. Klassificeringen i en kategori ska gälla till dess att tjänstemannen ges en ny funktion som motsvarar en annan kategori.

5. Förutsatt att villkoren i artikel 44 första stycket är uppfyllda ska tjänstemän i lönegrad AD 12, löneklass 5 som är klassificerade som handläggare från och med den 1 januari 2016 erhålla en ökning av grundlönen som motsvarar skillnaden mellan lönen för lönegrad AD 12, löneklass 4 och AD 12, löneklass 3.

6. Förutsatt att villkoren i artikel 44 första stycket är uppfyllda ska tjänstemän i lönegrad AD 12, löneklass 5 som är klassificerade som handläggare och drar nytta av bestämmelsen i punkt 5, efter två år erhålla ytterligare en ökning av grundlönen som motsvarar skillnaden mellan lönen för lönegrad AD 12, löneklass 5 och AD 12, löneklass 4.

7. Med avvikelse från punkt 5 ska följande bestämmelser gälla för tjänstemän i lönegrad AD 12 som är klassificerade som handläggare och anställdes före den 1 maj 2004 och som inte har befordrats mellan den 1 maj 2004 och den 31 december 2013:

a) Förutsatt att villkoren i artikel 44 första stycket är uppfyllda ska tjänstemän i löneklass 8 från och med den 1 januari 2016 erhålla en ökning av grundlönen som motsvarar skillnaden mellan lönen för lönegrad AD 12, löneklass 4 och AD 12, löneklass 3.

b) Förutsatt att de drar nytta av bestämmelsen under a, ska tjänstemän i steg 8 efter två år erhålla ytterligare en ökning av grundlönen som motsvarar skillnaden mellan lönen för lönegrad AD 12, löneklass 5 och lönegrad AD 12, löneklass 4.

8. Förutsatt att villkoren i artikel 44 första stycket är uppfyllda ska tjänstemän i lönegrad AD 13, löneklass 5 som är klassificerade som handläggare under en övergångsperiod från och med den 1 januari 2016 erhålla en ökning av grundlönen som motsvarar skillnaden mellan lönen för lönegrad AD 13, löneklass 4 och AD 13, löneklass 3.

9. Förutsatt att villkoren i artikel 44 första stycket är uppfyllda ska tjänstemän i lönegrad AD 13, löneklass 5 som är klassificerade som handläggare under en övergångsperiod och drar nytta av bestämmelsen i punkt 8, efter två år erhålla ytterligare en ökning av grundlönen som motsvarar skillnaden mellan lönen för lönegrad AD 13, löneklass 5 och AD 13, löneklass 4.

10. Tjänstemän som erhåller den ökning av grundlönen som anges i punkterna 5–9 och sedan utnämns till enhetschef eller motsvarande eller rådgivare eller motsvarande inom samma lönegrad ska behålla denna ökning av grundlönen.

11. Med avvikelse från artikel 46 första meningen ska tjänstemän som klassificeras i nästa högre lönegrad

och som drar nytta av den ökning av grundlönen som anges i punkt 5, 6, 8 och 9 klassificeras i löneklass 2 i denna lönegrad. De ska inte erhålla den ökning av grundlönen som anges i punkt 5, 6, 8 och 9.

12. Den ökning av grundlönen som anges i punkt 7 ska inte betalas efter befordran och inte inkluderas i den grund som används för att fastställa ökningen av grundmånadslönen i enlighet med artikel 7.5 i denna bilaga.

Artikel 31

1. Genom avvikelse från bilaga I avsnitt A punkt 2 ska följande tabell över grundtjänster i tjänstegrupp AST tillämpas på tjänstemän som är i tjänst den 31 december 2013:

Ledande assistent under en övergångsperiod	AST 10–AST 11
Assistent under en övergångsperiod	AST 1–AST 9
Administrativ assistent under en övergångsperiod	AST 1–AST 7
Stödmedarbetare under en övergångsperiod	AST 1–AST 5

2. Tillsättningsmyndigheten ska med verkan från den 1 januari 2014 klassificera de tjänstemän som den 31 december 2013 var i tjänst i tjänstegrupp AST i följande typer av grundtjänster:

a) Tjänstemän i lönegrad AST 10 eller AST 11 den 31 december 2013 ska klassificeras som "Ledande assistent under en övergångsperiod".

b) Tjänstemän som inte omfattas av led a och som före den 1 maj 2004 tillhörde den tidigare kategori B, eller som före den 1 maj 2004 tillhörde de tidigare kategorierna C eller D och som placerats i tjänstegrupp AST utan begränsningar, samt tjänstemän som rekryterats från och med den 1 maj 2004, ska klassificeras som "Assistent under en övergångsperiod".

c) Tjänstemän som inte omfattas av leden a och b och som före den 1 maj 2004 tillhörde den tidigare kategori C ska klassificeras som "Administrativa assistenter under en övergångsperiod".

d) Tjänstemän som inte omfattas av led a och b och som före den 1 maj 2004 tillhörde den tidigare kategori D ska klassificeras som "Stödmedarbetare under en övergångsperiod".

3. Klassificeringen i en kategori ska gälla till dess att tjänstemannen ges en ny funktion som motsvarar en annan kategori. Administrativa assistenter under en övergångsperiod och stödmedarbetare under en övergångsperiod kan endast klassificeras som "Assistent" i enlighet med Bilaga I Avsnitt A genom det förfarande som anges i artiklarna 4 och 29.1 i tjänsteföreskrifterna. Befordran ska endast vara möjlig inom de karriärsystem som motsvarar varje typ av grundtjänst enligt punkt 1.

4. Med avvikelse från artikel 6.1 i tjänsteföreskrifterna och från bilaga I avsnitt B ska det antal lediga tjänster i närmast högre lönegrad som är nödvändigt för befordringsändamål beräknas separat för stödmedarbetare under en övergångsperiod. Dessutom gäller följande multiplikationsfaktorer:

	Lönegrad	Faktor
Stödmedarbetare under en övergångsperiod	5	—
	4	10 %
	3	22 %
	2	22 %
	1	—

Vid befordran av stödmedarbetare under en övergångsperiod ska en jämförelse av meriter (artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna) ske mellan tjänstemän som kan komma i fråga för befordran i samma lönegrad och samma klassificering.

5. Administrativa assistenter under en övergångsperiod och stödmedarbetare under en övergångsperiod, som före den 1 maj 2004 tillhörde de tidigare kategorierna C eller D, ska ha rätt till kompensationsledighet eller till ersättning, om de krav som tjänsten ställer inte medger kompensationsledighet under de två månaderna efter den månad då tjänstemannen arbetade övertid, i enlighet med bilaga VI.

6. Tjänstemän som på grundval av artikel 55a.2 g i tjänsteföreskrifterna och artikel 4 i bilaga IVa till dessa har beviljats deltidstjänstgöring för en period som börjar före den 1 januari 2014 och fortsätter efter detta datum får möjlighet att fortsätta arbeta deltid på samma villkor under sammanlagt högst fem år.

7. När det gäller tjänstemän vars pensionsberättigade ålder, i enlighet med artikel 22 i denna bilaga, är lägre än 65 år får treårsperioden i artikel 55a.2 g i tjänsteföreskrifterna överskrida deras pensionsberättigande ålder; den får dock inte överskrida åldern 65 år.

Artikel 32

Med avvikelse från artikel 1 fjärde stycket första meningen i bilaga II till tjänsteföreskrifterna behöver tjänstegruppen AST/SC inte vara representerad i personalkommittén förrän efter nästa val till personalkommittén där AST/SC-personal kan representeras.

Artikel 33

Med avvikelse från artikel 40.2 i tjänsteföreskrifterna får den sammanlagda tjänstledigheten av personliga skäl inte överskrida 15 år under tjänstemannens hela karriär, i de fall då tjänstemannen hade varit tjänstledig av personliga skäl i mer än 10 år under hela sin karriär den 31 december 2013."

Artikel 2

Anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska andra strecksatsen utgå.

2. I artikel 2 ska följande led läggas till:

"f) den som är anställd på en tjänst som är upptagen i den tjänsteförteckning som är bifogad en byrås budgetavsnitt enligt artikel 1a.2 i tjänsteföreskrifterna och som den budgetansvariga myndigheten har klassificerat som tillfällig, med undantag av personer i ledande ställning för en byrå och deras ställföreträdare enligt den unionsakt genom vilken byrån inrättas samt tjänstemän som uppehåller en annan tjänst vid en byrå i tjänstens intresse".

3. Artikel 3 ska utgå.

4. I artikel 3b b ska led i ersättas med följande:

"i) tjänstemän eller tillfälligt anställda i tjänstegrupp AST/SC och AST,"

5. I artikel 8 första stycket ska orden "artikel 2 a" ersättas med "artikel 2 a eller artikel 2 f".

6. Artikel 10.4 ska utgå.

7. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket första meningen ska orden "artikel 11–26" ersättas med "artiklarna 11–26a".

b) I tredje stycket ska orden "andra stycket" ersättas med "tredje stycket".

8. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Rekryteringen av tillfälligt personal ska vara inriktad på att de som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och integritet samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i unionens medlemsstater.

Tillfälligt anställda ska utses utan åtskillnad vad gäller ras, politisk, filosofisk eller religiös övertygelse, kön eller sexuell läggning och oberoende av sitt civilstånd eller sin familjesituation.

Inga tjänster ska vara förbehållna medborgare från en viss medlemsstat. Principen om jämlikhet mellan unionens medborgare ska göra det möjligt för alla institutioner att anta lämpliga åtgärder om det konstateras en betydande obalans mellan olika medborgarskap bland tillfälligt anställda som inte motiveras av objektiva kriterier. Dessa lämpliga åtgärder måste motiveras och ska aldrig leda till andra rekryteringskriterier än efter merit. Innan sådana lämpliga åtgärder antas ska den myndighet som avses i artikel 6 första stycket anta allmänna bestämmelser för denna punkt i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

Efter en treårsperiod som inleds den 1 januari 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av föregående stycke.

För att underlätta rekrytering över största möjliga geografiska område ska institutionerna sträva efter att stödja en flerspråkig och multikulturell utbildning för de anställdas barn."

b) I punkt 5 ska orden "Varje institution" ersättas med "Den myndighet som avses i artikel 6 första stycket".

9. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

1. En tillfälligt anställd ska fullgöra en provanställningsperiod på nio månader.

Om en tillfälligt anställd under provanställningsperioden på grund av sjukdom, mammaledighet enligt artikel 58 i tjänsteföreskrifterna eller olycksfall är förhindrad att utföra sina arbetsuppgifter under en sammanhängande period på minst en månad, får den myndighet som avses i artikel 6 första

stycket förlänga provanställningsperioden med motsvarande tid. Provanställningsperiodens totala längd får under inga omständigheter överstiga 15 månader.

2. Om den tillfälligt anställda utför sitt arbete på ett uppenbart otillfredsställande sätt kan detta göras till föremål för en rapport när som helst under provanställningen.

Rapporten ska föreläggas den berörde, som inom åtta arbetsdagar ska ha rätt att skriftligen kommentera den. Den tillfälligt anställdas närmaste överordnade ska genast vidarebefordra rapporten och kommentarerna till den myndighet som anges i artikel 6 första stycket. På grundval av rapporten får den myndighet som avses i artikel 6 första stycket besluta att säga upp den tillfälligt anställda före provanställningsperiodens utgång, med en månads uppsägningstid, eller förflytta den tillfälligt anställda till en annan enhet under den återstående provanställningsperioden.

3. Senast en månad före provanställningsperiodens utgång ska den tillfälligt anställdas förmåga att fullgöra sina uppgifter samt hans eller hennes prestationsförmåga och uppförande i tjänsten göras till föremål för en rapport. Rapporten ska föreläggas den tillfälligt anställda, som inom åtta arbetsdagar ska ha rätt att skriftligen kommentera den.

Om rapporten rekommenderar uppsägning eller, i undantagsfall, förlängning av provanställningsperioden i enlighet med punkt 1, ska den tillfälligt anställdas närmaste överordnade genast vidarebefordra rapporten och kommentarerna till den myndighet som anges i artikel 6 första stycket.

En tillfälligt anställd som inte fullgjort sitt arbete eller inte har uppträtt på ett tillfredsställande sätt ska sägas upp.

Det slutgiltiga beslutet ska fattas på grundval av den rapport som avses i denna punkt samt på den information som den myndighet som avses i artikel 6 första stycket har om den tillfälligt anställdas uppträdande, med beaktande av avdelning II i tjänsteföreskrifterna.

4. En uppsagd tillfälligt anställd ska få kompensation motsvarande en tredjedel av grundlönen för varje hel månad denne tjänstgjort under provanställningstiden."

10. I artikel 15.1 ska följande mening läggas till i första stycket:

"Tillfälligt anställda som placerats i lönegrad i enlighet med de placeringskriterier som antagits av den myndighet som avses i artikel 6 första stycket, ska få tillgodoräkna sig den tjänstetid de uppnått om de anställs som tillfälligt anställda i samma lönegrad omedelbart efter den föregående tillfälliga anställningen."

11. Artikel 16 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

Bestämmelserna i artiklarna 42a, 42b samt 55–61 i tjänsteföreskrifterna om ledighet, arbetstid, övertid, skiftarbete, beredskap på arbetsplatsen eller i hemmet och allmänna helgdagar ska tillämpas på motsvarande sätt. Särskild ledighet, föräldraledighet och ledighet av familjeskäl får inte överskrida anställningskontraktets varaktighet. Dessutom ska artiklarna 41, 42, 45 och 46 i tjänsteföreskrifterna tillämpas på motsvarande sätt för de tillfälligt anställda som avses i artikel 29 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna oavsett när de anställdes.

Den sjukledighet som föreskrivs i artikel 59 i tjänsteföreskrifterna ska dock inte överstiga 3 månader eller den tid den tillfälligt anställda arbetat, om den senare tiden är längre. Ledigheten ska inte vara längre än till utgången av anställningskontraktet.

När dessa tidsfrister har löpt ut ska en anställd vars anställningskontrakt ännu inte löpt ut, och trots att denne inte kan återgå till sina arbetsuppgifter, ha tjänstledighet utan lön.

Om anställda drabbas av en yrkessjukdom eller råkar ut för ett olycksfall i samband med tjänsteutövningen ska de dock fortsätta att uppbära full lön under hela den tid då de inte kan arbeta så länge som de inte är berättigade till invaliditetspension enligt artikel 33."

12. Artikel 17 ska ersättas med följande:

"Artikel 17

I undantagsfall får en tillfälligt anställd på egen begäran beviljas tjänstledighet utan lön av tvingande personliga skäl. Artikel 12b i tjänsteföreskrifterna ska fortsätta att tillämpas under den tid tjänstledigheten utan lön av personliga skäl varar.

Tillstånd enligt artikel 12b får inte beviljas tillfälligt anställda som har avsikt att utöva yrkesverksamhet, med eller utan förvärvssyfte, som omfattar lobbyverksamhet eller stödverksamhet gentemot deras institution och som skulle kunna leda till att en konflikt med institutionens legitima intressen uppstår eller kan komma att uppstå.

Den myndighet som avses i artikel 6 första stycket ska besluta om tjänstledighetens längd, vilken dock inte ska överstiga en fjärdedel av den tid den anställda redan har arbetat eller

— tre månader för personal med mindre än fyra tjänsteår,

— tolv månader i övriga fall.

Varaktigheten av den tjänstledighet som avses i första stycket ska inte beaktas vid tillämpningen av artikel 44 första stycket i tjänsteföreskrifterna.

Under den tid tillfälligt anställda är tjänstlediga utan lön ska de upphöra att vara anslutna till det sjukförsäkringssystem som föreskrivs i artikel 28.

Tillfälligt anställda som inte förvärvsarbetar, kan dock senast en månad efter den månad under vilken tjänstledigheten börjar ansöka om att få behålla försäkringen mot de risker som avses i artikel 28, förutsatt att de betalar hälften av de avgifter som avses i den artikeln under hela tjänstledigheten; avgiften ska beräknas på deras senaste grundlön.

Dessutom kan tillfälligt anställda som omfattas av artikel 2 c och d och som kan styrka att de inte kan förvärva pensionsrättigheter enligt något annat pensionssystem ansöka om att få fortsätta att förvärva ytterligare pensionsrättigheter under hela tjänstledigheten, förutsatt att de betalar avgifter motsvarande tre gånger den sats som föreskrivs i artikel 41; avgifterna ska beräknas på grundlönen för deras lönegrad och löneklass.

Mammaledighet och ersättning för denna ska garanteras för kvinnor som har påbörjat sin mammaledighet innan deras anställningskontrakt upphört."

13. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska ordet "anpassningar" ersättas med "uppdateringar".

b) I punkt 3 ska orden "den särskilda avgiften" ersättas med "solidaritetsavgiften".

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Artikel 44 i tjänsteföreskrifterna ska på motsvarande sätt tillämpas på tillfälligt anställda."

14. Artikel 28a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 sista meningen ska ordet "justeras" ersättas med "uppdateras".

b) I punkt 10 ska orden "unionens institutioner" ersättas med "de myndigheter vid institutionerna som avses i artikel 6 första stycket".

c) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska lägga fram en rapport om det finansiella läget för systemet för arbetslöshetsförsäkring vartannat år. Kommissionen får, oberoende av rapporten och genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 111 och 112 i tjänsteföreskrifterna, anpassa de avgifter som föreskrivs i punkt 7 i den här artikeln om det krävs för balansen i systemet."

15. I artikel 33.1 andra stycket ska orden "65 år" ersättas med "66 år".

16. Artikel 34 ska ersättas med följande:

"Artikel 34

En avliden anställds rättsinnehavare enligt definitionen i kapitel 4 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är berättigade till efterlevandepension enligt artiklarna 35–38.

Avlider en tidigare anställd som har invaliditetsersättning eller en tidigare anställd som avses i artikel 2 a, c, d, e eller f och som uppbär avgångspension eller som har lämnat sin tjänst före pensionsberättigande ålder och som begärt att utbetalningen av hans eller hennes avgångspension ska skjutas upp till den första dagen i kalendermånaden efter den månad då denne uppnår pensionsberättigande ålder, ska den avlidnes rättsinnehavare enligt kapitel 4 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna vara berättigade till efterlevandepension i enlighet med den bilagan.

Om tillfälligt anställda, tidigare tillfälligt anställda som har invalid- eller avgångspension, eller tidigare tillfälligt anställda som lämnat sin tjänst före pensionsberättigande ålder och som begärt att deras avgångspension ska skjutas upp till den första dagen i kalendermånaden efter den månad under vilken de uppnår pensionsberättigande ålder har varit borta i mer än ett år, ska bestämmelserna i kapitel 5 och 6 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna angående tillfälliga pensioner tillämpas beträffande deras make och de personer mot vilka de har underhållsskyldighet."

17. I artikel 36 första stycket tredje meningen ska orden "artikel 2 a, c eller d" ersättas med "artikel 2 a, c, d, e eller f".

18. I artikel 37 fjärde stycket ska orden "63 års ålder" ersättas med "pensionsberättigande ålder" och orden "artikel 2 a, c eller d" ersättas med "artikel 2 a, c, d, e eller f".

19. Artikel 39.1 ska ersättas med följande:

"1. En anställd som avses i artikel 2 ska då denne lämnar tjänsten ha rätt till avgångspension, överföring av det försäkringstekniska värdet eller till avgångsvederlag enligt villkoren i avdelning V kapitel 3 i tjänsteföreskrifterna

och bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna. Om den anställda har rätt till avgångspension ska hans eller hennes pensionsrättigheter minskas i förhållande till de belopp som betalats ut enligt artikel 42."

20. I artikel 42 ska första stycket ersättas med följande:

"En anställd kan i enlighet med villkor som ska fastställas av den myndighet som avses i artikel 6 första stycket begära att denna myndighet låter göra de inbetalningar som krävs för att denne ska erhålla eller bibehålla pensionsrättigheter i sitt ursprungsland."

21. Artikel 47 ska ersättas med följande:

"Artikel 47

Förutom vid dödsfall ska tillfälligt anställdas anställning upphöra i följande fall:

a) vid utgången av den månad då den anställda fyller 66 år, eller, i tillämpliga fall, det datum som är fastställt i enlighet med artikel 52 andra respektive tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, eller

b) om anställningskontraktet är tidsbegränsat

i) vid det datum som anges i kontraktet,

ii) vid utgången av den uppsägningstid som föreskrivs i kontraktet, med möjlighet för den anställda eller institutionen att säga upp anställningskontraktet innan det löpt ut. Uppsägningstiden får inte vara kortare än en månad för varje fullgjort tjänsteår, dock minst en månad och högst tre månader. För en tillfälligt anställd vars anställningskontrakt har förnyats ska uppsägningstiden vara högst sex månader. Uppsägningstiden får dock inte börja löpa under en graviditet som bekräftats genom läkarintyg, mamaledighet eller sjukledighet, såvida sjukledigheten inte överstiger tre månader. Den ska dessutom skjutas upp tills vidare under en graviditet som bekräftats genom läkarintyg, mamaledighet eller sjukledighet inom de ovan angivna gränserna. Om institutionen säger upp avtalet ska den anställda ha rätt till en ersättning som motsvarar en tredjedel av hans eller hennes grundlön under perioden mellan den dag då denne lämnar sin tjänst och den dag då kontraktet löper ut.

iii) om den anställda inte längre uppfyller villkoren i artikel 12.2 a, med förbehåll för möjligheten att bevilja undantag enligt den bestämmelsen. Om undantag inte beviljas ska den uppsägningstid som föreskrivs i led ii tillämpas, eller

c) om anställningskontraktet gäller tills vidare

i) vid utgången av den uppsägningstid som anges i kontraktet; uppsägningstiden får inte vara kortare än en månad för varje fullgjort tjänsteår, dock minst tre månader och högst tio månader. Uppsägningstiden får dock inte börja löpa under en graviditet som bekräftats genom läkarintyg, mammaledighet eller sjukledighet, såvida sjukledigheten inte överstiger tre månader. Den ska dessutom skjutas upp tills vidare under en graviditet som bekräftats genom läkarintyg, mammaledighet eller sjukledighet inom de ovan angivna gränserna, eller

ii) om den anställda inte längre uppfyller villkoren i artikel 12.2 a, med förbehåll för möjligheten att bevilja undantag enligt den bestämmelsen. Om undantag inte beviljas ska den uppsägningstid som föreskrivs i led i tillämpas."

22. Följande artikel ska införas:

"Artikel 48a

Under en valperiod får artikel 50 i tjänsteföreskrifterna tillämpas på motsvarande sätt på högst fem tillfälligt anställda med lång tjänstgöring i de politiska grupperna i Europaparlamentet som tillhör lönegrad AD 15 eller AD 16, under förutsättning att de fyllt 55 år och har tjänstgjort vid institutionerna i 20 år, varav minst 2,5 år i sin senaste lönegrad."

23. Artikel 50c.2 ska utgå.

24. Följande kapitel ska läggas till i avdelning II:

"KAPITEL 11

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR TILLFÄLLIGT ANSTÄLLDA SOM AVSES I ARTIKEL 2 f

Artikel 51

Artikel 37, med undantag av första stycket led b, och artikel 38 i tjänsteföreskrifterna ska tillämpas på motsvarande sätt på tillfälligt anställda som avses i artikel 2 f.

Artikel 52

Med avvikelse från artikel 17 tredje stycket får tillfälligt anställda enligt artikel 2 f med tillsvidarekontrakt, oberoende av tjänstgöringstid, beviljas tjänstledighet för perioder om högst ett år.

Den sammanlagda tjänstledigheten får inte överskrida tolv år under den anställdes hela karriär.

En annan person kan anställas på den tillfälligt anställdes tjänst.

Vid utgången av tjänstledigheten ska de tillfälligt anställda återinträda i den första tjänst som motsvarar deras lönegrad som blir ledig i deras tjänstegrupp under förutsättning att de är kvalificerade för den tjänsten. Om de avböjer den tjänst som erbjuds dem ska de behålla rätten till återinträde då nästa vakans som motsvarar deras lönegrad uppstår i deras tjänstegrupp, med samma förbehåll; om de avböjer en andra gång kan de sägas upp utan uppsägningstid. Fram till dess att de återinträtt i tjänst eller inleder uppehållandet av annan tjänst ska de fortsätta att betraktas som tjänstlediga av personliga skäl.

Artikel 53

Tillfälligt anställda enligt artikel 2 f ska anställas på grundval av ett urvalsförfarande som anordnas av en eller flera byråer. Europeiska rekryteringsbyrån ska på den eller de berörda byråernas begäran bistå byråerna, särskilt med att utforma proven och anordna urvalsförfarandena. Europeiska rekryteringsbyrån ska se till att urvalsförfarandena handhas på ett öppet sätt.

Vid ett externt urvalsförfarande ska tillfälligt anställda enligt artikel 2 f anställas enbart i lönegraderna SC 1 till SC 2, AST 1–AST 4 eller AD 5–AD 8. Byråerna får dock, när så är lämpligt och i vederbörligen motiverade fall, tillåta anställning i lönegraderna AD 9, AD 10, AD 11, eller, i undantagsfall, AD 12, för tjänster med motsvarande ansvarsområden och inom gränserna för den godkända tjänsteförteckningen. Det totala antalet anställningar i lönegraderna AD 9–AD 12 vid en byrå får inte överskrida 20 % av det totala antalet tillfälligt anställda som anställts i tjänstegrupp AD, beräknat under en löpande femårsperiod.

Artikel 54

Uppflyttning till närmast högre lönegrad för tillfälligt anställda enligt artikel 2 f ska ske endast genom urval bland anställda som varit placerade i sin lönegrad i minst två år, efter en jämförelse av deras kvalifikationer och rapporterna om dem. Den sista meningen i artikel 45.1 och artikel 45.2 i tjänsteföreskrifterna ska tillämpas på motsvarande sätt. De vägledande multiplikationsfaktorerna för likvärdighet i den genomsnittliga karriärutvecklingen för tjänstemän enligt avsnitt B i bilaga I till tjänsteföreskrifterna får inte överskridas.

Varje byrå ska anta allmänna genomförandebestämmelser för denna artikel i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 55

Om en tillfälligt anställd enligt artikel 2 f flyttas till en ny tjänst inom sin tjänstegrupp, efter en intern utlysning av en tjänst, får denne inte placeras i en lägre lönegrad eller löneklass än i sin tidigare tjänst, förutsatt att hans eller hennes lönegrad var en av dem som angavs i meddelandet om ledig tjänst.

Samma bestämmelser ska tillämpas på motsvarande sätt om en tillfälligt anställd ingår ett nytt kontrakt med en byrå omedelbart efter det tidigare kontraktet som tillfälligt anställd med en annan byrå.

Artikel 56

Varje byrå ska i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna anta allmänna bestämmelser för förfarandena för anställning och användning av tillfälligt anställda enligt artikel 2 f."

25. Avdelning III ska utgå.

26. I artikel 79.2 ska orden "Varje institution" ersättas med "Den myndighet som avses i artikel 6 första stycket".

27. Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den som har den befogenhet som avses i artikel 6 första stycket för varje institution, byrå eller enhet som avses i artikel 3a får, efter att ha hört kommittén för tjänsteföreskrifterna, närmare fastställa befogenheter för varje typ av arbetsuppgifter."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Artiklarna 1d och 1e i tjänsteföreskrifterna ska tillämpas på motsvarande sätt."

28. Artikel 82 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 6 ska orden "Varje institution" ersättas med "Den myndighet som avses i artikel 6 första stycket".

b) Följande punkt ska läggas till:

"7. Kontraktsanställda i tjänstegrupperna II, III och IV får inte delta i interna uttagningsprov förrän de fullgjort tre års tjänstgöring vid institutionen. Kontraktsanställda i tjänstegrupp II får enbart delta i uttagningsprov i lönegraderna SC 1–2, i tjänstegrupp III i lönegraderna AST 1–2 och i tjänstegrupp IV i lönegraderna AST 1–4 eller i

AD 5–6. Det totala antalet kandidater till kontraktsanställning som tillsatts på lediga tjänster i någon av dessa lönegrader får aldrig överstiga fem procent av det totala antalet tillsättningar till dessa tjänstegrupper varje år i enlighet med artikel 30 andra stycket i tjänsteföreskrifterna."

29. Artikel 84 ska ersättas med följande:

"Artikel 84

1. En kontraktsanställd vars kontrakt ingåtts för en tid av minst ett år ska fullgöra en provanställningsperiod under de sex första månaderna av sin anställningsperiod om denne tillhör tjänstegrupp I och under de nio första månaderna om denne tillhör en annan tjänstegrupp.

Om en kontraktsanställd under provanställningsperioden är fortlöpande förhindrad under åtminstone en månad att utföra sina arbetsuppgifter på grund av sjukdom, mammalidighet enligt artikel 58 i tjänsteföreskrifterna eller olycksfall, får den myndighet som avses i artikel 6 första stycket förlänga provanställningsperioden med motsvarande tid. Provanställningstidens totala längd får under inga omständigheter överstiga 15 månader.

2. Om den kontraktsanställda utför sitt arbete på ett uppenbart otillfredsställande sätt kan detta göras till föremål för en rapport när som helst under provanställningen.

Rapporten ska föreläggas den berörde, som inom åtta arbetsdagar ska ha rätt att skriftligen kommentera den. Den kontraktsanställdes närmaste överordnade ska genast vidarebefordra rapporten och kommentarerna till den myndighet som anges i artikel 6 första stycket. På grundval av rapporten får den myndighet som avses i artikel 6 första stycket besluta att säga upp den kontraktsanställda före provanställningsperiodens utgång med en månads uppsägningstid, eller förflytta den kontraktsanställda till en annan enhet under den återstående provanställningstiden.

3. Senast en månad före provanställningsperiodens utgång ska den kontraktsanställdes förmåga att fullgöra sina uppgifter samt dennes prestationsförmåga och uppförande i tjänsten göras till föremål för en rapport. Rapporten ska föreläggas den kontraktsanställda, som inom åtta arbetsdagar ska ha rätt att skriftligen kommentera den.

Om rapporten rekommenderar uppsägning eller, i undantagsfall, förlängning av provanställningstiden i enlighet med punkt 1, ska den kontraktsanställdes närmaste överordnade genast vidarebefordra rapporten och kommentarerna till den myndighet som anges i artikel 6 första stycket.

En kontraktsanställd som inte fullgjort sitt arbete eller inte uppträtt på ett tillfredsställande sätt ska sägas upp.

Det slutgiltiga beslutet ska fattas på grundval av den rapport som avses i den här punkten samt på den information som den myndighet som avses i artikel 6 första stycket har om den kontraktsanställdes uppträdande, med beaktande av avdelning II i tjänsteföreskrifterna.

4. En uppsagd kontraktsanställd ska få kompensation motsvarande en tredjedel av grundlönen för varje hel månad denne tjänstgjort under provanställningstiden."

30. I artikel 85.3 ska orden "artikel 314 i EG-fördraget" ersättas med "artikel 55.1 i fördraget om Europeiska unionen".

31. Artikel 86.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande mening ska läggas till andra stycket:

"Artikel 32 andra stycket i tjänsteföreskrifterna ska emellertid tillämpas på motsvarande sätt på kontraktsanställda som rekryterats i lönegrad 1."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Allmänna genomförandebestämmelser ska antas för denna punkt i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna."

32. I artikel 88 första stycket led b ska orden "tre år" ersättas med "sex år".

33. Artikel 91 ska ersättas med följande:

"Artikel 91

Artiklarna 16–18 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Artikel 55.4 andra meningen i tjänsteföreskrifterna ska inte tillämpas på motsvarande sätt på kontraktsanställda.

Övertidsarbete som utförs av kontraktsanställda i tjänstegrupperna III och IV ska inte medföra någon rätt till kompensation eller ersättning.

Enligt villkoren som fastställs i bilaga VI till tjänsteföreskrifterna ska kontraktsanställda i tjänstegrupperna I och II som arbetar övertid ha rätt till kompensationsledighet eller till ersättning, om de krav som tjänsten ställer inte medger kompensationsledighet under två månader efter den månad då den kontraktsanställda arbetade övertid."

34. I artikel 95 ska orden "63 års ålder" ersättas med "pensionsberättigande ålder".

35. Artikel 96 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska ordet "justeras" ersättas med "uppdateras".

b) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. Kommissionen ska lägga fram en rapport om det finansiella läget för systemet för arbetslöshetsförsäkring vartannat år. Kommissionen får, oberoende av rapporten och genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 111 och 112 i tjänsteföreskrifterna, anpassa de avgifter som föreskrivs i punkt 7 om det krävs för balansen i systemet."

36. I artikel 101.1 andra stycket andra meningen ska orden "65 års ålder" ersättas med "66 års ålder".

37. Artikel 103 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Avlider en tidigare kontraktsanställd som uppbär invaliditetsersättning eller en tidigare kontraktsanställd som uppbär avgångspension eller som har lämnat sin tjänst före pensionsberättigande ålder och som begärt att utbetalningen av hans avgångspension ska skjutas upp till den första dagen i kalendermånaden efter den månad då denne uppnår pensionsberättigande ålder, ska de personer för vilka den avlidne varit underhållsskyldig enligt kapitel 4 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna vara berättigade till efterlevandepension i enlighet med den bilagan."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Har en kontraktsanställd, en tidigare kontraktsanställd som uppbär invaliditetsersättning eller avgångspension, eller en tidigare kontraktsanställd som lämnat sin tjänst före pensionsberättigande ålder och som begärt att utbetalningen av hans eller hennes avgångspension ska skjutas upp till den första dagen i kalendermånaden efter den månad då denne uppnår pensionsberättigande ålder varit försvunnen i mer än ett år, ska bestämmelserna i kapitlen 5 och 6 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna om tillfälliga pensioner på motsvarande sätt tillämpas på hans make och de personer för vilka denne har underhållsskyldighet."

38. I artikel 106.4 ska orden "63 års ålder" ersättas med "pensionsberättigande ålder".

39. I artikel 120 ska orden "varje institution" ersättas med "den myndighet som avses i artikel 6 första stycket".

40. Följande artikel ska införas:

"Artikel 132a

Ackrediterade parlamentsassistenter får i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 125.1 och på uttrycklig begäran av den eller de berörda parlamentsledamöter som de bistår erhålla antingen bosättningsbidrag eller flyttningsbidrag endast en gång, utbetalat från respektive ledamots assistentstöd, om det kan styrkas att denne varit tvungen att byta bostadsort. Bidraget får inte överstiga det belopp som motsvarar en månads grundlön för assistenten."

41. Artikel 139 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) vid utgången av den månad då den ackrediterade parlamentsassistenten fyller 66 år eller, i undantagsfall, det datum som fastställs i enlighet med artikel 52 andra och tredje styckena i tjänsteföreskrifterna."

ii) Led d ska ersättas med följande:

"d) Med beaktande av att arbetsrelationen mellan ledamoten och den ackrediterade parlamentsassistenten grundar sig på förtroende, vid utgången av den uppsägningstid som föreskrivs i kontraktet, som ger den ackrediterade parlamentsassistenten eller Europaparlamentet, på begäran av den eller de ledamöter av Europaparlamentet som den ackrediterade parlamentsassistenten anställdes för att bistå, rätt att säga upp anställningskontraktet innan det löpt ut. Uppsägningstiden får inte vara kortare än en månad för varje fullgjort tjänsteår, dock minst en månad och högst tre månader. Uppsägningstiden får dock inte börja löpa under en graviditet som bekräftats genom läkarintyg, mammaledighet eller sjukledighet, såvida sjukledigheten inte överstiger tre månader. Den ska dessutom skjutas upp tills vidare under en graviditet som bekräftats genom läkarintyg, mammaledighet eller sjukledighet inom de angivna gränserna."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. De tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 125.1 ska föreskriva ett förlikningsförfarande som ska tillämpas innan en ackrediterad parlamentsassistents kontrakt upphör, på begäran av den eller de ledamöter av Europaparlamentet som denne anställdes för att bistå eller den berörda parlamentsassistenten i enlighet med punkterna 1 d och 3."

42. I artikel 141 ska orden "varje institution" ersättas med "den myndighet som avses i artikel 6 första stycket".

43. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 142a

Kommissionen ska, senast den 31 december 2020, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av tillämpningen av dessa anställningsvillkor för övriga anställda."

44. Bilagan ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 1.1 ska följande meningar läggas till:

"Artiklarna 21 och 22, med undantag av punkt 4, samt artiklarna 23, 24a, 31.6 och 31.7 i den bilagan ska tillämpas på motsvarande sätt på övriga anställda som var anställda den 31 december 2013. Artiklarna 30 och 31.1, 31.2, 31.3 och 31.5 i den bilagan ska tillämpas på motsvarande sätt på tillfälligt anställda som var anställda den 31 december 2013. För tillfälligt anställda som tjänstgjorde före den 1 januari 2014 ska orden "66 års ålder" i artikel 33.1 andra stycket, artikel 47 a, artikel 101.1 andra stycket och i artikel 139.1b i anställningsvillkoren ska för övriga anställda läsas som "65 års ålder"."

b) Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 6

Anställningskontrakten för tillfälligt anställda som omfattas av artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda och som är i tjänst vid en byrå den 31 december 2013 ska, med verkan från och med den 1 januari 2014, omvandlas till kontrakt enligt artikel 2 led f i dessa anställningsvillkor utan urvalsförfarande. Villkoren i anställningskontraktet ska i övrigt vara oförändrade. Den här artikeln är inte tillämplig på kontrakt för tillfälligt anställda som anställts i ledande ställning för en byrå eller deras ställföreträdare enligt den unionsakt genom vilken byrån inrättas samt på tjänstemän som i tjänstens intresse uppehåller en tjänst vid en byrå."

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014, förutom artiklarna 1.44 och 1.73 d, som ska tillämpas från det datum då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1024/2013**av den 15 oktober 2013****om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 127.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med det särskilda lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Under de senaste decennierna har unionen gjort betydande framsteg vad gäller inrättandet av en inre marknad för banktjänster. I många medlemsstater har följaktligen bankkoncerner med huvudkontor etablerade i andra medlemsstater en betydande marknadsandel, och kreditinstitut har diversifierat sin verksamhet geografiskt, både inom och utanför euroområdet.
- (2) Den rådande finansiella och ekonomiska krisen har visat att finanssektorns fragmentering kan utgöra ett hot mot den gemensamma valutans och den inre marknadens integritet. Det är därför viktigt att förstärka integreringen av banktillsynen för att stärka unionen, återställa den finansiella stabiliteten och lägga grunden för ekonomisk återhämtning.
- (3) Att upprätthålla och fördjupa den inre marknaden för banktjänster är av central betydelse för att främja den ekonomiska tillväxten i unionen och tillgodose tillräcklig finansiering av realekonomin. Detta visar sig emellertid bli allt svårare. Det finns belegg för att integrationen av bankmarknaderna inom unionen avstannar.
- (4) Förutom antagandet av ett förstärkt unions regelverk, måste tillsynsorganen samtidigt intensifiera sin tillsyn

för att ta hänsyn till erfarenheterna av de senaste årens finanskris samt kunna övervaka mycket komplexa och sammankopplade marknader och institut.

- (5) Ansvaret för tillsyn över enskilda kreditinstitut inom unionen ligger mestadels kvar på nationell nivå. Samordningen mellan tillsynsorganen är viktig men krisen har visat att enbart samordning inte räcker, särskilt inte när man har en gemensam valuta. I syfte att bevara den finansiella stabiliteten inom unionen och öka marknadsintegrationens positiva effekter på tillväxt och välfärd bör integrationen av tillsynsansvar därför stärkas. Detta är särskilt viktigt för att säkerställa en jämn och bra överblick över en hel bankkoncern och dess generella tillstånd och skulle minska risken för olika tolkningar och motstridiga beslut på den enskilda enhetens nivå.
- (6) Kreditinstitutens stabilitet är i många fall fortfarande nära knuten till den medlemsstat där de är etablerade. Tvivel på den offentliga skuldens hållbarhet, utsikterna till ekonomisk tillväxt och kreditinstitutens bärkraft har skapat negativa marknadstrender som förstärker varandra. Detta kan leda till risker för vissa kreditinstituts bärkraft liksom för det finansiella systemets stabilitet inom euroområdet och unionen som helhet och kan medföra en tung börda för redan ansträngda offentliga finanser i de berörda medlemsstaterna.
- (7) Den europeiska tillsynsmyndigheten, (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades 2011 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) ⁽¹⁾ och det europeiska systemet för finansiell tillsyn, som inrättades genom artikel 2 i den förordningen, artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) ⁽²⁾ (Eiopa) och artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) ⁽³⁾ (Esma), har på ett betydande sätt förbättrat samarbetet mellan banktillsynsorganen inom unionen. EBA bidrar i betydande grad till skapandet av ett gemensamt regelverk för finansiella tjänster i unionen och har varit avgörande i det enhetliga genomförandet av den rekapitalisering av viktiga kreditinstitut i unionen som Eurotoppmötet enades om den 26 oktober 2011 i överensstämmelse med de riktlinjer och krav i samband med statligt stöd som kommissionen antagit.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (8) Europaparlamentet har vid olika tillfällen uppmanat att ett europeiskt organ ska vara direkt ansvarigt för vissa tillsynsuppgifter avseende finansiella institut, med början i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande *Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan* ⁽¹⁾ och dess meddelande av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽²⁾.
- (9) I Europeiska rådets slutsatser av den 29 juni 2012 uppmanas Europeiska rådets ordförande att utarbeta en särskild färdplan för en verklig ekonomisk och monetär union. Samma dag betonades det vid Eurotoppmötet att Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), när en effektiv gemensam tillsynsmekanism har inrättats, med deltagande av Europeiska centralbanken (ECB) för banker i euroområdet, efter ett ordinarie beslut skulle kunna rekapitalisera banker direkt, vilket förutsätter lämpliga villkor, inklusive efterlevnad av bestämmelserna om statsstöd.
- (10) Europeiska rådet konstaterade den 19 oktober 2012 att processen mot en fördjupad ekonomisk och monetär union måste bygga på unionens institutionella och rättsliga ram och kännetecknas av öppenhet och transparens gentemot medlemsstater som inte har euron som valuta och av respekt för den inre marknadens integritet. Det integrerade finansiella ramverket kommer att ha en gemensam tillsynsmekanism som så långt möjligt kommer att vara öppen för alla medlemsstater som vill delta.
- (11) En europeisk bankunion bör därför inrättas, underbyggd av ett heltäckande och detaljerat enhetligt regelverk för finansiella tjänster för hela den inre marknaden och bestående av en gemensam tillsynsmekanism och nya ramar för insättningsgarantier samt rekonstruktion och avveckling. Med tanke på de nära kopplingarna och samspelen mellan de medlemsstater som har euron som valuta bör bankunionen omfatta åtminstone alla medlemsstater i euroområdet. I syfte att upprätthålla och fördjupa den inre marknaden bör bankunionen också, så långt detta är institutionellt möjligt, vara öppen för andra medlemsstater.
- (12) Som ett första steg mot bankunionen bör en gemensam tillsynsmekanism säkerställa att unionens politik i fråga om tillsyn över kreditinstitut genomförs på ett enhetligt och effektivt sätt, att det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas lika på kreditinstitut i alla berörda medlemsstater och att kreditinstituten i fråga omfattas av tillsyn av högsta kvalitet, oaktat av andra hänsyn som inte rör tillsyn. I synnerhet måste den gemensamma tillsynsmekanismen vara förenlig med funktionssättet hos den inre marknaden för finansiella tjänster och med den fria rörligheten för kapital. En gemensam tillsynsmekanism är grunden för de följande stegen mot bankunionen. Detta avspeglar principen att ESM efter ett ordinarie beslut kommer att kunna rekapitalisera banker direkt när en effektiv gemensam tillsynsmekanism har inrättats. Europeiska rådet konstaterade i sina slutsatser den 13–14 december 2012 att "i ett sammanhang där banktillsynen faktiskt flyttas över till en gemensam tillsynsmekanism kommer det att krävas en gemensam rekonstruktionsmekanism som har tillräckliga befogenheter för att säkerställa att alla banker i de deltagande medlemsstaterna kan bli föremål för rekonstruktion med hjälp av lämpliga verktyg" och att "Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen bör grundas på bidrag från finanssektorn och innefatta lämpliga och effektiva säkerhetsarrangemang".
- (13) I egenskap av euroområdets centralbank med omfattande expertis i frågor rörande makroekonomi och finansiell stabilitet är ECB väl lämpat att utföra tydligt fastställda tillsynsuppgifter med fokus på att skydda stabiliteten i unionens finansiella system. I många medlemsstater ansvarar centralbankerna redan för banktillsynen. ECB bör därför tilldelas särskilda uppgifter rörande politik som rör tillsyn över kreditinstitut inom deltagande medlemsstater.
- (14) ECB och de nationella behöriga myndigheterna i medlemsstater som inte är deltagande medlemsstater (nedan kallade *icke deltagande medlemsstater*) bör ingå ett samförståndsavtal som i allmänna ordalag beskriver hur de kommer att samarbeta för att utföra sina tillsynsuppgifter i enlighet med unionsrätten i förhållande till de finansiella institut enligt denna förordning. I samförståndsavtalet kan man bland annat precisera innebörden av samråd i fråga om beslut av ECB som påverkar dotterföretag och filialer som är etablerade i icke deltagande medlemsstater och vars moderföretag är etablerat i en deltagande medlemsstat, samt samarbete i nödsituationer, inbegripet mekanismer för tidig varning i enlighet med de förfaranden som fastställs i tillämplig unionsrätt. Samförståndsavtalet bör ses över regelbundet.
- (15) ECB bör tilldelas de specifika tillsynsuppgifter som är avgörande för att säkerställa att unionens politik i fråga om tillsyn över kreditinstitut genomförs på ett enhetligt och effektivt sätt, medan de nationella myndigheterna bör fortsätta att ansvara för andra uppgifter. ECB:s uppgifter bör innefatta åtgärder till stöd för makroekonomisk stabilitet, om inte annat följer av särskilda arrangemang som återspeglar de nationella myndigheternas roll.
- (16) Det är avgörande för det finansiella systemets stabilitet att stora kreditinstitut är säkra och sunda. Erfarenheter på senare tid visar dock att även mindre kreditinstitut kan hota den finansiella stabiliteten. Därför bör ECB kunna utföra tillsynsuppgifter för alla kreditinstitut som har tillstånd i och filialer som är etablerade i deltagande medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

- (17) När ECB utför de uppgifter som den tilldelats bör den, utan att det påverkar målet att säkerställa kreditinstitutens säkerhet och sundhet, ta fullständig hänsyn till de skillnader som finns mellan kreditinstituten samt till deras storlek och affärsmödel, liksom de systemrelaterade fördelar som mångfald inom unionens banksektor innebär.
- (18) Utförandet av ECB:s uppgifter bör bidra särskilt till att säkerställa att kreditinstitut fullt ut bär samtliga kostnader som deras verksamhet orsakat för att undvika moraliska risker och överdrivet risktagande som uppkommer på grund av verksamheten. ECB bör ta full hänsyn till relevanta makroekonomiska förhållanden i medlemsstaterna, särskilt stabilitet i kreditförsörjningen och underlättande av produktiv verksamhet för ekonomin i stort.
- (19) Ingenting i denna förordning bör tolkas som en ändring av det redovisningsramverk som är tillämplig enligt andra unionsrättsakter och nationell rätt.
- (20) Att ge tillstånd på förhand för att starta verksamhet som kreditinstitut är en viktig tillsynsteknik för att säkerställa att sådan verksamhet endast utförs av aktörer med en sund ekonomisk bas, en organisation som kan hantera de särskilda riskerna med inlåning och kreditgivning, samt lämpligheten hos den ledning som utövar verksamheten. ECB bör därför ha till uppgift att ge tillstånd till kreditinstitut som ska etableras i en deltagande medlemsstat och bör ansvara för återkallande av tillstånd, om inte annat följer av särskilda arrangemang som återspeglar de nationella myndigheternas roll.
- (21) Utöver de villkor som föreskrivs i unionsrätten för beviljande av tillstånd för kreditinstitut och villkoren för återkallande av sådana tillstånd får medlemsstaterna för närvarande fastställa ytterligare villkor för tillstånd och villkor för återkallande av tillstånd. ECB bör därför fullgöra sin uppgift beträffande tillståndsgivning för kreditinstitut och återkallande av tillstånd vid överträdelse av nationell rätt efter ett förslag från den berörda nationella behöriga myndigheten, som bedömer om de tillämpliga bestämmelserna i den nationella rätten efterlevs.
- (22) En bedömning av en ny ägares lämplighet inför ett köp av en väsentlig andel i ett kreditinstitut är ett oundgängligt verktyg för att säkerställa att kreditinstitutens ägare alltid är lämpliga och finansiellt sunda. ECB är i egenskap av unionsinstitution väl lämpad att utföra en sådan bedömning utan att föreskriva onödiga begränsningar av den inre marknaden. ECB bör ha till uppgift att bedöma kreditinstituts förvärv och avyttringar av företag, utom i samband med rekonstruktion och avveckling av banker.
- (23) Efterlevnad av unionsbestämmelser som kräver att kreditinstitut har en viss kapitalnivå som skydd mot de inneboende riskerna i sin verksamhet, begränsning av exponeringen mot enskilda motparter, offentliggörande av information om kreditinstituts finansiella situation, förfogande över tillräckliga likvida medel för att tåla situationer med marknadsstress, och begränsning av skuldsättningen är en förutsättning för sunda kreditinstitut. ECB bör ha till uppgift att säkerställa efterlevnad av dessa bestämmelser, bland annat genom att bevilja godkännanden, tillstånd, avvikelser eller undantag för de syften som avses i dessa bestämmelser.
- (24) Viktiga tillsynsverktyg är ytterligare kapitalbuffertar, inklusive en kapitalbevarande buffert, en kontracyklisk kapitalbuffert för att säkerställa att kreditinstituten under perioder av ekonomisk tillväxt ackumulerar en tillräcklig kapitalbas som är tillräcklig för att täcka förluster under kritiska perioder, buffertar för globala och andra systemviktiga institut, samt andra åtgärder i syfte att hantera systemrisker eller makrorisker. För att säkerställa full samordning då nationella behöriga myndigheter eller nationella utsedda myndigheter föreskriver sådana åtgärder bör ECB på vederbörligt sätt underrättas. Dessutom bör ECB ha möjlighet att vid behov ställa högre krav och vidta striktare åtgärder, i nära samordning med nationella myndigheter. Bestämmelserna i denna förordning om åtgärder i syfte att hantera systemrisker eller makrorisker påverkar inte några samordningsförfaranden som föreskrivs i andra akter i unionsrätten. Nationella behöriga myndigheter eller nationella utsedda myndigheter och ECB ska agera i fråga om varje samordningsförfarande som föreskrivs i sådana akter efter att ha följt de förfaranden som föreskrivs i denna förordning.
- (25) Ett kreditinstituts säkerhet och sundhet beror också på avsättningen av tillräckligt internt kapital, med beaktande av de risker som det kan utsättas för, och på tillgången på lämpliga interna organisationsstrukturer och företags styrformer. ECB bör därför ha till uppgift att ställa krav som säkerställer att kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna har effektiva styrformer, processer och mekanismer, inbegripet strategier och metoder för att utvärdera om det interna kapitalet är tillräckligt. Om det finns brister bör ECB också ha till uppgift att införa ytterligare lämpliga krav, däribland ytterligare kapitalbaskrav, särskilda krav på utlämnande av uppgifter och särskilda likviditetskrav.
- (26) Risker för kreditinstituts säkerhet och sundhet kan uppstå både för ett enskilt kreditinstitut och för en bankkoncern eller ett finansiellt konglomerat. Särskilda tillsynsformer för att mildra dessa risker är viktiga för att säkerställa att kreditinstituten är säkra och sunda. Utöver tillsyn över enskilda kreditinstitut bör ECB:s uppgifter innefatta gruppbaserad tillsyn, extra tillsyn, tillsyn över finansiella holdingföretag och tillsyn över blandade finansiella holdingföretag, exklusive tillsyn över försäkringsföretag.

- (27) För att bevara finansiell stabilitet måste en försämring av ett instituts finansiella och ekonomiska situation åtgärdas i ett tidigt skede. ECB bör ha till uppgift att göra tidiga ingripanden i enlighet med tillämplig unionsrätt. Banken bör dock samordna sitt tidiga ingripande med relevanta rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter. Så länge nationella myndigheter fortfarande har befogenhet att rekonstruera och avveckla kreditinstitut bör ECB dessutom på lämpligt sätt samordna med de berörda nationella myndigheterna för att säkerställa samsyn om respektive ansvarsområde i händelse av en kris, särskilt i samband med de gränsöverskridande krishanteringsgrupperna och de framtida rekonstruktions- och avvecklingskollegier som inrättas för detta ändamål.
- (28) Tillsynsuppgifter som inte tilldelas ECB bör förbli hos de nationella myndigheterna. Sådana uppgifter bör omfatta befogenheten att ta emot anmälningar från kreditinstitut rörande etableringsrätten och det fria tillhandahållandet av tjänster, att utöva tillsyn över organ som inte omfattas av definitionen av kreditinstitut enligt unionsrätten, men som enligt nationell rätt omfattas av samma tillsyn som kreditinstitut, att utöva tillsyn över kreditinstitut från tredjeländer som etablerar en filial eller tillhandahåller gränsöverskridande tjänster i unionen, att utöva tillsyn över betaltjänster, att utföra löpande kontroller av kreditinstitut, att fylla funktionen som behörig myndighet för kreditinstitut avseende marknader för finansiella instrument samt motverka att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, samt konsumentskydd.
- (29) ECB bör, när så är lämpligt, samarbeta fullt ut med de nationella myndigheter som ansvarar för att säkra en hög nivå på konsumentskyddet och kampen mot penningtvätt.
- (30) ECB bör utföra de uppgifter som den tilldelas i syfte att säkerställa kreditinstitutens säkerhet och sundhet och det finansiella systemets stabilitet i unionen liksom i de enskilda deltagande medlemsstaterna samt den inre marknadens enhetlighet och integritet och därmed också säkerställa skyddet för insättare och förbättra den inre marknadens funktion, i enlighet med det enhetliga regelverket för finansiella tjänster inom unionen. ECB bör i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till principerna om jämlikhet och icke-diskriminering.
- (31) Överföringen av tillsynsuppgifterna till ECB bör vara förenlig med ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn och dess underliggande mål att utveckla det enhetliga regelverket och göra tillsynsmetoderna mer enhetliga i hela unionen. Samarbete mellan banktillsynsorgan och försäkrings- och värdepappersmarknadens tillsynsorgan är viktigt för att hantera frågor av gemensamt intresse och för att säkerställa en tillfredsställande tillsyn över kreditinstitut som även är verksamma inom försäkrings- och värdepapperssektorerna. ECB bör därför vara ålagd att ha ett nära samarbete med EBA, Esma och Eiopa inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn. ECB bör fullgöra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och utan att det påverkar behörigheten och arbetsuppgifterna för andra deltagare i det europeiska systemet för finansiell tillsyn. ECB bör också vara ålagt att samarbeta med relevanta rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter och faciliteter som direkt eller indirekt finansierar offentligt ekonomiskt stöd.
- (32) ECB bör utföra sina uppgifter under iakttagande av och i överensstämmelse med unionsrätten, däribland hela unionens primärrätt och sekundärrätt, kommissionens beslut på området statligt stöd, konkurrensregler och koncentrationskontroll samt det enhetliga regelverk som gäller för alla medlemsstater. EBA har fått i uppgift att utarbeta förslag till tekniska standarder och utfärda riktlinjer och rekommendationer som säkerställer enhetlighet i tillsynen och en konsekvent tillämpning av resultaten av tillsynen inom unionen. ECB bör inte ersätta EBA när det gäller att utföra dessa uppgifter och bör därför utöva befogenhet att anta förordningar i enlighet med artikel 132 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i överensstämmelse med unionsakter som antagits av kommissionen på grundval av utkast framtagna av EBA, och om inte annat följer av artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (33) Vid behov bör ECB ingå samförståndsavtal med behöriga myndigheter som ansvarar för marknader för finansiella instrument där det i allmänna termer beskrivs hur de ska samarbeta med varandra vid utförandet av sina tillsynsuppgifter enligt unionsrätten när det gäller de finansiella institut enligt denna förordning. Sådana avtal ska göras tillgängliga för Europaparlamentet, rådet och behöriga myndigheter i samtliga medlemsstater.
- (34) ECB bör, vid utförandet av sina uppgifter och vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter, tillämpa de materiella regler som rör tillsyn av kreditinstitut. Dessa regler utgörs av tillämplig unionsrätt, i synnerhet direkt tillämpliga förordningar eller direktiv, såsom de om kapitalkrav för kreditinstitut och om finansiella konglomerat. Om de materiella regler som rör tillsyn av kreditinstitut fastställs i direktiv bör ECB tillämpa den nationella lagstiftning i vilken dessa direktiv är införlivade. Om den tillämpliga unionsrätten utgörs av förordningar bör ECB på de områden där dessa förordningar, på dagen för ikraftträdandet av denna förordning, uttryckligen ger utrymme för olika alternativ för medlemsstaterna tillämpa den nationella lagstiftningen som utnyttjar sådana alternativ. Dessa alternativ bör tolkas så att de utesluter sådana alternativ som endast är tillgängliga för de behöriga eller utsedda myndigheterna. Detta påverkar inte principen om EUs rättens företräde. Härav följer att Europeiska centralbanken, när den antar riktlinjer eller rekommendationer eller när den fattar beslut, bör utgå ifrån och agera i överensstämmelse med tillämplig bindande unionsrätt.

- (35) Inom ramen för de uppgifter som ECB tilldelats tilldelar nationell rätt de nationella behöriga myndigheterna vissa befogenheter som för närvarande inte krävs enligt unionsrätten, bland annat vissa befogenheter gällande tidiga ingripanden och förebyggande åtgärder. ECB bör kunna kräva att de nationella myndigheterna i deltagande medlemsstater använder dessa befogenheter i syfte att säkerställa utövandet av fullständig och effektiv tillsyn inom den gemensamma tillsynsmekanismen.
- (36) Vid en överträdelse bör det för att säkerställa att kreditinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag tillämpar tillsynsreglerna och tillsynsbesluten föreläggas effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner. I enlighet med artikel 132.3 i EUF-fördraget och rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ⁽¹⁾ har ECB rätt att förelägga företag sanktionsavgifter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut. För att Europeiska centralbanken ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt när det gäller att verkställa tillsynsregler som föreskrivs i direkt tillämplig unionsrätt bör den dessutom ha rätt att förelägga kreditinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag sanktionsavgifter om de bryter mot de reglerna. Nationella myndigheter bör även fortsättningsvis kunna förelägga sanktioner om de förpliktelser som föreskrivs i nationell rätt som införlivar unionens direktiv inte fullgörs. Om Europeiska centralbanken anser att det krävs ytterligare sanktioner för att den ska kunna utföra sina uppgifter bör den kunna hänskjuta ärendet till nationella behöriga myndigheter för detta ändamål.
- (37) Nationella tillsynsorgan har viktig och väletablerad sakkunskap om tillsyn över kreditinstitut inom sitt territorium och vad gäller deras ekonomiska, organisatoriska och kulturella karaktärsdrag. De har skapat en stor organisation för detta med specialiserad och högt kvalificerad personal. För att säkerställa högkvalitativ tillsyn på unionsnivå, bör nationella behöriga myndigheter vara ansvariga för att bistå ECB vid förberedelserna och genomförandet av alla åtgärder i samband med ECB:s utövande av tillsyn. Detta bör i synnerhet gälla den löpande bedömningen av en kreditinstituts situation och tillhörande inspektioner på plats.
- (38) Kriterierna i denna förordning som definierar omfattningen av institut som är mindre betydande bör tillämpas på högsta konsolideringsnivå inom de deltagande medlemsstaterna på grundval av konsoliderade uppgifter. Om ECB utför de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning när det gäller en grupp av kreditinstitut som inte är mindre betydande på konsoliderad basis, bör den utföra dessa uppgifter på konsoliderad basis med hänsyn till gruppen av kreditinstitut och på individuell basis med hänsyn till bankdotterföretag och bankfilialer inom gruppen vilka är etablerade i deltagande medlemsstater.
- (39) Kriterierna i denna förordning som definierar omfattningen av institut som är mindre betydande bör specificeras i en ram som antas och offentliggörs av ECB i samråd med nationella behöriga myndigheter. På denna grundval bör ECB ha ansvaret för att tillämpa dessa kriterier samt för att, genom sina egna beräkningar, kontrollera huruvida dessa kriterier är uppfyllda. ECB:s begäran om information för att utföra sin beräkning bör inte tvinga instituten att tillämpa redovisningsramar som avviker från de ramverk som är tillämpliga på dem i enlighet med andra unionsrättsakter och nationell rätt.
- (40) Om ett kreditinstitut har bedömts vara betydande eller mindre betydande bör denna bedömning i allmänhet inte ändras oftare än en gång var tolfte månad, utom när det har skett strukturella förändringar i bankkoncernerna, som exempelvis fusioner eller avyttringar.
- (41) När ECB, efter en anmälan från en behörig nationell myndighet, beslutar huruvida ett institut är av väsentlig betydelse för den inhemska ekonomin och därför bör övervakas av ECB, ska ECB beakta alla relevanta omständigheter, inbegripet hänsyn till likvärdiga förutsättningar.
- (42) När det gäller tillsyn över gränsöverskridande kreditinstitut som är verksamma både inom och utanför euroområdet bör ECB ha ett nära samarbete med icke deltagande medlemsstaters behöriga myndigheter. Som behörig myndighet bör ECB omfattas av tillhörande förpliktelse att samarbeta och utbyta information enligt unionsrätten och bör delta fullt ut i tillsynskollegierna. Eftersom det medför klara fördelar i form av finansiell stabilitet och hållbar marknadsintegration att ha en unionsinstitution som utövar tillsyn bör det dessutom vara möjligt för medlemsstater som inte har euron som valuta att delta i den gemensamma tillsynsmekanismen. För att tillsynsuppgifterna ska kunna utföras på ett effektivt sätt krävs det dock att tillsynsbesluten genomförs fullt ut och utan dröjsmål. Medlemsstater som önskar delta i den gemensamma tillsynsmekanismen bör därför säkerställa att deras nationella behöriga myndigheter kommer att foga sig efter och vidta alla de åtgärder som ECB begär i samband med kreditinstitut. ECB bör kunna etablera ett nära samarbete med behöriga myndigheter i en medlemsstat som inte har euron som valuta. ECB bör åläggas att inleda samarbetet om villkoren i denna förordning är uppfyllda.
- (43) Mot bakgrund av att deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta saknar företrädare i ECB-rådet så länge som de inte har infört euron i enlighet med EUF-fördraget och de inte fullt ut kan dra nytta av andra mekanismer som står till buds för medlemsstater som

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.

har euron som valuta, föreskrivs i denna förordning kompletterande skyddsåtgärder för beslutsprocessen. Dessa skyddsåtgärder, i synnerhet möjligheten för deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta att begära ett omedelbart upphörande av det nära samarbetet efter att informerat ECB-rådet sin motiverade invändning om ett utkast till beslut från tillsynsnämnden, bör dock tillämpas i vederbörligen motiverade undantagsfall. De bör endast användas så länge som dessa särskilda omständigheter föreligger. Skyddsåtgärderna är en följd av de särskilda omständigheter de deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta befinner sig i enligt denna förordning eftersom de saknar företrädare i ECB-rådet och inte fullt ut kan dra nytta av andra mekanismer som står till buds för medlemsstater som har euron som valuta. Därför kan inte och bör inte skyddsåtgärderna tolkas som ett prejudikat för andra områden för unionens politik.

- (44) Ingenting i denna förordning bör på något sätt ändra det nuvarande ramverket för förändring av associationsform för dotterföretag eller filialer och tillämpningen av denna ram eller uppfattas eller tillämpas som incitament för en sådan förändring. I detta avseende bör de nationella behöriga myndigheternas ansvarsområde i icke deltagande medlemsstater respekteras till fullo, så att dessa myndigheter fortsätter att disponera över tillräckliga verktyg och befogenheter för tillsyn över kreditinstitut med verksamhet på deras territorium för att ha kapacitet att fullgöra sitt ansvar och effektivt skydda den finansiella stabiliteten och allmänintresset. För att bistå de behöriga myndigheterna i fullgörandet av sina skyldigheter bör dessutom information om förändringar i den rättsliga formen för dotterföretag eller filialer lämnas i god tid till insättare och behöriga myndigheter.
- (45) ECB bör ha de tillsynsbefogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter. Unionsrätten om tillsyn över kreditinstitut föreskriver vissa befogenheter som ska tilldelas de behöriga myndigheter som medlemsstaterna utsett för ändamålet. I den mån som dessa befogenheter faller inom ramen för de tillsynsuppgifter som ECB tilldelas bör ECB anses vara behörig myndighet för deltagande medlemsstater och ha de befogenheter som behöriga myndigheter ges genom unionsrätten. Detta inbegriper befogenheter som genom de akterna ges till behöriga myndigheter i hem- och värdmedlemsstaterna och de befogenheter som utsedda myndigheter ges.
- (46) ECB bör ha tillsynsbefogenheter att avsätta en ledamot i ett ledningsorgan i enlighet med denna förordning.
- (47) För att effektivt kunna utföra sina uppgifter bör ECB ha möjlighet att begära in all nödvändig information samt genomföra utredningar och inspektioner på plats, när så är lämpligt i samarbete med nationella behöriga myndigheter. ECB och de nationella behöriga myndigheterna bör

ha tillgång till samma information utan att kreditinstituten blir föremål för dubbla rapporteringskrav.

- (48) Rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient är en av unionsrättens grundläggande principer och skyddar konfidentialiteten i kommunikationen mellan fysiska eller juridiska personer och deras juridiska rådgivare, i enlighet med villkoren i rättspraxis från Europeiska unionens domstol.
- (49) När ECB behöver begära information från en person som är etablerad i en icke deltagande medlemsstat men tillhör ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag etablerat i en deltagande medlemsstat, eller på vilken ett sådant kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag har lagt ut operativa uppgifter eller verksamheter och en sådan begäran om information inte är tillämplig och verkställbar i den icke deltagande medlemsstaten, bör ECB samordna med den behöriga myndigheten i den berörda icke deltagande medlemsstaten.
- (50) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av föreskrifterna i artiklarna 34 och 42 i protokoll (nr 4) om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget (nedan kallat *stadgan för ECBS och ECB*). Akter som ECB antar med stöd av denna förordning bör inte medföra rättigheter eller ålägga skyldigheter i icke deltagande medlemsstater, utom i de fall då sådana akter står i överensstämmelse med tillämplig unionsrätt, i enlighet med detta protokoll och protokoll (nr 15) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget.
- (51) I de fall kreditinstitut utövar sin etableringsrätt eller rätt att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat eller om flera enheter i en koncern är etablerade i olika medlemsstater föreskriver unionsrätt särskilda förfaranden och regler för hur befogenhetsområdena ska fördelas mellan de berörda medlemsstaterna. I den mån ECB tar över vissa tillsynsuppgifter för alla deltagande medlemsstater bör de förfarandena och fördelningsreglerna inte gälla utövandet av etableringsrätten eller rätten att tillhandahålla tjänster i en annan deltagande medlemsstat.
- (52) ECB bör vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning och vid begäran om assistans från nationella behöriga myndigheter ta vederbörlig hänsyn till en rättvis balans mellan alla deltagande myndigheter i enlighet med det ansvar för enskild, undergruppskonsoliderad och gruppbaserad tillsyn som anges i tillämplig unionsrätt.

- (53) Ingenting i denna förordning bör tolkas som att ECB tilldelas befogenhet att ålägga andra fysiska eller juridiska personer än kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag sanktioner, utan att det påverkar ECB:s befogenheter att begära att nationella behöriga myndigheter vidtar åtgärder för att säkerställa att lämpliga sanktioner föreläggs.
- (54) Eftersom ECB är inrättat genom fördragen är det en institution för hela unionen. ECB bör i sitt beslutsfattande vara bunden av unionsbestämmelserna och av allmänna principer om rättssäkerhet och transparens. Rätten för adressaterna för ECB:s beslut att bli hörda bör respekteras fullt ut liksom deras rätt att begära omprövning av ECB:s beslut i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning.
- (55) Tilldelningen av tillsynsuppgifterna innebär ett stort ansvar för ECB att bevara den finansiella stabiliteten i unionen och att använda sina tillsynsbefogenheter på det sätt som är mest effektivt och proportionellt. En överföring av tillsynsbefogenheter från medlemsstaterna till unionen måste balanseras av lämpliga krav på transparens och ansvarsutkrävande. ECB bör därför vara ansvarigt för hur dessa uppgifter utförs inför Europaparlamentet och rådet, som är institutioner med demokratisk legitimitet som företräder unionens befolkning och medlemsstaterna. Detta bör inbegripa regelbunden rapportering och besvarande av frågor från Europaparlamentet, i enlighet med dess arbetsordning, och från Eurogruppen i enlighet med Eurogruppens förfaranden. Rapporteringsskyldigheten bör omfattas av relevanta krav på tystnadsplikt.
- (56) Europeiska centralbanken bör också till de nationella parlamenten i deltagande medlemsstater överlämna de rapporter den tillställer Europaparlamentet och rådet. De deltagande medlemsstaternas nationella parlament bör ha möjlighet att tillställa ECB eventuella synpunkter eller frågor angående utförandet av tillsynsuppgifterna, som ECB får besvara. I dessa nationella parlaments arbetsordningar bör man beakta detaljerna kring relevanta förfaranden och system för att tillställa ECB synpunkter eller frågor. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas synpunkter eller frågor som rör återkallande av tillstånd för kreditinstitut beträffande vilka åtgärder som är nödvändiga för rekonstruktion och avveckling eller för att bevara den finansiella stabiliteten som redan har vidtagits av de nationella myndigheterna i enlighet med det förfarande som anges i denna förordning. Det nationella parlamentet i en deltagande medlemsstat bör också kunna uppmana ordföranden eller en företrädare för tillsynsnämnden att delta i en diskussion som rör tillsynen av kreditinstitut i denna medlemsstat tillsammans med en företrädare för den nationella behöriga myndigheten. Denna roll för de nationella parlamenten är lämplig med hänsyn till de potentiella konsekvenser som tillsyns-åtgärder kan ha på de offentliga finanserna, kreditinstituten, deras kunder och anställda och på marknaderna i de deltagande medlemsstaterna. I de fall nationella behöriga myndigheter vidtar åtgärder enligt denna förordning bör förfarandena för ansvarsutkrävande enligt nationell rätt fortsätta att gälla.
- (57) Denna förordning påverkar inte Europaparlamentets rätt att inrätta ett tillfälligt undersökningsutskott för att utreda påstådda överträdelser eller administrativa missförhållanden vid genomförandet av unionsrätt, enligt artikel 226 i EUF-fördraget, eller utförandet av politisk kontroll i enlighet med fördragen, inbegripet Europaparlamentets rätt att inta en ståndpunkt eller anta en resolution i ärenden som den finner lämpliga.
- (58) I sitt agerande bör ECB följa principerna om rättssäkerhet och öppenhet.
- (59) I den förordning som avses i artikel 15.3 i EUF-fördraget bör det fastställas närmare föreskrifter som gör det möjligt att få tillgång till handlingar som innehåller av ECB till följd av utförandet av tillsynsuppgifterna i enlighet med EUF-fördraget.
- (60) I enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget ska Europeiska unionens domstol granska lagligheten av bland annat ECB:s akter, med undantag för rekommendationer och yttranden, som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje part.
- (61) I enlighet med artikel 340 i EUF-fördraget bör ECB ersätta skada som orsakats av banken själv eller av dess anställda under tjänsteutövning i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Detta bör inte påverka de nationella behöriga myndigheternas ansvar för att ersätta skada som orsakats av dem eller av deras anställda under tjänsteutövning i enlighet med nationell lagstiftning.
- (62) Enligt artikel 342 i EUF-fördraget bör ECB tillämpa rådets förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾.
- (63) När Europeiska centralbanken beslutar om huruvida de berörda personernas rätt att få tillgång till akten bör begränsas bör den respektera de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.

⁽¹⁾ EGT L 7, 6.10.1958, s. 385.

- (64) ECB bör ge fysiska och juridiska personer möjlighet att begära en omprövning av beslut som fattas enligt de befogenheter som banken tilldelas genom denna förordning och som är riktade till dessa personer eller som direkt och personligen berör dem. Omfattningen av omprövningen bör hänföra sig till den processrättsliga och materiella överensstämmelsen av sådana beslut med denna förordning med respekt för ECB:s utrymme för bedömning av möjligheten att fatta dessa beslut. För detta ändamål och av processekonomiska skäl bör ECB inrätta en administrativ omprövningsnämnd för att genomföra denna interna omprövning. Vid sammansättning av denna nämnd bör ECB-rådet utse välrenommerade personer. I sitt beslut bör ECB-rådet i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk och könsmässig avvägning uppnås mellan medlemsstaterna. Omprövningsförfarandet bör föreskriva en skyldighet för tillsynsnämnden att vid behov ompröva sitt tidigare utkast till beslut.
- (65) I enlighet med artikel 127.1 i EUF-fördraget ansvarar ECB för att bedriva penningpolitik i syfte att upprätthålla prisstabilitet. Målet med utförande av tillsynsuppgifter är att skydda kreditinstitutens säkerhet och sundhet och det finansiella systemets stabilitet. De bör därför utföras helt åtskilda för att undvika intressekonflikter och för att säkerställa att varje uppgift utförs i enlighet med tillämpliga mål. ECB bör kunna säkerställa att ECB-rådet kan utföra sina monetära uppgifter helt avskilt från sina tillsynsuppgifter. En sådan avgränsning bör åtminstone inbegripa helt separata möten och dagordningar.
- (66) Den organisatoriska åtskillnaden mellan personalen bör gälla samtliga funktioner som behövs för en oberoende penningpolitik och bör säkerställa att utövandet av de uppgifter som tilldelas enligt denna förordning till fullo omfattas av demokratisk ansvarsutkrävbarhet och överinseende i enlighet med denna förordning. Den personal som utför de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning bör rapportera till tillsynsnämndens ordförande.
- (67) Det bör särskilt, inom ECB, inrättas en tillsynsnämnd som ansvarar för att ta fram beslut i tillsynsärenden och som spänner över de nationella tillsynsorganens särskilda sakkunskap. Tillsynsnämnden bör därför ledas av en ordförande, ha en vice ordförande och inkludera företrädare för ECB och de nationella behöriga myndigheterna. Utnämningarna till tillsynsnämnden i enlighet med denna förordning bör respektera principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och kvalifikationer. Alla tillsynsnämndens ledamöter bör i god tid och fullständigt informeras om punkterna på dagordningen för mötena i syfte att underlätta effektiviteten i diskussionen och beslutsprocessen för utkast.
- (68) Tillsynsnämnden bör vid fullgörandet av sina uppgifter ta hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter i de deltagande medlemsstaterna och bör bedriva sin verksamhet i hela unionens intresse.
- (69) Med full respekt för de institutionella arrangemang och det omröstningsförfarande som fastställs i fördragen bör tillsynsnämnden vara ett oundgängligt organ i samband med utförandet av ECB:s tillsynsuppgifter, vilket är uppgifter som hittills alltid har hört till de nationella behöriga myndigheternas ansvarsområde. Därför bör rådet ges befogenhet att anta ett genomförandebeslut om utnämning av tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande. Efter det att tillsynsnämnden tillfrågats bör ECB förelägga Europaparlamentet ett förslag till utnämning av ordförande och vice ordförande för godkännande. Efter godkännandet av detta förslag bör rådet anta detta genomförandebeslut. Ordföranden bör utses på grundval av ett öppet urvalsförfarande, vilket Europaparlamentet och rådet på vederbörligt sätt bör hållas underrättade om.
- (70) För att tillåta en lämplig rotation samtidigt som ordförandens fulla oberoende säkerställs bör dennes mandatperiod inte vara längre än fem år och bör inte kunna förnyas. För att säkerställa full samordning med EBA:s verksamhet och med unionens tillsynspolitik bör tillsynsnämnden ha möjlighet att bjuda in EBA och kommissionen som observatörer. Den europeiska rekonstruktionsmyndighetens ordförande bör, när denna myndighet inrättats, delta som observatör i tillsynsnämndens möten.
- (71) Tillsynsnämnden bör bistås av en styrkommitté med en mer begränsad sammansättning. Styrkommittén bör förbereda tillsynsnämndens sammanträden, fullgöra sina uppgifter uteslutande i hela unionens intresse och arbeta med tillsynsnämnden på ett fullständigt transparent sätt.
- (72) ECB-rådet bör bjuda in företrädarna för de deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta närhelst ECB-rådet överväger att motsätta sig ett utkast till beslut som har utarbetats av tillsynsnämnden eller närhelst de berörda nationella behöriga myndigheterna har meddelat ECB-rådet sin motiverade invändning om ett utkast till beslut från tillsynsnämnden, om detta beslut riktar sig till de nationella myndigheterna och avser kreditinstitut från deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta.
- (73) För att säkerställa en åtskillnad mellan penningpolitik och tillsynsuppgifter bör ECB vara skyldigt att inrätta en medlingspanel. Inrättandet av medlingspanelen och särskilt dess sammansättning bör säkerställa att panelen löser skiljaktiga meningar på ett välavvägt sätt i hela unionens intresse.

- (74) Tillsynsnämnden, styrkommittén och den personal i ECB som utför tillsynsuppgifterna ska iakttä krav på tystnadsplikt. Liknande krav bör gälla för utbyte av information med ECB-personal som inte medverkar i tillsynsverksamheten. Detta bör inte hindra att ECB utbyter information inom de gränser och på de villkor som anges i tillämplig unionslagstiftning, inbegripet med kommissionen för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget och enligt unionsrätten om förbättrad ekonomisk och finanspolitisk tillsyn.
- (75) För att kunna utföra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt sätt bör ECB utföra de tillsynsuppgifter som den tilldelas helt oberoende, särskilt från otillbörlig politisk påverkan och påverkan av branschen, vilket skulle påverka dess operativa oavhängighet.
- (76) Användningen av karenstider i tillsynsmyndigheterna utgör en viktig faktor för att säkerställa effektivitet och oberoende för den tillsyn som genomförs av dessa myndigheter. I detta syfte bör ECB, utan att det påverkar tillämpningen av strängare nationella regler, bygga upp och upprätthålla övergripande och formella förfaranden, inbegripet proportionerliga översynsperioder, för att i förväg bedöma och förebygga eventuella konflikter med den gemensamma tillsynsmekanismens/ECB:s berättigade intresse om en före detta ledamot av tillsynsnämnden börjar arbeta inom den banksektor han eller hon en gång övervakade.
- (77) ECB bör ha tillräckliga resurser för att kunna utöva tillsynen på ett effektivt sätt. Resurserna bör erhållas på ett sätt som säkerställer ECB:s oberoende från otillbörlig påverkan av nationella behöriga myndigheter och marknadsaktörer, och penningpolitiska uppgifter och tillsynsuppgifter bör hållas åtskilda. Kostnaderna för tillsynen ska bäras av de enheter som är föremål för den. Den tillsyn som ECB utövar bör därför finansieras genom årliga avgifter från kreditinstitut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna. ECB bör även kunna ta ut avgifter från filialer som etablerats i en deltagande medlemsstat av ett kreditinstitut som är etablerat i en icke deltagande medlemsstat för att täcka de utgifter som ECB ådrar sig i samband med utförandet av sina uppgifter som värdtillsynsorgan för dessa filialer. Om tillsyn över ett kreditinstitut eller en filial utövas gruppbaserat bör avgiften tas ut på högsta nivån av ett kreditinstitut inom den berörda koncernen med etablering i deltagande medlemsstater. Eventuella dotterföretag som är etablerade i icke deltagande medlemsstater bör undantas från beräkningen av avgifterna.
- (78) Om ett kreditinstitut tas med i gruppbaserad tillsyn bör avgiften beräknas på högsta konsolideringsnivå i de deltagande medlemsstaterna och fördelas på de kreditinstitut som är etablerade i en deltagande medlemsstat och omfattas av den gruppbaserade tillsynen, grundat på objektiva kriterier som hör samman med betydelse och riskprofil, inbegripet de riskvägda tillgångarna.
- (79) Effektiv tillsyn kräver välmotiverad, välutbildad och opartisk personal. För att skapa en verkligt integrerad tillsynsmekanism bör det ges möjlighet till lämpligt utbyte och utstationering av personal med och mellan alla deltagande medlemsstaters nationella behöriga myndigheter och ECB. För att säkerställa kontinuerlig inbördes kontroll, särskilt när det gäller tillsyn över stora kreditinstitut, bör ECB kunna begära att nationella tillsynsgrupper även låter personal från andra deltagande medlemsstaters behöriga myndigheter medverka, så att tillsynsgrupper med geografisk mångfald och specifik expertis och profil kan inrättas. Utbytet och utstationeringen av personal bör skapa en gemensam tillsynskultur. ECB bör regelbundet informera om hur många personer från de deltagande medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter som är utstationerade vid ECB för den gemensamma tillsynsmekanismens räkning.
- (80) Med hänsyn till banktjänsternas globalisering och den ökade betydelsen av internationella standarder bör ECB utföra sina uppgifter med iakttagande av internationella standarder och i dialog och nära samarbete med tillsynsorgan utanför unionen utan att överlappa EBA:s internationella roll. ECB bör ha befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter och förvaltningar i tredjeländer och med internationella organisationer i samordning med EBA och med fullt beaktande av medlemsstaternas och unionsinstitutionernas befintliga roller och respektive befogenheter.
- (81) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ är tillämpliga på ECB:s behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (82) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som görs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)⁽³⁾ är tillämplig på ECB. ECB har antagit beslut

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

ECB/2004/11⁽¹⁾ om villkor och närmare bestämmelser för utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning av Europeiska centralbanken.

- (83) För att säkerställa att den tillsyn som utövas över kreditinstitut är av högsta kvalitet, fri från andra icke tillsynsmässiga hänsyn, och att negativa marknadstrender som förstärker varandra som berör kreditinstitut och medlemsstater hanteras i tid och på ett effektivt sätt bör ECB börja utföra de särskilda tillsynsuppgifterna så snart som möjligt. Överföringen av tillsynsuppgifterna från nationella tillsynsorgan till ECB kräver emellertid viss förberedelse. Därför bör det föreskrivas en lämplig infasningsperiod.
- (84) När ECB antar de närmare operativa arrangemangen för genomförandet av de uppgifter den tilldelas genom denna förordning bör den besluta om övergångsbestämmelser som säkerställer slutförandet av pågående tillsynsförfaranden, inbegripet alla antagna beslut och/eller åtgärder eller utredningar som påbörjats innan denna förordning trädde i kraft.
- (85) I sitt meddelande av den 28 november 2012 *En plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union* angav kommissionen att man skulle "kunna ändra artikel 127.6 i EUF-fördraget för att göra det ordinarie lagstiftningsförfarandet tillämpligt och undanröja vissa av de rättsliga begränsningar som denna för närvarande medför när det gäller utformningen av den gemensamma övervakningsmekanismen (t.ex. att den ska omfatta en direkt och oåterkallelig opt-in för medlemsstater som inte har euron som valuta, som går utöver ett "nära samarbete", bevilja att medlemsstater utanför euroområdet som deltar i mekanismen ges helt lika rättigheter i ECB:s beslutsfattande och att man går ännu längre i den interna uppdelningen av beslutsfattande vad gäller penningpolitiken och tillsynsverksamheten)". Kommissionen angav även att en "punkt som bör åtgärdas är behovet av en förstärkning av det demokratiska ansvarsutkrävandet när det gäller ECB:s verksamhet som tillsynsorgan för bankerna". I EU-fördraget fastställs det att förslag till ändringar av fördragen får föreläggas av varje medlemsstats regering, Europaparlamentet eller kommissionen och gälla vilken aspekt som helst av fördragen.
- (86) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, näringsfrihet, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, och måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (87) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att skapa ett effektivt och ändamålsenligt system för en unionsinstitutions utövande av specifik tillsyn över kreditinstitut

och trygga en konsekvent tillämpning av det enhetliga regelverket på kreditinstitut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av bankmarknadens alleuropeiska struktur och inverkan av kreditinstitutskonkurser på andra medlemsstater, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom denna förordning tilldelas Europeiska centralbanken (ECB) särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut i syfte att bidra till kreditinstitutens säkerhet och sundhet och det finansiella systemets stabilitet inom unionen och inom varje medlemsstat med fullständig hänsyn till och skyldighet att beakta den inre marknadens enhetlighet och integritet, på grundval av likabehandling av kreditinstitut i syfte att förebygga regelarbiterage.

De institutioner som avses i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag⁽²⁾ är undantagna från de tillsynsuppgifter som ECB tilldelas i enlighet med artikel 4 i denna förordning. ECB:s tillsynsuppgifter ska begränsas till att omfatta tillsyn av kreditinstitut i enlighet med denna förordning. Denna förordning ska inte tilldela ECB några andra tillsynsuppgifter, såsom uppgifter som avser tillsyn över centrala motparter.

Vid genomförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska ECB, utan att det påverkar målet att säkerställa kreditinstitutens säkerhet och sundhet, ta fullständig hänsyn till olika typer av kreditinstitut, deras storlek och affärsmodeller.

ECB:s åtgärder, förslag eller politik får varken direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för tillhandahållande av banktjänster eller finansiella tjänster i någon valuta.

Denna förordning påverkar inte det ansvar och tillhörande befogenheter som de deltagande medlemsstaternas behöriga myndigheter har när det gäller att utföra tillsynsuppgifter som inte tilldelas ECB genom denna förordning.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens beslut ECB/2004/11 av den 3 juni 2004 om villkor och närmare bestämmelser för utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeriverksamhet av Europeiska centralbanken för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen (EUT L 230, 30.6.2004, s. 56.)

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

Denna förordning påverkar inte heller det ansvar och tillhörande befogenheter som de deltagande medlemsstaternas behöriga eller utsedda myndigheter har när det gäller att tillämpa makrotillsynsverktyg som inte föreskrivs i tillämpliga akter i unionsrätten.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat vars valuta är euron eller en medlemsstat vars valuta inte är euron men som har etablerat ett nära samarbete i enlighet med artikel 7,
2. *nationell behörig myndighet*: en nationell behörig myndighet som har utsetts av en deltagande medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag⁽¹⁾ och direktiv 2013/36/EU.
3. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut så som de definieras i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013,
4. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt holdingföretag så som det definieras i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013,
5. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag så som det definieras i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat⁽²⁾,
6. *finansiellt konglomerat*: ett finansiellt konglomerat så som det definieras i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG,
7. *nationell utsedd myndighet*: en myndighet utsedd av en deltagande medlemsstat i den mening som avses i den tillämpliga unionsrätten,
8. *kvalificerat innehav*: ett kvalificerat innehav så som det definieras i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013,
9. *gemensam tillsynsmekanism*: ett europeiskt system för finansiell tillsyn som består av ECB och nationella behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater enligt artikel 6 i denna förordning.

KAPITEL II

Samarbete och uppgifter

Artikel 3

Samarbete

1. ECB ska ha ett nära samarbete med EBA, Esma, Eiopa och Europeiska systemrisknämnden (ESRB) samt övriga myndigheter som är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, som säkerställer en adekvat reglerings- och tillsynsnivå inom unionen.

Vid behov ska ECB ingå samförståndsavtal med medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för marknader för finansiella instrument. Sådana avtal ska göras tillgängliga för Europaparlamentet, för rådet och för behöriga myndigheter i samtliga medlemsstater.

2. Vid tillämpning av denna förordning ska ECB delta i EBA:s tillsynsstyrelse enligt de villkor som anges i artikel 40 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. ECB ska fullgöra sina uppgifter i enlighet med denna förordning och utan att det påverkar behörigheten och arbetsuppgifterna för EBA, Esma, Eiopa och ESRB.

4. ECB ska ha ett nära samarbete med de myndigheter som har befogenhet att rekonstruera och avveckla kreditinstitut, inbegripet vid utarbetandet av rekonstruktions- och avvecklingsplaner.

5. I enlighet med artiklarna 1, 4 och 6 ska ECB ha ett nära samarbete med alla offentliga finansiella stödfaciliteter, inbegripet Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och ESM, särskilt när en sådan facilitet har beviljat eller sannolikt kommer att bevilja, direkt eller indirekt finansiellt stöd till ett kreditinstitut som omfattas av artikel 4.

6. ECB och de nationella behöriga myndigheterna i icke deltagande medlemsstater ska ingå ett samförståndsavtal som allmänt beskriver hur de ska samarbeta med varandra i utförandet av sina tillsynsuppgifter i enlighet med unionsrätten i förhållande till de finansiella institut som anges i artikel 2. Samförståndsavtalet ska ses över regelbundet.

ECB ska utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ingå ett samförståndsavtal med den behöriga myndigheten i varje icke deltagande medlemsstat där åtminstone ett globalt systemviktigt institut, enligt definitionen i unionsrätten, hör hemma.

Varje samförståndsavtal ska ses över regelbundet och offentliggöras med beaktande av lämplig behandling av konfidentiell information.

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

Artikel 4

Uppgifter som tilldelas ECB

1. Inom ramen för artikel 6 ska ECB, i enlighet med punkt 3 i denna artikel, ha exklusiv befogenhet att för tillsynsändamål utföra följande uppgifter i förhållande till alla kreditinstitut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna:

- a) Ge tillstånd till kreditinstitut och återkalla kreditinstituts tillstånd med förbehåll för artikel 14.
- b) För kreditinstitut som är etablerade i en deltagande medlemsstat och som önskar etablera en filial eller tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i en icke deltagande medlemsstat, utföra de uppgifter som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska ha enligt tillämplig unionsrätt.
- c) Bedöma anmälningar om förvärv och avyttringar av kvalificerade innehav i kreditinstitut, såvida det inte gäller rekonstruktion och avveckling av banker, och med förbehåll för artikel 15.
- d) Säkerställa efterlevnad av de akter som avses i artikel 4.3 första stycket, som föreskriver krav på kreditinstitut på områdena kapitalbaskrav, värdepapperisering, gränsvärden för stora exponeringar, likviditet, skuldsättning samt rapportering och offentliggörande av information om detta.
- e) Säkerställa efterlevnad av de akter som avses i artikel 4.3 första stycket, som föreskriver krav på att kreditinstitut har tillförlitliga styrformer, inbegripet lämpliga krav för de personer som är ansvariga för förvaltningen av kreditinstituten, metoder för riskhantering, rutiner för intern kontroll, ersättningspolicyer och ersättningspraxis och effektiva interna metoder för att utvärdera om det interna kapitalet är tillräckligt, inbegripet modeller för internmetoden.
- f) Genomföra tillsynsgranskning, inbegripet när så är lämpligt i samordning med EBA, stresstester och eventuellt offentliggörande av dessa, i syfte att fastställa huruvida de former, strategier, processer och mekanismer som kreditinstituten har infört och institutens kapitalbaser säkerställer en sund förvaltning och täckning av deras risker, och baserat på den tillsynsgranskningen ställa särskilda krav på kreditinstituten att ha ytterligare kapitalbaser, särskilda krav på offentliggörande, särskilda likviditetskrav och andra åtgärder i de fall som specifikt görs tillgängliga för behöriga myndigheter genom tillämplig unionsrätt.
- g) Utöva gruppbaserad tillsyn över kreditinstituts moderföretag etablerade i en av de deltagande medlemsstaterna, och även över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, samt delta i den gruppbaserade tillsynen, inbegripet i tillsynskollegier, utan att det påverkar deltagandet som observatörer i dessa kollegier av nationella behöriga

myndigheter i deltagande medlemsstater, i fråga om moderföretag som inte är etablerade i en av de deltagande medlemsstaterna.

- h) Delta i extra tillsyn över finansiella konglomerat i samband med de kreditinstitut som ingår i det och åta sig uppgiften som samordnare i de fall ECB utses till samordnare för ett finansiellt konglomerat i enlighet med de kriterier som anges i tillämplig unionsrätt.
- i) Utföra tillsynsuppgifter i samband med återhämtningsplaner samt tidigt ingripande om ett kreditinstitut eller en grupp i förhållande till vilken ECB är den samordnande tillsynsmyndigheten inte uppfyller eller sannolikt kommer att bryta mot tillämpliga tillsynskrav och, endast i de fall som uttryckligen föreskrivs i tillämplig unionsrätt för behöriga myndigheter, strukturella ändringar som krävs av kreditinstitut för att förhindra finansiell stress eller fallissemang, med uteslutande av rekonstruktions- och avvecklingsbefogenheter.

2. För kreditinstitut som är etablerade i en icke deltagande medlemsstat och som etablerar en filial eller tillhandahåller gränsöverskridande tjänster i en deltagande medlemsstat ska ECB inom ramen för punkt 1 utföra de uppgifter för vilka de nationella behöriga myndigheterna har behörighet i enlighet med tillämplig unionsrätt.

3. ECB ska, för att utföra de uppgifter som ECB tilldelats enligt denna förordning och med målet att säkerställa hög tillsynsstandard, tillämpa all tillämplig unionsrätt och, när denna unionslagsrätt utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Om den tillämpliga unionsrätten utgörs av förordningar ska ECB där dessa förordningar för närvarande uttryckligen ger medlemsstaterna utrymme för olika alternativ också tillämpa den nationella lagstiftning som utnyttjar dessa möjligheter.

I detta syfte ska ECB anta riktlinjer och rekommendationer och fatta beslut under iakttagande av och i enlighet med tillämplig unionsrätt och i synnerhet lagstiftnings- och icke-lagstiftningsakter, inbegripet dem som avses i artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget. Detta ska framför allt ske med iakttagande av de bindande tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som tagits fram av EBA och som antagits av kommissionen i enlighet med artiklarna 10–15 i förordning (EU) nr 1093/2010, av artikel 16 i den förordningen och av bestämmelserna i den förordningen om den gemensamma tillsynshandbok som tagits fram av EBA i enlighet med den förordningen. ECB får också anta förordningar endast i den mån det är nödvändigt för att organisera eller fastställa formerna för att utföra uppgifterna enligt den här förordningen.

Innan Europeiska centralbanken antar en förordning ska den genomföra öppna offentliga samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förordningar som avses eller till hur brådskande ärendet är, varvid ECB ska motivera varför ärendet är brådskande.

Vid behov ska ECB på olika sätt bidra till EBA:s utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010 eller fästa EBA:s uppmärksamhet på ett eventuellt behov av att till kommissionen överlämna förslag till standarder som ändrar existerande tekniska standarder för tillsyn eller genomförande.

Artikel 5

Uppgifter och verktyg för makrotillsyn

1. När så är lämpligt eller bedöms vara nödvändigt ska de nationella behöriga myndigheterna eller de nationella utsedda myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna utan att det påverkar vad som sägs i punkt 2 i den här artikeln kräva att kreditinstitutet har kapitalbuffertar på relevant nivå i överensstämmelse med tillämpliga unionsrätt utöver de kapitalbaskrav som avses i artikel 4.1 d i den här förordningen, inbegripet konjunkturutjämnande buffertvärden och andra åtgärder för att hantera de systemrisker eller makrorisker som behandlas i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU, med förbehåll för däri angivna förfaranden, i de fall som specifikt anges i tillämplig unionsrätt. Tio arbetsdagar innan ett sådant beslut fattas ska den berörda myndigheten vederbörligen meddela ECB sin avsikt. Om ECB motsätter sig detta, ska den skriftligen ange sina skäl inom fem arbetsdagar. Den berörda myndigheten ska vederbörligen överväga ECB:s skäl innan den på lämpligt sätt går vidare med beslutet.

2. ECB får, om det bedöms vara nödvändigt, i stället för de nationella behöriga myndigheterna eller de nationella utsedda myndigheterna i den deltagande medlemsstaten, ställa högre krav än de nationella behöriga myndigheterna eller de nationella utsedda myndigheterna i deltagande medlemsstater för kreditinstitutens kapitalbuffertar på relevant nivå i överensstämmelse med tillämplig unionsrätt utöver de kapitalbaskrav som avses i artikel 4.1 d i den här förordningen, inbegripet konjunkturutjämnande buffertvärden, enligt de villkor som anges i punkterna 4 och 5 i den här artikeln, och vidta strängare åtgärder för att hantera systemrisker eller makrorisker på kreditinstitutnivå med förbehåll för de förfaranden som anges i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU i de fall som specifikt anges i tillämplig unionsrätt.

3. Varje nationell behörig myndighet eller nationell utsedd myndighet får föreslå att ECB agerar enligt punkt 2 i syfte att åtgärda den särskilda situationen avseende det finansiella systemet och ekonomin i medlemsstaten.

4. När ECB avser att agera enligt punkt 2 ska den samarbeta nära med de nationella utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. ECB ska framför allt meddela sin avsikt till de berörda nationella behöriga myndigheterna eller nationella utsedda myndigheterna tio dagar innan ett sådant beslut fattas. Om någon av de berörda myndigheterna motsätter sig detta ska den skriftligen ange sina skäl inom fem arbetsdagar. ECB ska vederbörligen beakta dessa skäl innan den på lämpligt sätt går vidare med beslutet.

5. Vid utförandet av de uppgifter som avses i punkt 2 ska ECB ta hänsyn till den särskilda situationen avseende det finansiella systemet, den ekonomiska situationen och konjunkturcykeln i enskilda medlemsstater eller delar därav.

Artikel 6

Samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen

1. ECB ska utföra sina uppgifter inom en gemensam tillsynsmekanism som består av ECB och nationella behöriga myndigheter. ECB ska vara ansvarigt för att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt.

2. Både ECB och nationella behöriga myndigheter ska ha en skyldighet att samarbeta lojalt och en skyldighet att utbyta information.

Utan att det inverkar på ECB:s befogenhet att direkt erhålla eller ha direkt tillgång till information som fortlöpande rapporteras från kreditinstitutet ska de nationella behöriga myndigheterna särskilt förse ECB med all information som är nödvändig för utförandet av de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning.

3. Om så är lämpligt ska nationella behöriga myndigheter, utan att det påverkar ECB:s ansvar och ansvarsutkrävande för de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, ansvara för att bistå ECB enligt de villkor som anges i den ram som avses i punkt 7 i den här artikeln, med förberedelser och genomförande av alla akter som rör de uppgifter i artikel 4 som rör alla kreditinstitut, inbegripet bistånd vid kontrollverksamhet. De ska följa de instruktioner som ECB ger vid utförandet av de uppgifter som nämns i artikel 4.

4. I samband med de uppgifter som fastställs i artikel 4 ska ECB, med undantag för punkt 1 a och c i den artikeln, ha det ansvar som anges i punkt 5 i den här artikeln och de nationella myndigheterna ska ha det ansvar som anges i punkt 6 i den här artikeln, inom den ram och med förbehåll för de förfaranden som avses i punkt 7 i den här artikeln, för tillsynen av följande kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag eller filialer, etablerade i deltagande medlemsstater, till kreditinstitut etablerade i icke deltagande medlemsstater:

— De som är mindre betydande på gruppbasis, på den högsta konsolideringsnivån inom den deltagande medlemsstaten, eller individuellt i det specifika fallet med filialer, vilka är etablerade i deltagande medlemsstater, till kreditinstitut som är etablerade i icke deltagande medlemsstater. Betydelsen ska bedömas på grundval av följande kriterier:

i) Storlek.

ii) Betydelsen för ekonomin i unionen eller någon deltagande medlemsstat.

iii) Betydelsen av gränsöverskridande verksamheter.

Med avseende på första stycket ska ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag, eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte anses vara mindre betydande, såvida detta inte är motiverat av särskilda omständigheter som ska anges i metoden, om ett av följande villkor föreligger:

- i) Det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder EUR.
- ii) Förhållandet mellan dess sammanlagda tillgångar och BNP i den deltagande medlemsstaten där etableringen föreligger överstiger 20 %, utom i de fall det sammanlagda värdet av dess tillgångar understiger 5 miljarder EUR.
- iii) Efter meddelande från dess nationella behöriga myndighet att denna anser ett sådant institut vara av avgörande betydelse för den inhemska ekonomin fattar ECB ett beslut som bekräftar denna betydelse efter att ECB har gjort en samlad bedömning av kreditinstitutet, inbegripet en bedömning av balansräkningen.

ECB får också på eget initiativ anse ett institut vara av avgörande betydelse om det har etablerat bankdotterföretag i mer än en deltagande medlemsstat och dess gränsöverskridande tillgångar eller skulder motsvarar en betydande del av dess sammanlagda tillgångar eller skulder i enlighet med de villkor som fastställs enligt metoden.

De för vilka offentligt finansiellt stöd har begärts eller erhållits direkt från EFSF eller ESM ska inte anses mindre betydande.

Trots vad som sägs i föregående stycken ska ECB utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning med avseende på de tre mest betydande kreditinstituten i varje deltagande medlemsstat, om inte annat föranleds av särskilda omständigheter.

5. I fråga om de kreditinstitut som avses i punkt 4 och inom den ram som fastställs i punkt 7 ska följande gälla:

- a) ECB ska utfärda förordningar, riktlinjer eller allmänna instruktioner till nationella behöriga myndigheter, enligt vilka de uppgifter som fastställs i artikel 4 med undantag för punkt 1 a och c utförs och tillsynsbeslut antas av nationella behöriga myndigheter.

Sådana instruktioner får avse särskilda befogenheter enligt artikel 16.2 för grupper eller kategorier av kreditinstitut i syfte att säkerställa enhetliga resultat av tillsynen inom den gemensamma tillsynsmekanismen.

- b) I de fall det är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard får ECB närsomhelst, på

eget initiativ efter att ha hört de nationella behöriga myndigheterna eller på begäran av en nationell behörig myndighet, besluta att själv direkt utöva alla relevanta befogenheter för ett eller flera av de kreditinstitut som avses i punkt 4, inbegripet i de fall då finansiellt stöd har begärts eller erhållits indirekt från EFSF eller ESM.

- c) ECB ska utöva tillsyn över systemets sätt att fungera på grundval av det ansvar och de förfaranden som anges i denna artikel, särskilt punkt 7 c.
- d) ECB får närsomhelst utnyttja de befogenheter som avses i artiklarna 10–13.
- e) ECB får också vid behov eller kontinuerligt begära information från de nationella behöriga myndigheterna om genomförandet av de uppgifter som dessa utför enligt denna artikel.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 i den här artikeln ska de nationella behöriga myndigheterna utföra och ha ansvar för de uppgifter som avses i artikel 4.1 b, d–g och i samt för antagandet av alla relevanta tillsynsbeslut med avseende på de kreditinstitut som avses i punkt 4 första stycket i den här artikeln, inom ramen för och med förbehåll för de förfaranden som avses i punkt 7 i den här artikeln.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10–13 ska de nationella behöriga myndigheterna och de nationella utsedda myndigheterna även fortsättningsvis ha befogenhet att i enlighet med nationell lagstiftning erhålla information från kreditinstitut, holdingföretag, blandade holdingföretag och företag som på gruppbasis omfattas av den finansiella situationen i ett kreditinstitut och att utföra inspektioner på plats hos dessa kreditinstitut, holdingföretag, blandade holdingföretag och företag. De nationella behöriga myndigheterna ska i enlighet med det ramverk som anges i punkt 7 i den här artikeln informera ECB om de åtgärder som har vidtagits i enlighet med den här punkten och nära samordna dessa åtgärder med ECB.

De nationella behöriga myndigheterna ska fortlöpande rapportera till ECB om utförandet av den verksamhet som sker i enlighet med denna artikel.

7. ECB ska i samråd med nationella behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater och på grundval av ett förslag från tillsynsnämnden anta och offentliggöra en ram för att organisera de praktiska formerna för genomförandet av denna artikel. Ramen ska åtminstone inbegripa följande:

- a) Den specifika metoden för bedömning av de kriterier som avses i punkt 4 första till tredje styckena och de kriterier enligt vilka punkt 4 fjärde stycket inte längre äger tillämpning med avseende på ett visst kreditinstitut och de arrangemang som följer härav i syfte att tillämpa punkterna 5 och 6. Dessa arrangemang och metoden för bedömning av de kriterier som avses i punkt 4 första till tredje styckena ska ses över för att återspegla relevanta förändringar och ska säkerställa, om ett kreditinstitut har bedömts vara betydande

eller mindre betydande, att denna bedömning endast ändras om det sker väsentliga och varaktiga förändringar av omständigheterna, särskilt omständigheter som är utmärkande för den situation som kreditinstitutet befinner sig i och som är relevanta för denna bedömning.

b) Fastställande av förfarandena, inbegripet tidsramar, och möjligheten att utarbeta utkast till beslut som ska sändas till ECB för övervägande, för förbindelsen mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna vad gäller tillsyn över kreditinstitut som inte bedöms vara mindre betydande i enlighet med punkt 4.

c) Fastställande av förfarandena, inbegripet tidsramar, för förbindelserna mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna vad gäller tillsynen över kreditinstitut som bedöms vara mindre betydande i enlighet med punkt 4. Sådana förfaranden ska i synnerhet medföra en skyldighet för de nationella behöriga myndigheterna att, beroende på de fall som fastställs inom ramen,

i) meddela ECB om alla väsentliga tillsynsförfaranden,

ii) på ECB:s begäran göra en ytterligare bedömning av förfarandets specifika aspekter,

iii) till ECB översända utkast till väsentliga tillsynsbeslut så att ECB kan framföra sina synpunkter.

8. Närhelst ECB bistås av nationella behöriga myndigheter eller nationella utsedda myndigheter i syfte att utföra de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning ska ECB och de nationella behöriga myndigheterna agera i överensstämmelse med bestämmelserna i tillämpliga unionsakter gällande tilldelning av skyldigheter och samarbete mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater.

Artikel 7

Nära samarbete med behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta

1. ECB ska inom de gränser som anges i denna artikel utföra uppgifterna på de områden som avses i artiklarna 4.1, 4.2 och 5 i förhållande till kreditinstitut som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta, i de fall ett nära samarbete har inletts mellan ECB och den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstaten i enlighet med den här artikeln.

ECB får för detta ändamål instruera de nationella behöriga myndigheterna i den deltagande medlemsstaten som inte har euron som valuta.

2. Det nära samarbetet mellan ECB och den nationella behöriga myndigheten i en deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta ska fastställas genom ett beslut som antas av ECB, om följande villkor uppfylls:

a) Den berörda medlemsstaten underrättar de övriga medlemsstaterna, kommissionen, ECB och EBA om begäran om att inleda ett nära samarbete med ECB med avseende på de uppgifter som avses i artiklarna 4 och 5 i förhållande till alla kreditinstitut som är etablerade i den berörda medlemsstaten, i enlighet med artikel 6.

b) I meddelandet förbinder sig den berörda medlemsstaten

— att säkerställa att dess nationella behöriga myndighet eller nationella utsedda myndighet kommer att följa de riktlinjer som ECB utfärdar eller beakta de framställningar som ECB gör, och

— att tillhandahålla all information om de kreditinstitut som är etablerade i den medlemsstaten som ECB kan begära för att göra en samlad bedömning av kreditinstitutet.

c) Den berörda medlemsstaten har antagit tillämplig nationell lagstiftning som säkerställer att dess nationella behöriga myndighet är skyldig att vidta de åtgärder med avseende på kreditinstitut som ECB begär i enlighet med punkt 4.

3. Det beslut som avses i punkt 2 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Beslutet ska tillämpas 14 dagar efter dess offentliggörande.

4. Om ECB anser att den nationella behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten bör anta en åtgärd som rör de uppgifter som avses i punkt 1 i förhållande till ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, ska ECB instruera den nationella behöriga myndigheten och ange en relevant tidsram.

Tidsramen får inte vara kortare än 48 timmar, såvida inte ett tidigare antagande är absolut nödvändigt för att förhindra irreparabel skada. Den berörda medlemsstatens nationella behöriga myndighet ska vidta alla de åtgärder som krävs i överensstämmelse med den skyldighet som avses i punkt 2 c.

5. ECB får besluta att utfärda en varning till den berörda medlemsstaten om att det nära samarbetet kommer att tillfälligt avbrytas eller avslutas om inga avgörande korrigerande åtgärder vidtas i följande fall:

a) När enligt ECB:s mening de villkor som anges i punkt 2 a–c inte längre uppfylls av den berörda medlemsstaten.

- b) När enligt ECB:s mening den nationella behöriga myndigheten i en medlemsstat inte agerar i överensstämmelse med den skyldighet som avses i punkt 2 c.

Om inga sådana åtgärder har vidtagits 15 dagar efter det att en sådan varning har meddelats får ECB tillfälligt avbrytas eller avsluta det nära samarbetet med den medlemsstaten.

Beslutet att tillfälligt avbryta eller avsluta det nära samarbetet ska delges den berörda medlemsstaten och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. I beslutet ska det anges från och med vilket datum det gäller, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till effektiviteten i tillsynen och kreditinstitutens legitima intressen.

6. Medlemsstaten får begära att ECB avslutar det nära samarbetet vid vilken tidpunkt som helst efter det att tre år har förflutit från den dagen då det beslut som ECB antagit om inledande av det nära samarbetet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*. I begäran ska det redogöras för skälen till avslutandet, inbegripet, i förekommande fall, eventuella väsentliga negativa konsekvenser avseende medlemsstatens finanspolitiska ansvar. ECB ska i så fall omedelbart anta ett beslut om avslutande av det nära samarbetet och ange från och med vilket datum det gäller inom en period på högst tre månader, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till effektiviteten i tillsynen och kreditinstitutens legitima intressen. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Om en deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta meddelar ECB, i enlighet med artikel 26.8, med motiverad invändning att den motsätter sig en invändning från ECB-rådet mot ett utkast till beslut från tillsynsnämnden, ska ECB-rådet inom en period på 30 dagar avge sin åsikt om den motiverade invändningen som medlemsstaten uttryckt och, samtidigt som den anger sina skäl för att göra så, bekräfta eller dra tillbaka sin invändning.

Om ECB-rådet bekräftar sin invändning, får den deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta meddela ECB att den inte kommer att vara bunden av det möjliga beslutet avseende ett eventuellt ändrat utkast till beslut från tillsynsnämnden.

ECB ska då överväga att eventuellt tillfälligt avbryta eller avsluta det nära samarbetet med medlemsstaten, med vederbörlig hänsyn till tillsynens effektivitet, och fatta ett beslut i detta avseende.

ECB ska i synnerhet ta hänsyn till följande överväganden:

- a) Huruvida avsaknad av sådana avbrott i eller avslutande av samarbetet kan skada den gemensamma tillsynsmekanismens

integritet eller få avsevärda negativa konsekvenser för på medlemsstaternas finanspolitiska ansvar.

- b) Huruvida ett sådant avbrott i eller avslutande av samarbetet kan få avsevärda negativa konsekvenser för det finanspolitiska ansvaret för den medlemsstat som i enlighet med artikel 26.8 har meddelat en motiverad invändning.

- c) Huruvida ECB är eller inte är övertygat om att den berörda nationella behöriga myndigheten har vidtagit åtgärder som enligt ECB:s uppfattning

— säkerställer att kreditinstitut i den medlemsstat som meddelat sin motiverade invändning i enlighet med föregående stycke inte ges en förmånligare behandling än kreditinstitut i övriga deltagande medlemsstater, och

— är lika effektiva som beslutet från ECB-rådet enligt andra stycket i denna punkt för att de mål som avses i artikel 1 ska uppnås och överensstämmelse med tillämplig unionsrätt ska säkerställas.

ECB ska ta med dessa överväganden i sitt beslut och underrätta den berörda medlemsstaten om dem.

8. Om en deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta motsätter sig ett utkast till beslut från tillsynsnämnden ska den meddela ECB-rådet sin motiverade invändning inom fem arbetsdagar från mottagandet av utkastet till beslut. ECB-rådet ska därefter fatta beslut i ärendet inom fem arbetsdagar, med fullständigt beaktande av motiven, och skriftligen förklara sitt beslut för den berörda medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten får begära att ECB med omedelbar verkan avslutar det nära samarbetet och blir inte bunden av beslut som fattas efter den tidpunkten.

9. En medlemsstat som har avslutat det nära samarbetet med ECB får inte inleda ett nytt nära samarbete förrän tre år har förflutit från den dag då ECB:s beslut om avslutande av det nära samarbetet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Internationella förbindelser

Utan att det påverkar respektive befogenheter för medlemsstaterna och unionsinstitutioner och unionsorgan, andra än ECB, inbegripet EBA, får ECB, med avseende på de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning, utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer, under förutsättning att lämplig samordning sker med EBA. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater.

KAPITEL III

ECB:s befogenheter

Artikel 9

Tillsyns- och utredningsbefogenheter

1. Om så krävs uteslutande för att utföra de uppgifter som ECB tilldelas genom artiklarna 4.1, 4.2 och 5.2 ska ECB vid behov anses utgöra den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i de deltagande medlemsstaterna såsom fastställs genom den tillämpliga unionsrätten.

För samma begränsade syfte ska ECB ha alla de befogenheter och skyldigheter som anges i denna förordning. ECB ska också ha alla de befogenheter och skyldigheter som behöriga och utsedda myndigheter har enligt tillämplig unionsrätt, såvida inte något annat föreskrivs i denna förordning. Framför allt ska ECB ha de befogenheter som anges i avsnitten 1 och 2 i detta kapitel.

I den mån det är nödvändigt för att utföra de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning får ECB genom instruktioner kräva att dessa nationella myndigheter använder sina befogenheter på de villkor som anges i nationell rätt, om sådana befogenheter inte tilldelas ECB genom denna förordning. Dessa nationella myndigheter ska hålla ECB fullständigt underrättat om utövandet av dessa befogenheter.

2. ECB ska utöva de befogenheter som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med de akter som avses i artikel 4.3 första stycket. ECB och de nationella behöriga myndigheterna ska vid utövandet av sina respektive tillsyns- och utredningsbefogenheter samarbeta nära.

3. Med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln ska ECB, med avseende på kreditinstitut som är etablerade i deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta, utöva sina befogenheter i enlighet med artikel 7.

Avsnitt 1

Utredningsbefogenheter

Artikel 10

Begäran om information

1. Utan att det påverkar de befogenheter som avses i artikel 9.1 får ECB på de villkor som anges i tillämplig unionsrätt ålägga följande juridiska eller fysiska personer att med förbehåll för artikel 4 lämna all information som krävs för att ECB ska kunna utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, inbegripet uppgifter som ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format för tillsynsändamål och därtill hörande statistiska ändamål:

a) Kreditinstitut etablerade i de deltagande medlemsstaterna.

b) Finansiella holdingföretag etablerade i de deltagande medlemsstaterna.

c) Blandade finansiella holdingföretag etablerade i de deltagande medlemsstaterna.

d) Holdingföretag med blandad verksamhet etablerade i de deltagande medlemsstaterna.

e) Personer anknutna till de enheter som avses i leden a–d.

f) Tredje parter till vilka enheterna i leden a–d har gett i uppdrag att utföra uppgifter eller verksamhet.

2. De personer som avses i punkt 1 ska lämna den begärda informationen. De personer som omfattas av bestämmelser om tystnadsplikt är inte undantagna från skyldigheten att lämna informationen. Det ska inte betraktas som ett brott mot tystnadsplikten att lämna denna information.

3. Om Europeiska Centralbanken erhåller information direkt från de juridiska eller fysiska personer som avses i punkt 1, ska den göra denna information tillgänglig för de berörda nationella behöriga myndigheterna.

Artikel 11

Allmänna utredningar

1. För att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning och på de övriga villkor som anges i tillämplig unionsrätt får ECB genomföra alla nödvändiga utredningar av alla personer som avses i artikel 10.1 och som är etablerade eller belägna i en deltagande medlemsstat.

ECB ska i detta sammanhang ha rätt att

a) kräva inlämning av dokument,

b) granska räkenskaperna och affärshandlingarna för de personer som avses i artikel 10.1 och ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaperna och affärshandlingarna,

c) erhålla skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i artikel 10.1 eller deras företrädare eller personal,

d) höra alla andra personer som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för undersökningen.

2. De personer som avses i artikel 10.1 ska vara föremål för utredningar som ECB har beslutat om.

Om en person motsätter sig genomförandet av utredningen ska den nationella behöriga myndigheten i den deltagande medlemsstat där lokalerna i fråga finns i överensstämmelse med nationell rätt erbjuda nödvändig assistans, inbegripet i de fall som avses i artiklarna 12 och 13 underlättande av ECB:s tillträde till de företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 10.1 så att ECB kan utöva tidigare nämnda rättigheter.

Artikel 12

Inspektioner på plats

1. För att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning får ECB, på de övriga villkor som anges i tillämplig unionsrätt och i enlighet med artikel 13, genomföra alla nödvändiga inspektioner på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 10.1 och alla andra företag som omfattas av gruppbaserad tillsyn där ECB är den samordnande tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 4.1 g, förutsatt att den berörda nationella behöriga myndigheten har meddelats i förväg. När inspektionernas korrekta genomförande och effektivitet så kräver får ECB genomföra inspektionen på plats utan förhandsanmälan till dessa juridiska personer.

2. ECB:s tjänstemän och andra personer som ECB bemyndigat att genomföra en inspektion på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av ECB och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 11.1.

3. De personer som avses i artikel 10.1 ska vara föremål för inspektioner på plats baserat på ett beslut av ECB.

4. Under ECB:s överinseende och samordning ska tjänstemän och andra medföljande personer som är bemyndigade eller utsedda av den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där inspektionen ska genomföras aktivt bistå ECB:s tjänstemän och andra personer som ECB bemyndigat. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid den nationella behöriga myndigheten i den berörda deltagande medlemsstaten ska också ha rätt att delta i inspektionerna på plats.

5. Om ECB:s tjänstemän och andra medföljande personer som ECB har bemyndigat eller utsett finner att en person motsätter sig inspektioner som har beslutats enligt denna artikel, ska den nationella behöriga myndigheten i den berörda deltagande medlemsstaten erbjuda nödvändig assistans i enlighet med nationell rätt. I den omfattning det är nödvändigt för inspektionen ska sådan assistans inbegripa försegling av samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar. Om den berörda nationella behöriga myndigheten saknar denna befogenhet ska den använda sina befogenheter för att begära nödvändig assistans från andra nationella myndigheter.

Artikel 13

Tillstånd från en rättslig myndighet

1. Om en inspektion på plats enligt artikel 12.1 och 12.2 eller den assistans som föreskrivs i artikel 12.5 enligt nationella bestämmelser kräver tillstånd från en rättslig myndighet ska ansökan göras om sådant tillstånd.

2. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 1 i den här artikeln ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera ECB:s besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionerliga får den nationella rättsliga myndigheten be ECB om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka ECB misstänker att de akter som avses i artikel 4.3 första stycket har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av inspektion eller begära att få tillgång till informationen i ECB:s handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av ECB:s beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol.

Avsnitt 2

Särskilda tillsynsbefogenheter

Artikel 14

Tillstånd

1. Ansökan om tillstånd att driva verksamhet i ett kreditinstitut som ska etableras i en deltagande medlemsstat ska lämnas in hos de nationella behöriga myndigheterna i den medlemsstat där kreditinstitutet ska etableras i enlighet med de krav som föreskrivs i tillämplig nationell rätt.

2. Om sökanden uppfyller alla de villkor för tillstånd som föreskrivs i den medlemsstatens tillämpliga nationella rätt ska den nationella behöriga myndigheten, inom den period som föreskrivs i den tillämpliga nationella rätten, utarbeta ett utkast till beslut där det föreslås att ECB beviljar tillståndet. Utkastet till beslut ska delges ECB och den som ansöker om tillstånd. I annat fall ska den nationella behöriga myndigheten avslå ansökan om tillstånd.

3. Utkastet till beslut kommer att anses vara antaget av ECB såvida inte ECB motsätter sig detta inom en period på högst tio arbetsdagar, med möjlighet till förlängning en gång med samma period i vederbörligen motiverade fall. ECB får motsätta sig utkastet till beslut endast om de villkor för tillstånd som anges i tillämplig unionsrätt inte är uppfyllda. Den ska redogöra skriftligt för skälen till detta.

4. Det beslut som fattas i enlighet med punkterna 2 och 3 ska av den nationella behöriga myndigheten meddelas den som ansöker om tillstånd.

5. Med förbehåll för punkt 6 får ECB i de fall som anges i tillämplig unionsrätt på eget initiativ efter samråd med den nationella behöriga myndigheten i den deltagande medlemsstat där kreditinstitutet är etablerat, eller på förslag från en sådan behörig myndighet, återkalla ett tillstånd. Dessa samråd ska framför allt säkerställa att ECB innan beslut om återkallande fattas ger de nationella myndigheterna tillräckligt med tid för att besluta om nödvändiga korrigerande åtgärder, inbegripet eventuella åtgärder för rekonstruktion, och tar dessa i beaktande.

Om den nationella behöriga myndighet som har föreslagit att tillstånd ska ges i enlighet med punkt 1 anser att tillstånd måste återkallas enligt tillämplig nationell rätt, ska den lämna ett förslag om detta till ECB. ECB ska då ta ställning till förslaget om återkallande och i sitt beslut ta full hänsyn till den motivering till återkallandet som läggs fram av den nationella behöriga myndigheten.

6. Så länge de nationella myndigheterna fortfarande har befogenhet att rekonstruera kreditinstitut ska de, i de fall då de anser att ett återkallande av tillståndet skulle påverka det korrekta genomförandet av åtgärder som är nödvändiga för rekonstruktion eller för att upprätthålla finansiell stabilitet, vederbörligen meddela ECB sin invändning och utförligt redogöra för den inverkan ett återkallande skulle ha. I sådana fall ska ECB under en period om vilken ömsesidigt överenskommits med de nationella myndigheterna avstå från att fullfölja återkallandet. ECB får förlänga den perioden om ECB anser att tillräckliga framsteg har gjorts. Om ECB emellertid i ett motiverat beslut konstaterar att de korrekta åtgärder som krävs för att upprätthålla finansiell stabilitet inte har genomförts av de nationella myndigheterna, ska återkallandet av tillståndet gälla omedelbart.

Artikel 15

Bedömning av förvärv av kvalificerade innehav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som anges i artikel 4.1 c ska varje meddelande om förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut som är etablerat i en deltagande medlemsstat och varje upplysning som avser sådant förvärv anmälas till de behöriga nationella myndigheterna i den medlemsstat där kreditinstitutet är etablerat i enlighet med de krav som anges i tillämplig nationell rätt på grundval av de akter som avses i artikel 4.3 första stycket.

2. Den nationella behöriga myndigheten ska bedöma det föreslagna förvärvet, vidarebefordra meddelandet till ECB tillsammans med ett förslag till beslut om att invända eller inte invända mot förvärvet, på grundval av de kriterier som anges i de akter som avses i artikel 4.3 första stycket, högst tio arbetsdagar före utgången av den tillämpliga bedömningsperiod som anges i tillämplig unionsrätt, och bistå ECB i enlighet med artikel 6.

3. ECB ska fatta beslut om att invända mot förvärvet eller inte på grundval av de bedömningskriterier som anges i tillämplig unionsrätt och i enlighet med det förfarande och de bedömningsperioder som anges däri.

Artikel 16

Tillsynsbefogenheter

1. I syfte att utföra de uppgifter som avses i artikel 4.1 och utan att det påverkar övriga befogenheter som ECB tilldelats ska ECB ha befogenhet enligt punkt 2 i den här artikeln att kräva av varje kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag i deltagande medlemsstater att det på ett tidigt stadium ska vidta nödvändiga åtgärder för att ta itu med aktuella problem om någon av följande omständigheter föreligger:

- a) Kreditinstitutet uppfyller inte kraven i de akter som avses i artikel 4.3 första stycket.
 - b) ECB har belägg för att kreditinstitutet inom de kommande 12 månaderna sannolikt kommer att bryta mot kraven i de akter som avses i artikel 4.3 första stycket.
 - c) Det fastställs inom ramen för en tillsyn i enlighet med artikel 4.1 f av att de arrangemang, strategier, processer och mekanismer som tillämpas av kreditinstitutet och den kapitalbas och likviditet som det förfogar över inte säkerställer en sund förvaltning och täckning av dess risker.
2. Vid tillämpningen av artikel 9.1 ska ECB särskilt ha befogenheter att göra följande:

- a) Kräva att institut har en kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som anges i de akter som avses i artikel 4.3 första stycket avseende riskobjekt och risker som inte täcks av de tillämpliga unionsakterna.
- b) Kräva förstärkning av styrformer, processer, mekanismer och strategier.
- c) Kräva att institut lägger fram en plan för att återupprätta överensstämmelse med tillsynskraven i enlighet med de akter som avses i artikel 4.3 första stycket och fastställer en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist.
- d) Kräva att institut i samband med kravet på kapitalbas tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt i fråga om kapitalkrav.
- e) Begränsa instituts affärsverksamhet, operationer eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet.
- f) Kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system.

- g) Kräva att institut begränsar rörlig ersättning i form av en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas.
- h) Kräva att institut använder nettovinster för att stärka kapitalbasen.
- i) Begränsa eller förbjuda utdelning från institutet till aktieägare, medlemmar eller innehavare av tilläggsprimärkapital-instrument där förbudet inte innebär en betalningsinställelse från institutets sida.
- j) Ålägga extra eller frekventare rapporteringskrav, inklusive rapporter om kapital- och likviditetspositioner.
- k) Ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar för löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder.
- l) Kräva ytterligare redovisning.
- m) När som helst avsätta ledamöter i kreditinstitutens ledningsorgan som inte uppfyller de krav som anges i artikel 4.3 första stycket.

Artikel 17

Värmyndigheters befogenheter och samarbete om gruppbaserad tillsyn

1. Mellan deltagande medlemsstater ska de förfaranden som anges i tillämplig unionsrätt för kreditinstitut som önskar etablera en filial eller utnyttja rätten att tillhandahålla tjänster genom att driva verksamhet inom en annan medlemsstats territorium och därtill hörande befogenheter för hem- och värdmedlemsstater gälla endast för att utföra de uppgifter som ECB inte tilldelas genom artikel 4.
2. De bestämmelser i tillämplig unionsrätt som rör samarbetet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater för att utöva gruppbaserad tillsyn ska inte gälla om ECB är den enda medverkande behöriga myndigheten.
3. Vid fullgörandet av sin uppgift enligt artiklarna 4 och 5 ska ECB se till att det råder en rimlig balans mellan samtliga deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 6.8 och ska i sitt förhållande till de icke deltagande medlemsstaterna respektera den jämvikt mellan hem- och värdmedlemsstater som fastställs i tillämplig unionsrätt.

Artikel 18

Administrativa sanktioner

1. I de fall kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag uppsåtligt eller av oaktsamhet

bryter mot ett krav i, direkt tillämpliga akter i unionsrätten, för vilket det för behöriga myndigheter enligt tillämplig unionsrätt ska ges möjlighet att ålägga administrativa sanktionsavgifter, får ECB för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning ålägga administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas, eller upp till 10 % av den totala årsomsättningen, enligt definitionen i tillämplig unionsrätt, för den juridiska personens närmast föregående räkenskapsår eller sådana övriga sanktionsavgifter som kan föreskrivas i tillämplig unionsrätt.

2. I fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta totala årsomsättning som avses i punkt 1 vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretag under det föregående räkenskapsåret.

3. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. När ECB beslutar huruvida en sanktion ska föreläggas och vilken sanktion som är lämplig ska den agera i enlighet med artikel 9.2.

4. ECB ska tillämpa denna artikel i enlighet med de akter som avses i artikel 4.3 första stycket i den här förordningen, inbegripet i förekommande fall de förfaranden som anges i förordning (EG) nr 2532/98.

5. För de fall som inte omfattas av punkt 1 i den här artikeln får ECB, om det är nödvändigt för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, begära att nationella behöriga myndigheter inleder ett förfarande i syfte att vidta åtgärder för att säkerställa att lämpliga sanktioner föreläggs i enlighet de akter som avses i artikel 4.3 första stycket och eventuell tillämplig nationell lagstiftning som tilldelar särskilda befogenheter som för närvarande inte krävs enligt unionsrätten. De sanktioner som nationella behöriga myndigheter förelägger ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Första stycket i den här punkten ska tillämpas i synnerhet på sanktionsavgifter som ska föreläggas kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag för överträdelser av nationell rätt som införlivar tillämpliga EU-direktiv och på alla administrativa sanktioner eller åtgärder som ska föreläggas förvaltningsstyrelsens ledamöter i ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag eller andra personer som enligt nationell rätt är ansvariga för en överträdelse som begås av ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag.

6. ECB ska offentliggöra alla sanktioner enligt punkt 1, oavsett om dessa har överklagats eller inte, i de fall och i överensstämmelse med de villkor som anges i tillämplig unionsrätt.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–6 får ECB för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning förelägga sanktioner i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98 vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut.

KAPITEL IV

Organisationsprinciper

Artikel 19

Oberoende

1. ECB och de nationella behöriga myndigheterna i sina roller inom den gemensamma tillsynsmekanismen ska agera oberoende när de utför uppgifterna som tilldelas genom denna förordning. Ledamöterna i tillsynsnämnden och styrkommittén ska agera oberoende och objektivt i hela unionens intresse. De ska varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

2. Unionens institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas regeringar och alla andra organ ska respektera detta oberoende.

3. Efter tillsynsnämndens undersökning av behovet av en uppförandekod får ECB-rådet fastställa och offentliggöra en uppförandekod för personal och ledning inom ECB som arbetar med banktillsyn, särskilt vad gäller intressekonflikter.

Artikel 20

Ansvarsutkrävande och rapportering

1. ECB ska hållas ansvarigt inför Europaparlamentet och rådet för genomförandet av denna förordning, i enlighet med detta kapitel.

2. ECB ska årligen rapportera till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Eurogruppen om genomförandet av de uppgifter som den tilldelats genom denna förordning, inbegripet uppgifter om den förutsedda utvecklingen vad gäller strukturen och beloppen för de tillsynsavgifter som avses i artikel 30.

3. Ordföranden i ECB:s tillsynsnämnd ska offentligt lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och Eurogruppen i närvaro av företrädare för deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta.

4. Tillsynsnämndens ordförande får på Eurogruppens begäran höras av Eurogruppen om genomförandet av tillsynsuppgifterna i närvaro av företrädare för deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta.

5. På begäran av Europaparlamentet ska ordföranden i ECB:s tillsynsnämnd delta i en utfrågning i Europaparlamentets behöriga utskott om genomförandet av tillsynsuppgifterna.

6. ECB ska muntligen eller skriftligen besvara frågor från Europaparlamentet eller Eurogruppen, i enlighet med dess egna förfaranden, och i närvaro av företrädare för deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta.

7. När Europeiska revisionsrätten granskar effektiviteten i ECB:s förvaltning enligt artikel 27.2 i stadgan för ECBS och ECB ska den också beakta de tillsynsuppgifter som ECB tilldelats genom denna förordning.

8. På begäran ska ordföranden i ECB:s tillsynsnämnds hålla konfidentiella muntliga diskussioner bakom stängda dörrar med ordföranden och vice ordförandena i Europaparlamentets ansvariga utskott om tillsynsuppgifterna om sådana diskussioner är nödvändiga för att Europaparlamentet ska kunna utöva sina befogenheter enligt EUF-fördraget. Europaparlamentet och ECB ska ingå ett avtal med närmare bestämmelser om anordnandet av dessa möten så att full konfidentialitet kan säkerställas i enlighet med ECB:s skyldigheter avseende konfidentialitet som en behörig myndighet i enlighet med tillämplig unionsrätt.

9. ECB ska lojalt samarbeta med alla utredningar som görs av Europaparlamentet och som omfattas av bestämmelserna i EUF-fördraget. ECB och Europaparlamentet ska komma överens om lämpliga arrangemang för det praktiska genomförandet av demokratiskt ansvarsutkrävande och tillsyn av utövandet av de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning. Sådana arrangemang ska bland annat omfatta tillgång till information, samarbete vid utredningar och förfarande vid valet av ordförande.

Artikel 21

Nationella parlament

1. När ECB lägger fram den rapport som anges i artikel 20.2 ska rapporten samtidigt sändas direkt till de nationella parlamenten i de deltagande medlemsstaterna.

De nationella parlamenten får vända sig till ECB med motiverade synpunkter på denna rapport.

2. De nationella parlamenten i de deltagande medlemsstaterna får i enlighet med sina egna förfaranden begära att ECB skriftligen besvarar synpunkter eller frågor som de framfört till ECB om ECB:s funktioner enligt denna förordning.

3. En deltagande medlemsstats nationella parlament får inbjuda ordföranden i eller en ledamot av tillsynsnämnden att delta i en diskussion som rör tillsynen av kreditinstitut i denna medlemsstat tillsammans med en företrädare för den nationella behöriga myndigheten.

4. Denna förordning påverkar inte de nationella behöriga myndigheternas ansvar inför de nationella parlamenten i enlighet med nationell rätt för utförandet av uppgifter som inte tilldelas ECB genom denna förordning och för utförandet av verksamhet som de utför i enlighet med artikel 6.

Artikel 22

Rättssäkerhet för antagande av tillsynsbeslut

1. Innan ECB fattar ett tillsynsbeslut i enlighet med artikel 4 och avsnitt 2 i kapitel III, ska de personer som är föremål för förfarandet ges möjlighet att höras. ECB ska grunda sina beslut endast på invändningar som de berörda parterna har fått tillfälle att yttra sig över.

Första stycket ska inte vara tillämpligt om skyndsamma åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig skada. ECB får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Berörda personers rätt till försvar ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till ECB:s akt, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till akten ska inte gälla konfidentiell information.

ECB:s beslut ska innehålla grunderna för beslutet.

Artikel 23

Rapportering av överträdelser

ECB ska se till att det finns ändamålsenliga mekanismer för att rapportera överträdelser av de lagstiftningsakter som anges i artikel 4.3 som kreditinstitut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater gör sig skyldiga till, inbegripet specifika förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljningen av dessa. Sådana förfaranden ska vara förenliga med tillämplig unionslagstiftning och säkerställa att följande principer tillämpas: lämpligt skydd för personer som rapporterar överträdelser, skydd av personuppgifter, lämpligt skydd för den anklagade personen.

Artikel 24

Administrativ omprövningsnämnd

1. ECB ska inrätta en administrativ omprövningsnämnd för att genomföra en intern administrativ omprövning av de beslut som fattas av ECB när den utövar de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning, när en begäran om omprövning har lämnats in i enlighet med punkt 5. Omfattningen av den interna administrativa omprövningen bör hänföra sig till den processrättsliga och materiella överensstämmelsen av ett sådant beslut med denna förordning.

2. Den administrativa omprövningsnämnden ska bestå av fem välnummerade personer från medlemsstaterna med dokumenterade relevanta kunskaper och yrkeserfarenhet, inbegripet erfarenhet av tillsynsarbete, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet eller andra finansiella tjänster. Dessa personer får inte vara anställda vid ECB, behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner, organ och byråer som deltar i de uppgifter som ECB utför i enlighet med de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning. Den administrativa omprövningsnämnden ska ha tillräckliga resurser och tillräcklig sakkunskap för att bedöma ECB:s utövande av sina befogenheter i enlighet med denna förordning. Ledamöterna i den administrativa omprövningsnämnden och två suppleanter ska utses av ECB för en period på fem år, som kan förlängas en gång, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. De får inte vara bundna av några instruktioner.

3. Den administrativa omprövningsnämndens beslut ska fattas med en majoritet bestående av minst tre av dess fem ledamöter.

4. Ledamöterna i den administrativa omprövningsnämnden ska handla oberoende och i allmänhetens intresse. De ska i detta syfte avge en offentlig åtagandeförklaring och en offentlig intresseförklaring som visar att det inte föreligger några direkta eller indirekta intressekonflikter som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

5. Varje fysisk eller juridisk person får i de fall som avses i punkt 1 begära en omprövning av ett beslut av ECB i enlighet med denna förordning som är riktat till den personen eller som direkt och personligen berör denna person. En begäran om omprövning av ett beslut av ECB-rådet enligt punkt 7 ska inte kunna tas upp.

6. Varje begäran om omprövning ska göras skriftligen och innehålla en motivering och lämnas till ECB inom en månad efter det att beslutet har meddelats den person som begär omprövning eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, den dag som den berörda personen fick kännedom om beslutet, beroende på omständigheterna.

7. Efter att ha avgjort om begäran kan tas upp till prövning ska den administrativa omprövningsnämnden inom en rimlig tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är och senast två månader efter mottagandet av begäran yttra sig i ärendet och hänskjuta det till tillsynsnämnden för utarbetande av ett nytt utkast till beslut. Tillsynsnämnden ska beakta den administrativa omprövningsnämndens yttrande och utan dröjsmål lägga fram ett nytt utkast till beslut för ECB-rådet. Det nya utkastet till beslut ska upphäva det ursprungliga beslutet, ersätta det med ett beslut med exakt samma innehåll eller ersätta det med ett ändrat beslut. Det nya utkastet till beslut ska anses vara antaget, såvida inte ECB-rådet motsätter sig detta inom en period på högst tio arbetsdagar.

8. En begäran om omprövning enligt punkt 5 ska inte ha suspensiv effekt på beslutet. ECB-rådet får dock, på förslag av den administrativa omprövningsnämnden och om det anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

9. Den administrativa omprövningsnämndens yttrande, tillsynsnämndens nya utkast till beslut och det beslut som antas av ECB-rådet i enlighet med denna artikel ska motiveras och meddelas parterna.

10. ECB ska anta ett beslut som fastställer den administrativa omprövningsnämndens arbetsordning.

11. Denna artikel ska inte påverka rätten att väcka talan vid Europeiska unionens domstol i enlighet med fördragen.

Artikel 25

Separation från den penningpolitiska funktionen

1. ECB ska endast beakta de målsättningar som anges i denna förordning när den utför de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

2. ECB ska utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning utan inverkan på och separat från dess penningpolitiska uppgifter och alla andra uppgifter. De uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning får varken inkräkta på eller styras av dess uppgifter när det gäller penningpolitiken. De uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning får vidare inte inkräkta på dess uppgifter när det gäller ESRB eller andra uppgifter. ECB ska rapportera till Europaparlamentet och till rådet om hur man har följt denna bestämmelse. De uppgifter som tilldelas ECB genom denna förordning får inte påverka den fortlöpande övervakningen av solvensen hos dess penningpolitiska motparter.

Den personal som utför de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning ska vara organisatoriskt åtskild från och följa separata rapporteringsvägar från den personal som utför andra uppgifter som ECB tilldelas.

3. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska ECB anta och offentliggöra de interna regler som krävs, inbegripet regler om tystnadsplikt och utbyte av information mellan de två verksamhetsområdena.

4. ECB ska se till att ECB-rådet i sin verksamhet tillämpar en fullständig åtskillnad mellan penningpolitiska uppgifter och tillsynsuppgifter. En sådan åtskillnad bör inbegripa helt separata möten och dagordningar.

5. För att säkerställa en åtskillnad mellan penningpolitik och tillsynsuppgifter ska ECB inrätta en medlingspanel. Denna panel ska lösa skiljaktiga meningar som behöriga myndigheter i de berörda deltagande medlemsstaterna framfört avseende en

invändning från ECB-rådet mot ett utkast till beslut från tillsynsnämnden. En ledamot per deltagande medlemsstat ska ingå i panelen och ska utses av respektive medlemsstat bland ledamöterna i ECB-rådet och tillsynsnämnden, och panelen ska besluta med enkel majoritet där varje ledamot har en röst. ECB ska anta och offentliggöra en förordning genom vilken en sådan medlingspanel inrättas och i vilken panelens arbetsordning fastställs.

Artikel 26

Tillsynsnämnd

1. De uppgifter som ECB tilldelas ska planeras och genomföras fullt ut av ett internt organ bestående av ordföranden och vice ordföranden, vilka utsetts i enlighet med punkt 3, och fyra företrädare för ECB, vilka utsetts i enlighet med punkt 5, och en företrädare för den nationella myndighet i varje deltagande medlemsstat som är behörig att utöva tillsyn över kreditinstitut (nedan kallad *tillsynsnämnden*). Samtliga ledamöter i tillsynsnämnden ska agera i hela unionens intresse.

Om den behöriga myndigheten inte är en centralbank får den ledamot i tillsynsnämnden som avses i den här punkten besluta att ta med en företrädare från medlemsstatens centralbank. Vid tillämpning av omröstningsförfarandet enligt punkt 6 ska företrädarna för en viss medlemsstats myndigheter tillsammans betraktas som en ledamot.

2. Utnämningarna till tillsynsnämnden i enlighet med denna förordning ska respektera principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och kvalifikationer.

3. Efter det att tillsynsnämnden tillfrågats ska ECB förelägga Europaparlamentet ett förslag till utnämning av ordförande och vice ordförande för godkännande. Efter godkännandet av detta förslag ska rådet anta ett genomförandebeslut om utnämning av tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande. Ordföranden ska utses på grundval av ett öppet urvalsförfarande, om vilket Europaparlamentet och rådet på vederbörligt sätt ska hållas underrättade, bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom banksektorn och den finansiella sektorn är allmänt erkända och som inte är ledamöter i ECB-rådet. Tillsynsnämndens vice ordförande ska utses bland ledamöterna i ECB:s direktion. Rådet ska fatta beslut med kvalificerad majoritet utan att ta hänsyn till röster från ledamöter i rådet som inte är deltagande medlemsstater.

Så snart ordföranden har utsetts, ska denne vara verksam på heltid och får inte inneha någon annan post vid en nationell behörig myndighet. Mandattiden är fem år, och mandatet kan inte förnyas.

4. Om tillsynsnämndens ordförande inte längre uppfyller de krav som ställs för att han eller hon ska kunna utföra sina uppgifter eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet efter ett förslag från ECB som har godkänts av Europaparlamentet anta ett genomförandebeslut om att skilja ordföranden från hans eller hennes uppdrag. Rådet ska fatta beslut med kvalificerad majoritet utan att ta hänsyn till röster från ledamöter i rådet som inte är deltagande medlemsstater.

Om tillsynsnämndens vice ordförande, i enlighet med stadgan för ECBS och ECB avsatts som ledamot i direktionen, får rådet efter ett förslag från ECB som har godkänts av Europaparlamentet anta ett genomförandebeslut om att skilja vice ordföranden från hans eller hennes uppdrag. Rådet ska fatta beslut med kvalificerad majoritet utan att ta hänsyn till röster från ledamöter i rådet som inte är deltagande medlemsstater.

För detta ändamål får Europaparlamentet eller rådet informera ECB om att de anser att villkoren för att skilja tillsynsnämndens ordförande eller vice ordförande från hans eller hennes uppdrag är uppfyllda, vilket ECB ska besvara.

5. De fyra företrädare för ECB som utses av ECB-rådet får inte utföra uppgifter som har direkt samband med ECB:s penningpolitiska funktion. Alla ECB:s företrädare ska ha rösträtt.

6. Tillsynsnämndens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.

7. Med avvikelse från punkt 6 i den här artikeln ska tillsynsnämnden fatta beslut om antagande av förordningar i enlighet med artikel 4.3 på grundval av en kvalificerad majoritet bland sina ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 3 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser för de ledamöter som företräder den deltagande medlemsstatens myndigheter, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. Var och en av de fyra företrädare för ECB som har utsetts av ECB-rådet ska ha en röst som motsvarar medianrösten för de övriga ledamöterna.

8. Utan att det påverkar artikel 6 ska tillsynsnämnden utföra det förberedande arbetet i fråga om de tillsynsuppgifter som tilldelas ECB och lägga fram fullständiga utkast till beslut för antagande av ECB-rådet i enlighet med ett förfarande som ska fastställas av ECB. Utkasten till beslut ska översändas samtidigt till de berörda medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter. Ett utkast till beslut ska anses vara antaget, såvida inte ECB-rådet motsätter sig detta inom en period vars längd ska fastställas genom det ovannämnda förfarandet men som inte får överskrida en period på högst tio arbetsdagar. Om en deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta motsätter sig ett utkast till beslut av tillsynsnämnden, ska emellertid det förfarande som anges i artikel 7.8 tillämpas. I krissituationer ska ovannämnda period inte överskrida 48 timmar. Om ECB-rådet invänder mot ett utkast till beslut, ska det skriftligen motivera detta och särskilt framhålla penningpolitiska aspekter. Om ett beslut ändras till följd av en invändning från ECB-rådet, får en deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta meddela ECB att den inte samtycker till invändningen och motiveringen till detta, varvid det förfarande som anges i artikel 7.7 ska tillämpas.

9. Ett sekretariat ska biträda tillsynsnämnden i dess verksamhet, inbegripet förberedande av mötena på heltidsbasis.

10. Tillsynsnämnden, som ska rösta i enlighet med den regel som fastställs i punkt 6 ska inrätta en styrkommitté bestående av sina ledamöter med en mer begränsad sammansättning som stöd för sin verksamhet, bland annat för att förbereda möten.

Tillsynsnämndens styrkommitté ska inte ha någon befogenhet att fatta beslut. Styrkommittén ska som ordförande ha tillsynsnämndens ordförande eller, vid ett enskilt tillfälle i ordförandens frånvaro, tillsynsnämndens vice ordförande. Styrkommitténs sammansättning ska garantera en rättvis balans och rotation mellan de nationella behöriga myndigheterna. Den får bestå av högst tio ledamöter, inbegripet ordföranden, vice ordföranden och ytterligare en företrädare för ECB. Styrkommittén ska utföra sina förberedande uppgifter i hela unionens intresse och ska samarbeta med tillsynsnämnden under fullständig öppenhet.

11. En företrädare för kommissionen får på inbjudan delta som observatör i tillsynsnämndens möten. Observatörer ska inte ha tillgång till konfidentiell information om enskilda institut.

12. ECB-rådet ska anta interna regler där dess förhållande till tillsynsnämnden fastställs i detalj. Tillsynsnämnden ska också anta sin arbetsordning genom att rösta i enlighet med den regel som fastställs i punkt 6. Båda dessa regeluppsättningar ska offentliggöras. Tillsynsnämndens arbetsordning ska garantera likabehandling av alla deltagande medlemsstater.

Artikel 27

Tystnadsplikt och informationsutbyte

1. Ledamöter i tillsynsnämnden, ECB-personal och utstationerad personal från deltagande medlemsstater som utövar tillsyn ska även sedan deras uppdrag har upphört vara förpliktade att iakttä kraven på tystnadsplikt enligt artikel 37 i stadgan för ECBS och ECB och enligt tillämpliga unionsrättsakter.

ECB ska se till att personer som tillhandahåller någon tjänst som rör fullgörande av tillsynsuppgifter, vare sig det är direkt eller indirekt, varaktigt eller vid enstaka tillfällen, är förpliktade att iakttä motsvarande krav på tystnadsplikt.

2. För att utföra de uppgifter som ECB tilldelas genom denna förordning ska ECB ha rätt att inom de gränser och på de villkor som anges i tillämplig unionsrätt utbyta information med nationella myndigheter eller unionens myndigheter och organ i de fall som det enligt tillämplig unionsrätt är tillåtet för nationella behöriga myndigheter att lämna ut information till sådana enheter eller då medlemsstaterna får föreskriva att information får lämnas ut enligt tillämplig unionsrätt.

Artikel 28

Resurser

ECB ska ha ansvar för att avsätta de finansiella och personella resurser som krävs för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 29

Budget och årsredovisning

1. ECB:s utgifter för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning ska vara möjliga att identifiera separat i ECB:s budget.

2. ECB ska i den rapport som avses i artikel 20 i detalj redogöra för budgeten för sina tillsynsuppgifter. Den årsredovisning för ECB som upprättas och offentliggörs i enlighet med artikel 26.2 i stadgan för ECBS och ECB ska inbegripa de intäkter och utgifter som hör samman med tillsynsuppgifterna.

3. I enlighet med artikel 27.1 i stadgan för ECBS och ECB ska årsredovisningen för tillsynsavsnittet underställas revision.

Artikel 30

Tillsynsavgifter

1. ECB ska ta ut en årlig tillsynsavgift av kreditinstitut som har etablerats i de deltagande medlemsstaterna och filialer som etablerats i en deltagande medlemsstat av ett kreditinstitut etablerat i en icke-deltagande medlemsstat. Avgifterna ska täcka de utgifter ECB ådrar sig i samband med de uppgifter den tilldelats enligt artiklarna 4 och 6 i denna förordning. Dessa avgifter ska inte överstiga de utgifter som hör samman med dessa uppgifter.

2. Storleken på den avgift som tas ut från ett kreditinstitut eller en filial ska beräknas i enlighet med de förfaranden som fastställts, och på förhand offentliggjorts av ECB.

Innan dessa förfaranden fastställs ska ECB genomföra offentliga samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna samt offentliggöra resultatet av båda.

3. Avgifterna ska beräknas på högsta konsolideringsnivå i de deltagande medlemsstaterna, och ska grundas på objektiva kriterier som hör samman med det berörda kreditinstitutets betydelse och riskprofil, inbegripet dess riskvägda tillgångar.

Grunden för beräkningen av den årliga tillsynsavgiften för ett visst kalenderår ska vara utgifterna i samband med tillsynen av kreditinstitut och filialer under det året. ECB får begära förskottsbetalning av den årliga tillsynsavgiften som ska grundas på en rimlig uppskattning. ECB ska kontakta den nationella

behöriga myndigheten innan beslut fattas om den slutliga avgiftsnivån för att garantera att tillsynen är kostnadseffektiv och rimlig för alla berörda kreditinstitut och filialer. ECB ska meddela kreditinstituten och filialerna grunden för beräkningen av den årliga tillsynsavgiften.

4. ECB ska rapportera i enlighet med artikel 20.

5. Denna artikel ska inte påverka de nationella behöriga myndigheternas rätt att ta ut avgifter i enlighet med nationell rätt och, i den mån tillsynsuppgifter inte har tilldelats ECB eller vad beträffar kostnaderna för att samarbeta med och biträda ECB och handla enligt dess instruktioner, i enlighet med tillämplig unionsrätt, om inte annat följer av arrangemangen för tillämpningen av denna förordning, inbegripet artiklarna 6 och 12.

Artikel 31

Personal och utbyte av personal

1. ECB ska tillsammans med samtliga nationella behöriga myndigheter fastställa arrangemang för att säkerställa lämpligt utbyte och utstationering av personal med och mellan nationella behöriga myndigheter.

2. ECB får i förekommande fall kräva att nationella behöriga myndigheters tillsynsgrupper som vidtar tillsynsåtgärder mot ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag med säte i en deltagande medlemsstat enligt denna förordning även låter personal från andra deltagande medlemsstaters nationella behöriga myndigheter medverka.

3. ECB ska bygga upp och upprätthålla heltäckande och formella förfaranden, inbegripet etiska förfaranden och proportionerliga perioder, för att i förväg bedöma och förebygga eventuella intressekonflikter som kan uppstå när ledamöter i tillsynsnämnden och ECB-anställda som arbetar med tillsynsverksamhet inom två år efter att ha lämnat sin tjänst tar annan anställning och ska föreskriva lämpliga bestämmelser om offentliggörande med förbehåll för tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

Dessa förfaranden ska inte påverka tillämpningen av strängare nationella regler. För de ledamöter i tillsynsnämnden som är företrädare för nationella behöriga myndigheter ska dessa förfaranden fastställas och genomföras i samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, utan att detta påverkar tillämplig nationell rätt.

För de ECB-anställda som har arbetat med tillsynsverksamhet ska dessa förfaranden avgöra vilka kategorier av tjänster en sådan bedömning gäller och vilka perioder som står i proportion till dessa anställdas uppgifter inom tillsynsverksamheten under deras anställning vid ECB.

4. I de förfaranden som avses i punkt 3 ska det föreskrivas att ECB ska bedöma huruvida det finns invändningar mot att ledamöter i tillsynsnämnden efter att ha lämnat tjänsten utövar avlönad yrkesverksamhet vid institut i den privata sektorn för vilka ECB har tillsynsansvar.

De förfaranden som avses i punkt 3 ska i allmänhet vara tillämpliga i två år efter det att ledamöterna i tillsynsnämnden har lämnat tjänsten och får justeras på grundval av en vederbörlig motivering som står i proportion till uppgifterna under denna mandatperiod och hur länge denna tjänst innehades.

5. ECB:s årsrapport i enlighet med artikel 20 ska innehålla detaljerade uppgifter, inbegripet statistiska uppgifter, om tillämpningen av de förfaranden som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

KAPITEL V

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 32

Översyn

Senast den 31 december 2015 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning, med särskild tonvikt på övervakningen av vilka potentiella effekter denna kan ha på den inre marknadens förmåga att fungera väl. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat följande:

- a) Hur den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och vilka effekter ECB:s tillsynsverksamhet får på unionens intressen som helhet och på samstämmigheten och integriteten inom den inre marknaden för finansiella tjänster, inbegripet dess eventuella inverkan på de nationella banksystemens strukturer inom EU, liksom när det gäller hur effektiva arrangemangen för samarbete och informationsdelning mellan den gemensamma tillsynsmekanismen och de behöriga myndigheterna i icke-deltagande medlemsstater är.
- b) Uppgiftsfördelningen mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna inom den gemensamma tillsynsmekanismen, effektiviteten i de praktiska organisationsförfaranden som ECB antagit samt den gemensamma tillsynsmekanismens inverkan på de återstående tillsynskollegiernas funktion.
- c) Effektiviteten i ECB:s tillsynsbefogenheter och befogenheter att förelägga sanktioner och lämpligheten i att tilldela ECB ytterligare befogenheter att förelägga sanktioner, inbegripet i förhållande till andra personer än kreditinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.
- d) Lämpligheten i de former som anges för uppgifter och verktyg för makrotillsyn i artikel 5 samt för beviljande och återkallande av tillstånd i artikel 14.

e) Hur effektiva arrangemangen för oberoende och ansvarsutkrävande är.

f) Samverkan mellan ECB och EBA.

g) Hur lämpliga styrformerna är, inbegripet tillsynsnämndens sammansättning och omröstningsförfaranden och dess förhållande till ECB-rådet, samt samarbetet i tillsynsnämnden mellan medlemsstater som har euron som valuta och andra deltagande medlemsstater i den gemensamma tillsynsmekanismen.

h) Samverkan mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna i icke-deltagande medlemsstater och effekterna av den gemensamma tillsynsmekanismen på dessa medlemsstater.

i) Effektiviteten i mekanismen för invändningar mot ECB:s beslut.

j) Den gemensamma tillsynsmekanismens kostnadseffektivitet.

k) Eventuella konsekvenser av tillämpningen av artikel 7.6, 7.7 och 7.8 på den gemensamma tillsynsmekanismens funktionssätt och integritet.

l) Ändamålsenligheten av åtskillnaden mellan tillsynsfunktioner och penningpolitiska funktioner inom ECB samt av att separera de finansiella resurserna för tillsynsuppgifterna från ECB:s budget, med beaktande av eventuella ändringar av tillämpliga rättsliga bestämmelser, inbegripet på primärrättslig nivå.

m) De statsfinansiella effekter som tillsynsbeslut som fattas av den gemensamma tillsynsmekanismen får på deltagande medlemsstater och effekten av utvecklingen när det gäller arrangemang för rekonstruktions- och avvecklingsfinansiering.

n) Möjligheterna att vidareutveckla den gemensamma tillsynsmekanismen, med beaktande av eventuella ändringar av tillämpliga rättsliga bestämmelser, inbegripet på primärrättslig nivå, och med beaktande av om huruvida motiven till de institutionella bestämmelserna i denna förordning längre föreligger, inbegripet möjligheten att fullt ut harmonisera rättigheter och skyldigheter för medlemsstater som har euron som valuta och för andra deltagande medlemsstater.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska, när så är lämpligt, lägga fram åtföljande förslag.

Artikel 33

Övergångsbestämmelser

1. Före den 4 maj 2014 ska ECB offentliggöra den ram som avses i artikel 6.7.

2. ECB ska börja utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning den 4 november 2014, om inte annat följer av de tillämpningsarrangemang och -åtgärder som föreskrivs i denna punkt.

Efter den 3 november 2013 ska ECB genom förordningar och beslut offentliggöra de närmare operativa arrangemangen för genomförandet av de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Från och med den 3 november 2013 ska ECB sända en kvartalsrapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om framstegen med det praktiska genomförandet av denna förordning.

Om det på grundval av rapporterna som avses i tredje stycket i den här punkten och efter diskussioner om rapporterna i Europaparlamentet och rådet visar sig att ECB inte kommer att vara redo att åta sig alla sina uppgifter den 4 november 2014 får ECB anta ett beslut om fastställande av ett datum som infaller senare än den tidpunkt som avses i första stycket i den här artikeln för att säkerställa kontinuitet under övergången från nationell tillsyn till den gemensamma tillsynsmekanismen, på grundval av personaltillgången, inrättande av lämpliga rapportförfaranden och arrangemang för samarbete med de nationella behöriga myndigheterna enligt artikel 6.

3. Utan hinder av punkt 2 och utan att det påverkar utövanheten av den utredningsbefogenhet som ECB tilldelas enligt denna förordning får ECB från och med 3 november 2013 börja utföra andra uppgifter som den tilldelas genom denna förordning än antagandet av tillsynsbeslut med avseende på varje kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag efter ett beslut som riktar sig till de berörda enheterna och de berörda behöriga myndigheterna.

Trots vad som sägs i punkt 2 får ECB, om ESM med enhällighet begär att ECB ska överta den direkta tillsynen över ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt

holdingföretag som en förutsättning för dess omedelbara rekapitalisering omedelbart börja utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning med avseende på ifrågavarande kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag efter ett beslut som riktar sig till de berörda enheterna och de berörda behöriga myndigheterna.

4. Från och med den 3 november 2013, i syfte att påbörja sina uppgifter, kräva att de nationella behöriga myndigheter och de personer som avses i artikel 10.1 tillhandahåller all den information som krävs för att ECB ska kunna utföra en samlad bedömning, inbegripet en bedömning av balansräkningen, av den deltagande medlemsstatens kreditinstitut. ECB ska åtminstone utföra en sådan bedömning när det gäller de kreditinstitut som inte omfattas av artikel 6.4. Kreditinstitutet och den behöriga myndigheten ska tillhandahålla den begärda informationen.

5. Kreditinstitut som har tillstånd av deltagande medlemsstater den 3 november 2013 eller i tillämpliga fall senast det datum som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska anses ha tillstånd i enlighet med artikel 14 och får fortsätta bedriva sin verksamhet. Nationella behöriga myndigheter ska före tillämpningsdagen för denna förordning eller i tillämpliga fall före de datum som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln meddela ECB dessa kreditinstituts identitet och lämna en rapport med en redogörelse för de berörda institutens tillsynshistorik och riskprofil samt all annan information som ECB begär. Informationen ska lämnas i det format som ECB begär.

6. Utan hinder av artikel 26.7 ska, fram till den 31 december 2015, omröstning med kvalificerad majoritet och omröstning med enkel majoritet tillämpas tillsammans för antagandet av de förordningar som anges i artikel 4.3.

Artikel 34

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den femte dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 15 oktober 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÄTTELSE**Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning)**

(Europeiska unionens officiella tidning L 269 av den 10 oktober 2013, s. 1)

Sidan 7, skäl 57, andra meningen

I stället för: "(...). De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 juni 2016."

ska det stå: "(...). De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 maj 2016."

Sidan 88, artikel 288.2

I stället för: "2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 juni 2016."

ska det stå: "2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 maj 2016".

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV